

tre

paris 2024

IAN BÙI

cuộc đua trump-harris

VŨ HIẾN

những bức ảnh

DU UYÊN

hạnh phúc tháng 8

GIÓ VIVU

bản hợp đồng hôn nhân

ĐƠN PHƯƠNG THẠCH THẢO

bài ca mang tên rác

UYỄN CA

ĐÀO DUY HÒA

WEEKLY MAGAZINE, INC.

Phát hành Thứ Năm hàng tuần tại
Dallas-Fort Worth và các vùng phụ cận

Địa chỉ: 3202 N. Shiloh Rd.,
Garland, TX 75044

Điện thoại: 972-675-4383

Thực hiện

Nguyễn Trang - Nhật Hoàng
Đinh Yên Thảo

Biên tập

Nguyễn Xuân Thiệp
Trần Văn Cát

Dịch thuật

Bảo Sơn - Phạm H Nghị

Cố vấn pháp lý

Luật Sư **Cao Quang Ảnh**
2439 Manhattan Blvd., #302
Harvey, LA 70058

Luật sư đại diện

Arthurine Kamphaus, MBA, J.D.
(Luật sư **Anh Thư**)

1140 E. Pioneer Parkway; Ste. 300
Arlington, TX 76010
Cell: 623-341-8835 . Fax: 817-394-0505

Layout Director

Bảo Huân

Layout & Art Designers

Đỗ Thọ
Băng Dương - Trần Huyền
Hồ Tú - Nguyễn Hiếu- Lê Mi

Phụ trách kỹ thuật & website

Trần Huyền - Huỳnh Huy - Đỗ Anh

Hoạ sĩ

Bảo Huân - Hoàng Tường
CAN - Hồ Đắc Vũ

Quảng cáo

Nancy - H. Oanh - Hương Lan
972-675-4383
817-421-1400

Muốn làm đại diện Trẻ?

Trẻ cần đại diện khắp nơi
trong và ngoài nước Mỹ.

Điều kiện dễ dàng, thoải mái.

Xin liên lạc:

972-675-4383
(giờ TX -CT time- xin gặp cô Kim)

email: dallas@trenews.net
website: www.baotreonline.com

Báo Trẻ đã có đại diện và đang phát hành
tại các thành phố, tiểu bang:

TRẺ DALLAS

Tel: 972-675-4383
Fax: 972-675-3764
Email: dallas@trenews.net
info@trenews.net
Địa chỉ: 3202 N Shiloh Rd,
Garland TX 75044

TRẺ NORTH CAROLINA

704.550-3103

TRẺ SOUTH CAROLINA

843.353-2288

TRẺ ALABAMA

205.277-6597

TRẺ TENNESSEE

901.300-2399

TRẺ BILOXI-MS

228.205-0337

TRẺ HOUSTON

Tel: 281-978-4735
Email: info@trenews.net
Địa chỉ: 11210 Bellaire Blvd. #143
Houston, TX 77072

TRẺ FLORIDA

Nguyễn Tinh
Tel: 407-948-2012
407-894-5111
407-897-1114
Fax: 407-894-6190
Email: florida@trenews.net
Địa chỉ: 302 S. Graham Ave,
Orlando, FL 32803

TRẺ AUSTIN - SAN ANTONIO

Tel: 512-692-6172
210-858-6114
972-675-4383
Fax: 972-675-3764
Email: info@trenews.net

TRẺ GEORGIA

Nguyễn Tân
Tel: 770-755-5420
Fax: 404-704-0358
Email: georgia@trenews.net
Địa chỉ: Tre Georgia Magazine
6000 Dawson Blvd, Suite F
Norcross GA 30093

TRẺ LOUISIANA

Tel: 504-324-2090/972-675-4383
Email: info@trenews.net
Địa chỉ: 3202 N. Shiloh Rd
Garland, TX 75044

Với sự cộng tác của

■ Hoàng Đình Nam ■ Nguyễn Thị Thanh Dương ■ Hải Vân ■ Ngọc Linh
■ Lê Hùng ■ LS Robert Mullins ■ Phạm Thành Châu (VA) ■ Trần Mộng
Tú (WA) ■ Nam Lộc (CA) ■ Tim Nguyễn ■ Như Sao ■ Triều Giang ■
TS Bùi Thanh Liêm (FL) ■ Bùi Quang Tuấn ■ Huy Đạo ■ Gia Bảo ■ Lê
Minh Hải (CA) ■ Tường Năng Tiến (CA) ■ Trùng Dương ■ Tạ Phong Tấn
■ Thi Hạnh (NA-UY) ■ BS Trần Lý Lê ■ Hoàng Nhất Phương ■ Thanh
Dũng ■ Dương Hùng ■ Angie Hồ Quang ■ Thiên Hương ■ Hồ Đắc Vũ
(MA) ■ Andy Nguyễn ■ Đặng Mỹ Hạnh ■ Hoàng Nga ■ Lương Thư Trung
■ Trịnh Thanh Thủy (CA) ■ Đoàn Xuân Thu (ÚC) ■ Trangdài Glassey-
Trầnquyên (CA) ■ Lê Kung Diễm ■ Đào Duy Hoà (Úc) ■ Huỳnh Thực Vy
(VN) ■ Thanh Tú ■ Sean Bảo ■ Thái Bảo (FL) ■ Phạm Ngũ Yên (TX) ■
Chiêu Ấn (Canada) ■ Việt Phương ■ Trần Vũ ■ Vũ Thị Thanh Mai ■ Ban
Mai (VN) ■ Trịnh Cung ■ Diệu Cô Nương ■ Trần Nguyễn ■ Nguyễn
Hưng Quốc ■ Triệu Minh ■ Phương Nghi ■ Linh Đỗ ■ Hoàng Nam Sơn ■
Hạnh Việt ■ Gió Đồng Nội ■ Lưu Vỹ Bửu ■ Hoàng Long ■ Phạm Thị
Hoài (Đức) ■ Hương Giang ■ Hoàng Hương ■ Vũ Hiến ■ Ngân Bình ■
Đào thị Thanh Tuyền ■ Mai Hoàng ■ Đinh Tiến Đạo ■ LS Anh Thư ■ Ian
Bùi ■ Du Uyên ■ Cổ Ngự ■ Cẩm Giang ■ Lê Trung ■ Khánh Trường
■ Lê Hữu ■ Thanh Thư ■ Thạch Thảo ■ Kim Loan (Canada) ■ Hải
Di Nguyen (Anh) ■ Vũ Thành ■ LS Dương Như Nguyễn ■ Vương Mộng
Long -K20 ■ BS Phạm Hồng Sơn (Pháp) ■ Lê Chiêu Giang (CA) ■ Ngô
Nguyễn Dũng (Đức) ■ Đặng Mai Lan (Pháp) ■ Hoàng Vũ ■ Tiểu Lục
Thần Phong (VN) ■ Trần Hoàng Vy (TX) ■ Lưu Huỳnh (VN) ■ Hai Quê

LƯU Ý: Tác giả chịu trách nhiệm về nội dung và hình ảnh trong bài viết gửi cho Trẻ, và nội dung không nhất thiết thể hiện
quan điểm của TRẺ. (Authors are completely responsible for their articles, including content and any photos. Contents
reflect the view of the authors and not necessarily that of Tre Magazine)

Thân chủ quảng cáo chịu trách nhiệm về nội dung và pháp luật trong quảng cáo của mình.

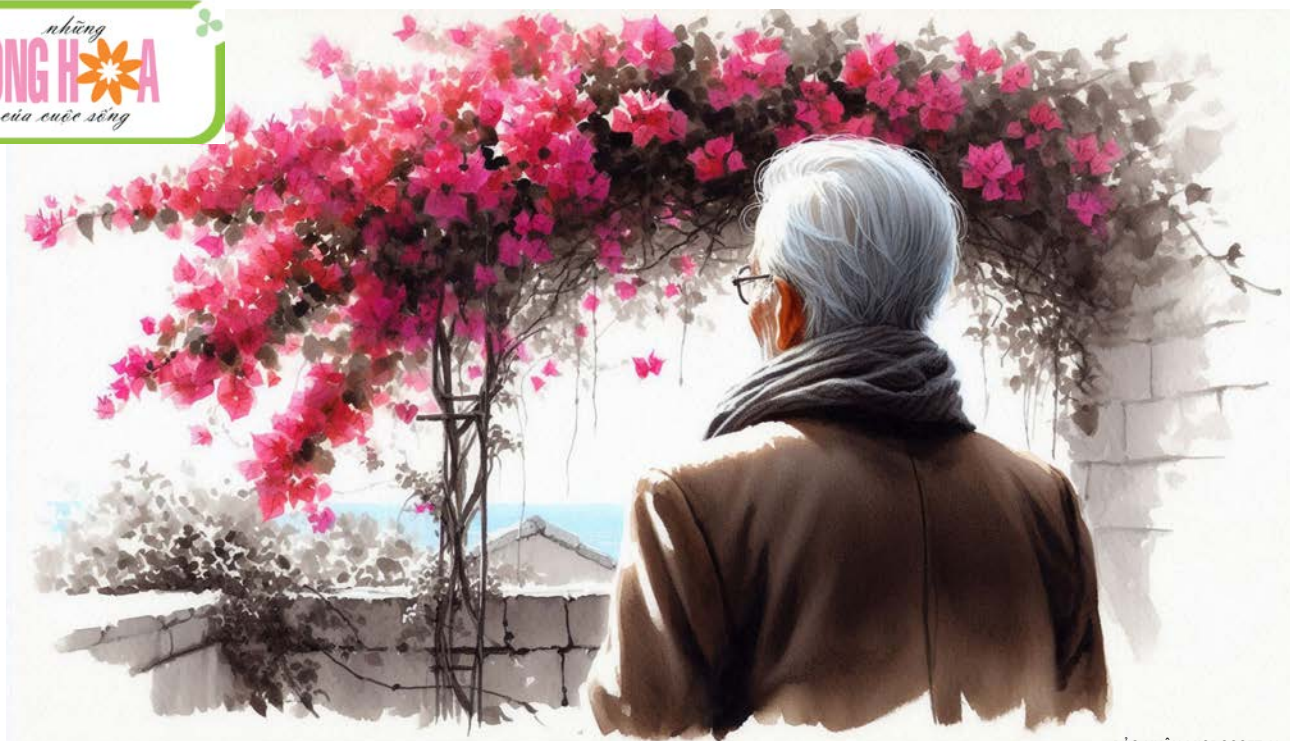
Mọi thay đổi về quảng cáo những trang bên trong xin gọi trước ngày Chủ Nhật, phần giấy láng (glossy) xin gọi trước một
tuần. Ngưng quảng cáo xin báo trước 2 tuần.

Tất cả các mẫu layout, design đều thuộc bản quyền của Trẻ.

mục lục

4	NHỮNG BÔNG HOA CUỘC SỐNG
5	
6	GHI NHẬN TRONG TUẦN
9	BẠN CÓ BIẾT
10	THẾ GIỚI DỄ MÈN
12	BÊN LỀ THỂ THAO
14	BÊN TÁCH CÀ PHÊ
16	
19	Y TẾ & ĐỜI SỐNG
20	MỤC THUẾ VỤ
23	MIỆNG NHÀ QUAN
24	DUYÊN SÀI GÒN
27	TRANG THƯ TÍN
28	GIAO TIẾP
29	PHỤ NỮ THANH LỊCH
30	
34	TRUYỆN NGẮN
37	SỔ TAY KHÁCH HÀNG
38	
40	SOMETHING & ANYTHING
43	MẸO VẬT
44	BIẾM HỌA
45	
48	THỜI TRANG
50	TRANG THƠ
52	TRUYỆN NGẮN
55	LƯỢT DI TRÚ
56	PHIẾM
58	FACEBOOK CÓ GÌ NGỘ
59	Ơ RÊ KA
60	
63	BẠN CÓ BIẾT
64	THẾ GIỚI QUANH TA
65	NHỮNG ĐIỀU CẦN BIẾT
66	TRUYỆN NGẮN
70	CÁI NHÀ CỦA TA
72	SẢN PHẨM MỚI
73	CHUYỆN KHÓ TIN NHƯNG CÓ THẬT
74	
76	
78	TÀI LIỆU VĂN HỌC
80	TRONG HẦM RƯỢU
83	PHÓNG SỰ VIỆT NAM
86	GÓC NHIẾP ẢNH
88	PHÓNG SỰ VIỆT NAM
91	Kiến thức phổ thông
94	MỖI TUẦN 1 CON SỐ
96	ĐỌC BÁO VIỆT NAM
100	SỔ TAY THƯƠNG DÂN
105	CÂU LẠC BỘ TIỂU LÂM

Như Sao	Kỷ niệm hoa giấy
Mộc Mạc	Cuộc sống mà...
Vũ Hiến	Cuộc đua Trump-Harris
Hoàng Vũ	Huy chương thế vận 2024
Trần Lý Lê	Áo giáp, nón sắt
Trẻ	
Tim Nguyễn	Kể từ khi đã biết đau
Đinh Yên Thảo	Celine Dion giọng hát tình ca
Triệu Minh	Ung thư phổi
Nguyễn Đài Thi	
Bánh Bèo	
Du Uyên	Những bức ảnh
Trẻ	
Minh Hải	Dạy dỗ con cái
Mộc Lan	Nhẹ nhàng
Thiên An	Gặp lại bác sĩ Sang Từ “magic hands”
Đơn Phương Thạch Thảo	Bản hợp đồng hôn nhân
Hạnh Việt	Chữ trên thành vỏ xe
Tạ Phong Tần	“Làm cách nào mua bảo hiểm xe rẻ?”
Ian Bùi	Paris 2024
Hoàng Hương	Vết dơ trên quần áo trắng
Trẻ	
Đào Thị Thanh Tuyền	Bún đầu nước
Điều Cô Nường	Thêm texture cho trang phục
Lê Huỳnh Lâm	
Nguyễn Thị Thanh Dương	Tiền chung tiền riêng
Lê Minh Hải	
Đoàn Xuân Thu	Sumaco!
Du Face	
Trẻ	Số 0
Huỳnh Phú Thứ	45 năm cứu thuyền nhân đêm nhạc Trần Chí Phúc
Lâm Định	Làm sao để nhà tăng giá trị?
Dương Hùng	50 năm “Ngôi nhà nhỏ trên thảo nguyên
Bảo Sơn	Medicare và du lịch nước ngoài
Hồng Đăng lược dịch	Ác quỷ
Thiên Hương	Cây ăn trái mùa Hè
Bảo Sơn	
Trẻ sưu tầm	
Gió Vivu	Hạnh phúc tháng 8
Đào Duy Hòa	Greek Island hòn đảo tỷ phú!
Nguyễn & Bạn Hữu	Chia tay ‘người khâu di sản’
Nguyễn Mạnh Tuấn	Ngày về của Địch
Uyển Ca	Bài ca mang tên rác
Andy Nguyễn	Tại Thế Vận Hội chọn ống kính nào để chụp ảnh thể thao
Nguyễn Sinh	Người Việt hung hăng?
Phượng Nghi	Lướt facebook an toàn
Trẻ	
B.Tuyền	
Tướng Năng Tiến	Lê Đình Công & Lê Đình Chúc
Trẻ cười	

BẢO HUÂN MICROSOFT AI

Kỷ niệm hoa giấy

NHƯ SAO

Hoa giấy, loài hoa thân quen ấy có mặt khắp mọi nơi, cả trong trí nhớ mỗi người.

Như Sao ra đi đã bao năm rồi mà vẫn không quên giàn hoa giấy với tiếng chim ở một góc của Sài Gòn xưa.

Như một lời chia tay

tôi gọi lại

*một góc phố. rục lá vàng
quán cà phê. mở cửa.
dưới giàn hoa giấy*

*tiếng chim. lúc mình
hôn nhau*

Để rồi sang Mỹ tới vùng Long Beach California gặp lại cây bông giấy với một mối tình.

một năm lại qua

mũ dạ

khăn quàng cổ

đi tìm bông hoa giấy

rụng. tàn

môi ai. nơi góc tường kia

Và tôi tin rằng trong lòng ai đó – Hoàng Xuân Sơn, Nguyễn Thị Khánh Minh. Duyên Bùi, Thu Vàng, Vũ Hoàng Thư... vẫn có một góc cho cây bông giấy và một bóng hình. Phải vậy không, hỡi các bạn tôi?

Bây giờ là kỷ niệm hoa giấy với Nguyễn Phin trên một trang viết ở Văn Chương Việt.

*Từ lâu lắm rồi tôi đã gửi
lòng mình vào hoa giấy.
Hoa như biểu tượng của*

những tấm lòng cần cù, nhẫn nại, vượt lên mọi gian khó để tạo thêm sắc màu cuộc đời. Hoa đong đầy kỷ niệm thời tôi học Cao đẳng sư phạm Quy Nhơn - đặc trưng với những giàn hoa giấy thưa nhỏ, lớn lên đi xa và sẽ còn mãi trong tôi.

Những bông hoa giấy không sang trọng, nhưng nhắc đến hoa giấy tôi muốn nghĩ đến một tình yêu mộc mạc, đơn sơ. Hoa giấy dưới mắt tôi là một phạm trù nghệ thuật với nhiều sắc thái, nó mang lại những niềm vui đặc biệt. Đi trên đường phố tôi thú vị nhìn bên đường, bông được trồng thành từng vòm hay trồng từng cây

trên dải phân cách, vĩa hè, trông làm vòm hoa trước cổng, trông trang trí sân vườn. Tôi thích vẻ lãng mạn, thơ mộng của nó.

Cũng thật khó tìm loại hoa nào như hoa giấy, càng trong nắng cháy càng nở nhiều hoa. Hoa trắng, hoa đỏ, hoa tím, hoa sẫm sẫm màu cam vàng, tất cả cùng đua nhau nở. Có những chỗ nhìn lên không còn trông thấy cành mà chỉ thấy toàn hoa phủ kín, lung linh. Hoa mỏng như cánh bướm nở bung khoe sắc dọc con đường. Thêm chút nắng hạ vàng ươm tô điểm, cả con đường như bừng sáng lấp lánh.

NS

BẢO HUÂN

Cuộc sống mà...

MỘC MẠC

Ở chợ, người phụ nữ hỏi lão già: “Ông bán số trứng này giá bao nhiêu?”
Lão bán trứng trả lời: “3,000VND một trứng, thưa bà.”
Người phụ nữ liền nói: “6 trứng 12,000VND, không bán tôi mua chỗ khác.”

Lão bán trứng nói: “Cứ mua với cái giá mà bà muốn. Có thể đây là khối đầu tốt, bởi từ sáng tới giờ tôi vẫn chưa bán được trứng nào.”

Người phụ nữ lấy những quả trứng và rời đi, lòng thầm đắc thắng. Bà ta ngồi trên chiếc ô tô ưa thích của mình, tới một nhà hàng sang trọng để dùng bữa với bạn bè. Ở đó, bà và người bạn gọi bất cứ món ăn nào họ thích. Sau đó, bà ra quầy thanh toán. Hóa đơn trị giá 1,900,000VND, bà trả tới 2 triệuVND và còn dặn người chủ nhà hàng không cần thối lại. 100,000VND còn lại có thể mua hơn 30 quả trứng.

Tình huống này xem ra khá quen thuộc với người chủ cửa hàng, nhưng thật quá nhẫn tâm với ông già nghèo khổ bán trứng gà kia.

Có lần tôi đọc được ở đâu đó một câu chuyện: “Cha tôi có thói quen mua những thứ đồ nhỏ nhỏ với giá cao từ những người nghèo khó, mặc dù ông không hề cần đến. Thỉnh thoảng ông thậm chí còn trả thêm tiền cho chúng. Tôi bắt đầu để tâm đến hành động này và hỏi bố tại sao lại làm như vậy? Cha tôi bèn nói: “Đó là quỹ từ thiện được bao bọc bởi phẩm giá, con yêu ạ.”

Cử tri Mỹ chưa từng chứng kiến một sự kiện lịch sử, chỉ trong khoảng 2 tháng mà có những sự kiện chính trị quan trọng liên quan đến cuộc tranh cử tổng thống lại xảy ra dồn dập - từ bản án kết tội ông Donald Trump, rồi cuộc tranh luận không như mong đợi của ông Joe Biden cho đến vụ ám sát hụt ông Trump, tiếp nối là sự rút lui đột ngột khỏi cuộc tranh cử của ông Biden và sau đó Phó Tổng thống Kamala Harris bước vào vị trí ứng cử viên hàng đầu của đảng Dân chủ thay thế ông Biden.

VŨ HIẾN
ARLINGTON, TX

Sẽ mất thêm một thời gian nữa để cử tri suy ngẫm và tiêu hoá về tất cả những sự việc nói trên. Nhưng một khi tình hình lắng dịu lại, cuộc chạy đua vốn đã rất sát sao, mặc dù cục diện của cuộc tranh cử đã có nhiều thay đổi. Cuộc chạy đua ở giai đoạn cuối diễn ra như thế nào sẽ còn tùy thuộc vào cách ứng xử của 2 ứng cử viên trong khoảng thời gian 3 tháng tới đây.

Dựa vào kết quả thăm dò kể từ những tháng cuối năm 2023 cho đến thời gian gần đây, một điều rõ

ràng là không chỉ ứng cử viên Biden mà cả đảng Dân chủ có thể đang dẫn tới một cuộc thất bại to lớn.

Tuy nhiên, sau khi ông Biden chính thức rút lui vào hôm Chủ Nhật 21/7, tình thế đã thay đổi và đảng Dân chủ đang quay trở lại với nhiều hứa hẹn một cuộc bầu cử ngang ngửa vào đầu tháng 11 tới đây.

Việc Phó Tổng thống Kamala Harris được đưa vào vị trí ứng cử viên hàng đầu đã khơi dậy một bầu không khí nhiệt tình và sôi động trong đảng Dân chủ.

Ngay trước mắt, vấn đề về tuổi tác và sự suy giảm về tinh thần và thể chất của ông Biden đã biến mất sau khi ông Biden nhường chỗ cho bà Harris, 59 tuổi, đã mang đến một khuôn mặt trẻ hơn rất nhiều cho chiếc vé tổng thống của đảng Dân chủ hiện nay.

Mặc dù với thời gian chỉ còn dưới 100 ngày, nhiều điều bất ngờ vẫn có thể xảy ra trong thời gian tới như nhiều cuộc tranh cử trước đây đã từng chứng minh cho thấy. Tuy nhiên, tình hình hiện tại có thể nói

tương đối đủ ổn định và dựa vào các kết quả thăm dò kể từ khi Tổng thống Biden tuyên bố rút lui, một bài phân tích của tờ New York Times có đưa ra 3 điểm chính về cuộc tranh cử hiện nay.

Cuộc chạy đua sát rạt

Trong suốt năm 2024, ứng cử viên Donald Trump đều dẫn trước trong các cuộc thăm dò và hiện tại vẫn đang dẫn trước ứng cử viên Kamala Harris, tuy khoảng cách không lớn.

Theo các số liệu thăm dò ý kiến toàn quốc của tờ New York Times, ông Trump dẫn trước bà Harris một điểm, 47 phần trăm so với 46 phần trăm. Khoảng cách này hẹp hơn so với

khoảng cách gần đây của ông Trump so với ông Biden, nhưng tương tự như khoảng cách của ông Trump so với ông Biden trước cuộc tranh luận hồi cuối tháng 6 vừa qua. Nói vậy để thấy rằng cuộc chạy đua đang quay trở lại vị trí cũ.

Ngoài ra còn có một số điểm khác biệt quan trọng khác. Bà Harris là một ứng cử viên nhiều khả năng hơn so với ông Biden. Là một người có tài ăn nói, bà có khả năng mô tả một chương trình nghị sự và đưa ra lập luận chống lại ứng cử viên Trump có hiệu quả hơn ông Biden.

Tuy nhiên, các cuộc thăm dò cũng chỉ ra một vài điểm yếu: so với Biden, ứng cử viên

Harris dường như không thích hợp với bầu cử tính theo phiếu bầu đại cử tri đoàn (Electoral College) thay vì phổ thông đầu phiếu (popular vote). Bà được sự ủng hộ từ những cử tri trẻ tuổi và cử tri da màu nhưng yếu hơn với những cử tri lớn tuổi và cử tri thuộc giới lao động da trắng. Do các tiểu bang dao động (swing states) có tỷ lệ người già, người da trắng và giới lao động khá đông, bà Harris có nhiều khả năng giành được phiếu bầu phổ thông và thua cuộc bầu cử (tính trên phiếu đại cử tri đoàn) hơn so với ông Biden.

Nói cách khác, thay thế ông Biden với bà Harris, ứng cử viên tổng thống của đảng Dân chủ có thể giành được nhiều phiếu bầu hơn ở California

và ít phiếu bầu hơn ở Pennsylvania. Do đó, lợi thế dẫn trước trên toàn quốc của ông Trump có thể cao hơn so với các số liệu thăm dò hiện nay.

Trọng tâm của Trump

Dường như ứng cử viên Trump không tập trung vào những cử tri dao động.

Bài phát biểu của ông tại đại hội đảng Cộng hòa khởi đầu rất tốt đẹp. Ông kể câu chuyện về việc suýt bị mất mạng. Ông cảm ơn các đặc vụ bảo vệ an ninh và vinh danh ông Corey Comperatore, cựu đội trưởng cứu hỏa đã thiệt mạng hôm xảy ra vụ ám sát. Đó là tính cách cá nhân dễ gây được thiện cảm mà ông Trump hiếm khi thể hiện.

Bà Harris có 3 tháng để tranh cử - NYT

Sau đó, ông quay về với cá tính quen thuộc – được những người hâm mộ Trump yêu thích và hầu hết những người Mỹ khác thì không. Ông tập trung vào cá nhân của mình. Ông chỉ trích, một vài sự kiện không hoàn toàn đúng sự thật và khá lan man khiến bài phát biểu của ông tại đại hội biến thành bài phát biểu lê thê nhất trong lịch sử tranh cử.

Cử tri đảng Cộng hòa tỏ ra lo lắng rằng ông Trump đang lãng phí cơ hội giành cảm tình của người dân Mỹ. Đây là những cử tri cho biết họ thích tình trạng kinh tế trước đại dịch Covid và không thích tình trạng lạm phát và di dân bất hợp pháp tăng vọt dưới thời Biden.

Trọng tâm của Harris

Cho đến nay, dường như bà Harris cũng không tập trung đủ vào những cử tri dao động.

Giống như ông Biden trước đây, bà Harris đưa ra thông điệp trong chiến dịch tranh cử của bà nhắm vào cá nhân ông Trump. Bà nhấn mạnh rằng bà là một công tố viên, và ông là một tội phạm. Tại một cuộc biểu dương ở Wisconsin tuần qua, bà đưa ra hình ảnh tương phản giữa bà đại diện cho “tự do, lòng trắc ẩn và pháp quyền” và ông Trump đại diện cho “hỗn loạn, sợ hãi và thù hận”. Nói cách khác, bà Harris đang lặp lại chiến lược tranh cử của ông Biden rằng tương lai nền dân chủ nước Mỹ đang bị đe dọa.

Tuy nhiên, các cuộc thăm dò đã nhiều lần chỉ ra rằng thông điệp này chỉ gây được tiếng vang với những cử tri trung thành của đảng Dân chủ hơn là những cử tri dao động. Những điều mà cử tri dao động quan tâm nhiều nhất là các vấn đề liên quan đến túi tiền của họ – nghĩa là kinh tế, công ăn việc làm và lạm phát.

Cũng thế, các cuộc thăm dò cho thấy quyền phá thai là mối quan tâm rất thấp. Bà Harris cho biết sẽ cố gắng làm nổi bật vấn đề này, và cách tiếp cận đó có thể giành được sự ủng hộ của một số cử tri dao động. Nhưng điều này có lẽ không dễ dàng thành công như bà và đảng Dân chủ hy vọng. Trong cuộc bầu cử giữa nhiệm kỳ năm 2022, sau

khí luật Roe vs Wade bị bãi bỏ, không một thống đốc hoặc thượng nghị sĩ Cộng hòa đương nhiệm nào thua trong cuộc bầu cử đó.

Bà Harris vẫn còn nhiều cơ hội và đại hội toàn quốc đảng Dân chủ sắp tới là nơi bà có thể đưa ra những thông điệp tranh cử có hiệu quả hơn. Đại hội bắt đầu vào ngày 19 tháng 8.

o o o

Sau đại hội và đặc biệt sau Lễ Lao Động vào đầu tháng 9 sẽ là thời gian chạy nước rút. Ứng cử viên nào ít phạm lỗi lầm hơn và được cử tri lắng nghe hơn, chạm tới những vấn đề mà họ quan tâm nhất thì người đó sẽ có cơ hội hơn để chiến thắng trong cuộc đua này.

VH

Ông Trump vận động tranh cử tại Michigan một tuần sau vụ ám sát hụt - AFP

Các lực sĩ có thành tích xuất sắc nhất tại TVH Paris năm nay không chỉ nhận được những tấm huy chương vàng, bạc, đồng mà còn có được những biểu tượng tuyệt vời của nước Pháp thể hiện trên 5,084 huy chương đó.

HOÀNG VŨ

Huy chương thể vận 2024

Một mảnh thép

Đặt giữa huy chương là miếng sắt thép từ Tháp Eiffel trong tiến trình tân trang, đã loại bỏ lớp sơn màu nâu và cắt thành hình lục giác, giống đường biên giới của Pháp, tượng trưng cho nỗ lực cả nước trong công trình tổ chức Thế vận hội.

Biểu tượng

Ngọn lửa trên logo tượng trưng cho năng lượng của Thế vận hội, và nàng Marianne - biểu tượng nhân cách hóa của nước Pháp, hiện thân của tự do và bình đẳng.

Kính đồ ánh sáng

Phần viền của huy chương chế thành các dải, lấy ý tưởng từ những tia sáng rực rỡ tỏa ra chung quanh, biểu thị sự rạng rỡ của Paris và của các đối thủ thi đấu.

Dải băng huy chương được trang trí bằng những họa tiết lấy cảm hứng từ những khối sắt đan chéo vào nhau trên thân tháp Eiffel. Dải băng huy chương Olympic màu xanh lam đậm, còn huy chương Paralympic màu đỏ sẫm.

Nữ thần Hy Lạp

Mặt sau huy chương Olympic có khắc hình Nike, nữ thần chiến thắng của Hy Lạp, với hậu cảnh là Thành cổ Athens và Tháp Eiffel, biểu trưng cho quá khứ và hiện tại.

Mặt sau của huy chương Paralympic là hình ảnh tháp Eiffel từ dưới chân nhìn lên. Các chữ "Paris" và "2024" được thiết kế bằng hệ chữ alphabet thông thường và hệ thống chữ nổi dành cho người khiếm thị (chữ Braille).

GHI CHÚ: Thế vận hội Olympic 2024 sẽ diễn ra từ ngày 26/7 đến 11/8, và sau đó thế vận hội Paralympic 2024 (dành cho người khuyết tật) khởi tranh từ ngày 28/8 đến 8/9.

Áo giáp, nón sắt

TRẦN LÝ LÊ
ORLANDO, FL.

Mỗi lần phải nói hay muốn nói đến một đề tài có thể khởi động những ý kiến đối nghịch, gây tranh cãi tung bừng, người Huê Kỳ dùng chữ rất nhẹ nhàng là “controversy”, Loretta, bà sếp cũ của Dế Mèn, thường cười mỉm và nói câu mở đầu quen thuộc, *tui vừa khoác xong bộ giáp sắt (I am dressed in metal underwear)*. Bà ấy sẵn sàng cho những mũi kiếm, ngọn dao phóng về mình khi đặt chân vào tổ ong vò vẽ.

Loretta là một người đánh “cờ tướng” tài giỏi và đã thành công rực rỡ trên quan trường. Bao nhiêu năm rồi Dế Mèn vẫn còn nhớ rất rõ vẻ mặt với nụ cười xinh đẹp và ánh mắt lấp lánh tia nhìn tinh quái của bà ấy. Khẩu phục tâm phục.

Hôm nọ nhận được điện thư

của một người quen, ông linh mục rửa gút tiền xây nhà thờ, Dế Mèn phe lờ, quảng lá thư vào thùng rác. Nhà thờ ở đây vắng hoe chả có mấy giáo dân, từ 4 lễ sáng Chủ Nhật chỉ còn 3 mà cũng vẫn vắng vẻ. Có những ngôi nhà thờ khác, giáo xứ đem bán đấu giá các tòa nhà bỏ trống thế thì ta xây thêm một cái nhà thờ nữa để làm chi? Chỗ nào chẳng thờ phượng được? Nhà thờ giáo xứ Mỹ, làm lễ tiếng Việt, Chúa không nghe? Chúa ở khắp mọi nơi, Phật tại tâm... tôn giáo nào cũng dạy như thế đâu cần tòa nhà cho lớn, ngay mặt tiền trên phố xá rầm rộ, trần tục? Biểu rằng cần xây nơi thờ phượng trong “xóm nghèo” để tín hữu tiện bề đi lại chẳng? Đâu có thành phố nào cho xây chốn thờ phượng lẫn lộn trong chung cư? Hay là mỗi linh mục cần một nhà

thờ để trụ trì mới thành cha xứ? Mỗi ông sư tu riêng một chùa mới đắc đạo? Mà không hiểu ta nghe lời Chúa, học kinh Phật và “sống” theo tinh thần lời kinh hay phò tá người rao giảng? Dế Mèn chỉ nghĩ láo lếu như thế trong bụng mà không dám hó hé chi.

Thế rồi điện thư thứ nhì đến thứ ba, thúc giục rõ ràng hơn. Lần này phe ta nổi máu tiểu lâm gửi lại cho ông linh mục một khúc phim ngắn, khúc phim dài 2 phút, thu hình một cuộc trả giá tại Cam Bốt. Bà mẹ trên dưới 30 tuổi, trả giá với khách mua hoa để bán đứa con 13 tuổi, thân nhiên khoe rằng con bé còn trinh và có thể đem nó đi khám nghiệm trước khi mua. Khi hỏi bà ta sẽ làm gì với số tiền kia, bà ấy muốn mua một chiếc

tivi màu, giá cỡ 300 Mỹ kim. Câu trả lời trần trụi, thẳng băng khiến phe ta nôn nao muốn ới. Con cái mình mà vứt bỏ dễ như thế thì người đàn bà kia khó lòng tử tế với bất cứ ai khác? Giải thích giá trị của một con người với bà mẹ (mìn) nọ hẳn là việc làm vô cùng phí phạm, và lại khi cái nhìn đã giản dị như thế thì khó lòng thay đổi cách suy nghĩ và việc giáo dục chỉ có thể bắt đầu ở những cây non mới có thể thấm nhuần tinh thần đạo đức?

Những đứa trẻ thơ dại chưa hề được yêu thương bảo bọc và bị chính kẻ sinh thành bỏ rơi, bán rẻ, thì “tình thương” là những thứ xa lạ và xa xỉ? Nếu cái vòng tròn buôn bán con người mọi rợ đã man kia được tiếp tục, đứa trẻ ấy có thể cũng trở thành mụ giàu, ma cô như cha mẹ chúng? Người

bạn trẻ của Dế Mèn đóng vai khách mua hoa, mua luôn đứa nhỏ mang về nhà mồ côi để nuôi nấng dạy học, dạy nghề... Khúc phim ấy là một trong mấy chục khúc phim nào nề khác mà anh chàng mắt xanh tóc vàng kia gửi cho bạn bè kể chuyện hàng ngày của mình. Ôi chao, J., bạn ta!

Nhóm bạn trẻ tuổi này đã và đang dần thân xông pha về những nơi bị bỏ quên. Nơi con nít đàn bà bị rao bán như những món hàng. Cam Bốt và cả Việt Nam sau những năm sắt máu là những miền đất nơi cả mấy thế hệ bị phá sản đạo đức.

Mấy câu thơ trong bài *Trăng Ngện* của Hoài Tường Phong bỗng trở về rõ ràng trong tâm trí

“Xóm bên sông nhiều cô gái rời quê,

Về thăm nhà xên xang

lụa là hàng hiệu.

Vài căn nhà xây, đôi đời nhờ những đồng tiền báo hiếu,

Khởi sắc một vùng quê sao nghe có chút buồn người.

Đồng bằng quê hương tôi nhiều cái nhất ngậm ngùi:

Sản lượng lúa nhiều, vùng cá ba sa lớn nhất,

Đầu tư văn hóa thấp và khó nghèo cũng nhất,

Và cũng dần dần, những cô gái lấy chồng xa”

Con người lớn lên trong nghèo khó và thiếu hẳn phần giáo dục, họ tranh sống theo bản năng sinh tồn và từ đó dẫn đến sự phá sản về tinh thần? Những người chỉ nhìn thấy cơm ăn áo mặc và kế tiếp là giấc mơ sang giàu bắt đầu từ chiếc đồng hồ đeo tay đến những cổ tivi màu hay mấy cái giỏ xách của nhà sản xuất tên

tuổi? Dế Mèn buồn ngủi so sánh hình ảnh của những con chó con mèo được ẵm bồng chăm sóc nâng niu và những đứa trẻ khốn khó kia. Có nhiều thứ không ổn trong bức tranh quá tương phản này.

Hôm rồi phe ta lại nghe chuyện từ một người bạn, thân nhân chị ấy gửi thư gọi đóng góp tiền bạc để xây nhà từ đường. Dế Mèn phì cười, món tiền 24 ngàn Mỹ kim sẽ tài trợ nhà nuôi trẻ mồ côi kia được 5-6 tháng, hay những chương trình giáo dục khác, xây mô làm quái gì? Chết là hết chuyện, cái xác trần tục thối rữa nâng niu làm chi? Các cụ mất đã lâu, xương cốt đã hòa lẫn với đất đai, xây nhà mồ trống để đặt bài vị cho đẹp mặt làng nước? Giễu dở vô cùng! Dĩ nhiên quyền tiên là việc của người, đóng góp là ý của ta. Im lặng là vàng?

Ở một khía cạnh khác, ôi chao, Dế Mèn quanh quẩn với ý nghĩ “gốc rễ”: Gốc rễ của người bỏ quê đã đứt lìa nên không còn coi trọng chuyện mồ mả hay cái nhìn làm đẹp cho làng nước xem, hết đám cưới đến đám ma, chưa vượt qua được lũy tre xanh?

Ngày nọ, Loretta đội nón sắt và mặc áo giáp để đề xướng ý nghĩ của bà; hôm nay chính Dế Mèn làm cái công việc bạo gan này...

Cô gái 16 tuổi khóc (giữa) sau khi được mẹ (phải) mời chụp ảnh trong căn phòng mà cô cũng dùng để tiếp khách làm gái mại dâm. Bên trái là một phụ nữ hàng xóm cũng làm nghề mại dâm bán thời gian. PHOTO ANDRONIKI CHRISTODOULOU

DM

Kỷ lục câu cá khủng long

Nhiều người Việt ở Mỹ câu một con cá hơn trăm pound là chuyện bình thường, nhưng một cư dân New York là Chuck Zimmerman được ghi nhận là kỷ lục khi câu được con cá gar mũi dài (longnose gar) 53 inches, chỉ nặng khoảng 50 lbs. Kỷ lục này được xem là bảnh nhất nước Mỹ, so với kỷ lục thế giới là 60 inches, câu được vào năm 2017 ở sông Mississippi.

Gar mũi dài (longnose gar), còn có tên là cá sấu hỏa tiễn hay cá khủng long, loài cá này có mặt trên địa cầu hơn 100 triệu năm. Cá khủng long vảy dày cùi, sống nhiều ở vùng St. Lawrence River, Niagara River, Lake Champlain và Lake Ontario, tuổi thọ khoảng 20 năm, dài hết cỡ khoảng 45 inches. Thịt có thể ăn được nhưng bộ đồ lòng rất độc.,

Chuck Zimmerman và thành tích

cá khủng long longnose gar

Nữ tuyển thủ già nhất Olympic Paris 2024

Zhiying Zeng tưởng giấc mơ Olympic của cô đã kết thúc sau khi cô rời đội bóng bàn Trung Quốc vào năm 1986. Vậy mà 38 năm sau, cô lại có mặt ở Paris 2024. Tuy nhiên, lần này Zeng khoác áo đội tuyển Chile. Trước đây, Zeng từng là tuyển thủ trong đội Trung Quốc, rồi xuất cảnh cùng chồng sang Chile. Hy vọng cô sẽ chứng minh được rằng người cao niên vẫn có thể ẵm huy chương vàng Olympic.

Zhiying Zeng, tuyển thủ bóng bàn Chile

Chiến tranh giữa các “vì sao”

Thành tích ở Olympic còn được xem là thước đo “quyền lực” của một số quốc gia, đặc biệt là Mỹ và các đối thủ chính trị. Trước kia, Mỹ so kè với Liên bang Xô viết, nay là Trung Quốc.

Tại Olympic Tokyo 2020, Mỹ giành tổng cộng 112 huy chương, trong đó 39 vàng, 32 bạc, 41 đồng. Trung Quốc đoạt 86 huy chương: 34 vàng, 27 bạc, 25 đồng. Sau Hoa Kỳ và Trung Quốc là: Anh (tổng 63-17 vàng), Pháp (60-27 vàng), Úc (54-15), Nhật Bản (47-13), Ý (46 -11), Đức (35-11), Hoà Lan (34-16), Nam Hàn (26-9), Canada (21-7), Hungary (20-7), Brazil (18-8), Tây Ban Nha (18-5), Ba Lan (17-3), Đan Mạch (14-5), Thổ Nhĩ Kỳ (14-4), New Zealand (14-4), Ukraine (13-2), Ethiopia (12-6).

Tại Paris lần này, Trung Quốc quyết tâm sẽ “vượt mặt” Mỹ để chứng minh ai thực sự là “siêu cường”. Chờ xem!

1-8
1928

ngày 1 tháng 8 năm 1928, tại Thế vận hội Olympic 1928 tổ chức tại Amsterdam (Hà Lan), đội nhảy sào (pole vault) Mỹ đã vét sạch huy chương, Lee Barnes, Sabin Carr và William Droegemuller đã chia nhau vàng, bạc, đồng. Hiện nay, kỷ lục thế giới do Armand Duplantis (Thụy Điển) trấn giữ với độ cao 6.21 mét.

NHỮNG TRẬN SẮP TỚI CỦA ĐỘI TUYỂN MỸ

SEP 1

**FIFA U20 WOMEN'S
WORLD CUP**

NỮ HOA KỲ vs SPAIN

3:00 PM CDT | SÂN ESTADIO OLÍMPICO PASCUAL GUERRERO, SANTIAGO DE CALI, COLOMBIA

SEP 7

THÂN HỮU

NỮ HOA KỲ vs CANADA

6:00 PM CDT | SÂN CHILDREN'S MERCY PARK, KANSAS CITY, KAN., USA

SEP 10

THÂN HỮU

NỮ HOA KỲ vs NZL

6:00 PM CDT | SÂN TQL STADIUM, CINCINNATI, OHIO, USA

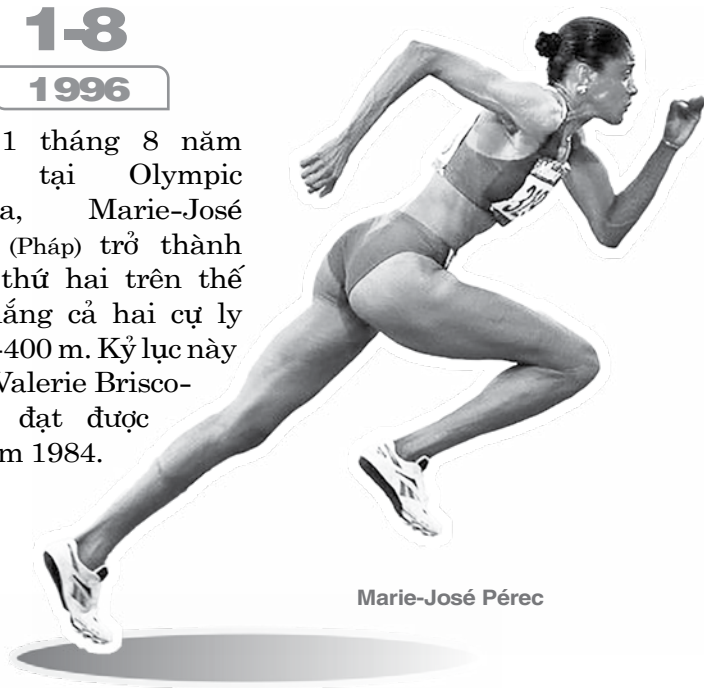
Một số trận bạn có thể xem tại FOX, ESPN2 hoặc Telemondu (công ty con của NBC, tiếng Tây Ban Nha)

* CST cũng là Central Time (CT)

Ngày này năm xưa...

1-8
1996

ngày 1 tháng 8 năm 1996, tại Olympic Atlanta, Marie-José Pérec (Pháp) trở thành người thứ hai trên thế giới thắng cả hai cự ly 200 m-400 m. Kỷ lục này chỉ có Valerie Brisco-Hooks đạt được vào năm 1984.

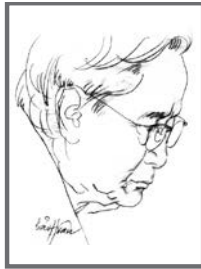
Marie-José Pérec

1-8
1980

ngày 1 tháng 8 năm 1980, lực sĩ nhảy cao Gerd Wessig (Tây Đức) đã lập kỷ lục thế giới với mức xà 2.36m tại Olympic Moscow. Kỷ lục hiện nay là 2.45m do Javier Sotomayor (Cuba) thiết lập.

Gerd Wessig

TIM NGUYỄN
GARLAND, TX.

Kể từ khi đá biết đau...

Thơ ai như thơ mình. Đọc lên lại nhớ đến bài Lệ Đá của Trần Trịnh và Hà Huyền Chi. Trần Trịnh thì đã qua đời còn Hà Huyền Chi lâu nay không nghe tin... Anh em bây giờ đều đã già, đường chiều lẻ bóng... Ôi, biết nói sao.

Gần đây lang thang trên Youtube gặp lại bài Lệ Đá bèn mở ra nghe. Ô, Tuấn Ngọc và Ngọc Anh hát hay quá. Lại nữa, cũng gần đây được Lê Uyên gợi cho Video Những Tình Khúc Ấn Tượng thời 1970 của Lê Uyên Phương, trong đó Uyên hát bài Đá Xanh tuyệt vời. Từ đó, mình cảm sâu Lệ Đá và những nỗi đau trong cõi nhân sinh.

*Đất đá ong khô nhiều ngấn lệ
Em có bao giờ lệ chứa chan ...*

Câu thơ Quang Dũng đã nói lên một điều: Đá cũng biết đau, biết khóc trước những đoạn trường của con người. Thành ra lời Bà Huyền Thanh Quan viết khi

Kể từ khi đá biết đau

đứng trước nỗi hoang phế tịch liêu của Thăng Long Thành, theo Nguyễn tôi nghĩ, chưa được mấy ý lắm: *“Đá vẫn tro gan cùng tuế nguyệt / Nước còn cau mặt với tang thương”*. Không, nói như thế là chưa hiểu lòng gỗ đá. Nguyễn tôi, một chiều nào kéo gổ, vớt sỏi và cát bên bờ sông Giăng ở Nghệ Tĩnh, nghĩ tới hiện kiếp bị vùi dập trong cơn giông lịch sử, có thốt lên những lời sau đây: *“dưới trời xưa có phai vàng nát đá / giọt lệ nào rơi trong chiều nay / ta xót ta thân đã trảng xe cát / biển đông sóng dội xô bờ / nổi oan khiến một thời không bóng vang / mắt gỗ vàng và mắt ta qua thế kỷ / đã thấy vết chàm in những mặt người ...”*. Và còn biết bao lời thơ chất chứa nỗi niềm của “đất đá ong khô nhiều ngấn lệ ...” Và rồi *“Đôi khi anh muốn tin, đôi khi anh muốn tin... / Ôi những người, ôi những người khóc lẻ loi một mình / Đau đớn lệ là những viên đá xanh / Tim rũ rụi...”* (thơ TTT) cũng là những kinh nghiệm qua cõi đá vàng. Vâng, trước những nỗi tang thương, thiên bi kịch nhiều chương nhiều đoạn bây giờ, đá cũng đau lòng, nhỏ lệ. Lệ đá, hay lệ đá xanh, là thế, nó là một sự thực -hiểu và nhìn theo cách nào đó.

Hỏi đá xanh rêu bao nhiêu tuổi đời / hỏi gió phiêu du qua bao đỉnh trời / hỏi những đêm sâu đèn vàng héo hắt / ái ân bây giờ là nước mắt / cuối hôn một thoáng nhớ mong manh... Ai, người đài trang dưới bầu trời đêm mưa và sấm, như đêm nào chiến tranh đã xa, đã đọc cho Nguyễn tôi nghe. Những câu hỏi dồn dập không cần lời giải đáp. Và đó là ca từ của bài Lệ Đá do Hà Huyền Chi viết

cho một bài nhạc của Trần Trịnh năm nào. Cũng là lệ đá

Vâng. Hay như *Đá Xanh*, hóa thân của một mối tình tan vỡ trong nhạc Lê Uyên Phương:

*rồi
ngày xanh ngày xanh qua nhanh
rồi ngày xanh qua nhanh
ngày hè đã nứt khô trên môi còn
lại tiếc thôi
như viên đá lưng mềm vuốt ve
tình nhân
nuôi mộng ước lâu bền
nhưng viên đá nay thành đá xanh
thủy chung
đã rơi dọc sườn cao lưng đồi
ngày ngày đợi chết trong lùm cây
u uất
ngày ngày nằm nhớ ân tình sâu
muôn đời
đá không đổi dời
tình,
tình ơi ...
dòng lệ nóng đã trôi trong tim
còn lại xót xa
như viên đá lưng trông mắt quan
tài tươi
ôi mộng đã tan rồi như viên đá
nay thành đá trên mộ bia...*

Như thế đó... Tình yêu của một mùa hè rực rỡ nay đã biến thành cái chết. Như viên đá trong lòng suối thành đá trên mộ bia. Cũng là lệ đá, nhưng đây là lệ của một tình yêu xưa. Nó không phải là điều Nguyễn tôi muốn nói ở thời khắc này. Đã gần hai giờ sáng rồi. Trăng soi trên thêm đá ẩm. Ngồi cầm bút (à, quên, gõ phím còm-pu-tơ) viết những dòng này, trong lúc trí óc nghĩ tới những điều, cũng nằm trong thế giới người, nhưng lại liên quan tới những vật vô tri ở chung quanh -vô tri, nhưng nhờ mắt nhìn của thi sĩ chạm tới mà bỗng nhiên có một linh hồn, biết xót thương và rơi lệ.

Những con mắt gỗ nhìn qua thiên trường kịch của đời người, những ngọn đèn ủ ê thở than cho thân phận những o nghèo, và những phiến đá rơi lệ trong buổi chiều tiễn đưa một người về nơi cõi gió...

Và, kể từ khi đã biết đau... Hừm, đây có phải là thơ mình không, hay một lời mê sảng nào đó? Nhưng, đúng là vậy. Chuyện kể: ít lâu sau khi bức tường Berlin bị phá sập, có một cô bé leo lên những bậc thang của tòa nhà Quốc Hội nước Cộng Hòa Dân Chủ Đức cũ, lần theo mấy cây cột, lấy tay sờ lên những vết đạn của cuộc Thế Chiến Thứ Hai còn sót lại trên những phiến đá. Được hỏi, cô bé trả lời “Em đang hỏi chuyện những phiến đá này!” Và cô bé nói tiếp: “Em hỏi đá là bị nhiều vết đạn như thế này, đá có đau không? Đá không trả lời. Nhưng đá đã kể cho em nghe những gì đã đã chứng kiến trong chiến tranh, lúc em chưa sinh ra, với bao nhiêu người chết, bao nhiêu đá gạch đã đổ vỡ, và đá đã khóc...”.

Lúc đó, ai cũng nghĩ cô bé giàu óc tưởng tượng. Nhưng về sau, người ta mới thấm thía. Trong một xã hội vô nhân tính, như xã hội Đức Quốc Xã hay xã hội Cộng Sản, con người đối xử với con người chẳng khác loài lang sói cắn, xé nhau. Khiến gỗ đá cũng phải đau lòng, như lời cô bé đã nói.

Kể từ khi đã biết đau. Chúng ta lại nghĩ đến những tấm bia trên 2 hòn đảo Bidong và Galang. Một tấm ghi hàng chữ nói đến thảm cảnh thuyền nhân đã vùi thây nơi “thủy mộ quan” (từ của Viên Linh) trong những chuyến hành trình tẩu tỵ đi tìm chân trời mới. Người ta đọc thấy: “Tưởng niệm hàng trăm ngàn người VN đã bỏ mình trên đường tìm tự do (từ 1975 đến 1996). Cho dù họ chết vì

đói vì khát hay bị hãm hiếp, hoặc vì kiệt sức hay vì bất cứ lý do nào khác, chúng ta cầu nguyện linh hồn họ giờ đây được hưởng phúc nơi an bình vĩnh cửu”. Trong khi tấm bia ở đảo Bidong thì bày tỏ lòng biết ơn chính phủ Mã Lai và Hội Trăng Lưỡi Liềm Đỏ đã cứu vớt, cứu mang những người vượt biển cách đây mấy chục năm. Cả hai tấm bia mới được dựng lên hồi tháng 3 năm 2005 khi các cựu thuyền nhân, nay đã định cư yên ổn ở Hoa Kỳ và Canada, trở về đảo xưa ghi lại dấu tích tưởng nhớ tới những bạn đồng hành xấu số. Như thế đó, 2 tấm bia ở Bidong và Galang hoàn toàn mang ý nghĩa tưởng niệm và đầy tình thân nhân bản. Vậy mà những anh em ta trong đảng đang cai trị đất nước bây giờ đã không để yên. Được biết tấm bia tưởng niệm thuyền nhân được đặt tại Pulau Bidong vào tháng 3.2005, đã bị chính quyền sở tại phá bỏ vào ngày 20 tháng 10. 2005, do đại sứ Việt Nam vận động triệt hạ. Đây là lần thứ hai họ đã dùng tới hạo sách để áp lực các quốc gia sở tại đục bỏ những tấm bia tưởng niệm thuyền nhân. Trước đó, vào cuối tháng 5. 2005, tấm bia ở Pulau Galang, Indonesia, cũng đã bị phá bỏ. Và cũng mới đây thôi, thời gian Tết Nguyên Đán Quý Mão, nhà cầm quyền Cộng Sản cũng đã cho người đập phá miếu thờ các chiến sĩ Dù đời Charlie.

Nhấn tâm đến như thế hỏi làm sao đá không đau lòng, nhỏ lệ. Rõ ràng chỉ có kẻ ác mới nuôi lòng thù hận đối với những người đã chết cách đây 5, 3 chục năm. Hay bàn tay ai đó muốn xóa vết tích tội lỗi của họ đã gây ra, muốn thế giới quên đi thảm kịch thuyền nhân, muốn thế hệ mai sau quên đi một thời của quỷ. Nhưng họ đã lầm, thảm kịch thuyền nhân Việt

Nam đã đi vào lịch sử, mà những gì đã thuộc vào lịch sử thì không thể nào xóa bỏ. Ôi, một hôm nào Nguyễn lên Internet nhìn thấy tấm bia đá thuyền nhân bị đập vỡ ở giữa mà tưởng chừng đá kia cũng như tìm người vỡ vậy.

Và, kể từ khi đã biết đau... Vâng. Không cứ gì những tảng đá ong ở Sơn Tây Bát Bạt ngày nào, và cũng không nhất thiết phải là đá trên bức tường Bá Linh hay toà nhà Quốc Hội Cộng Hòa Dân Chủ Đức, hoặc giả những tượng đài bia đá ở Galang, Bidong. Ở đây, Nguyễn muốn nói tới những phiến đá lát trên hè phố Sài Gòn. Bạn ơi, thanh xuân ngày ấy, Nguyễn và bạn đã chẳng hơn một lần gồ bước trên những phiến đá của đường Tự Do, Nguyễn Huệ, Lê Lợi, Lê Thánh Tôn sao... Những bước chân vui như tiếng huýt sáo của một thời trước cả khi Nguyễn Sa viết Sài Gòn phóng solex rất nhanh. Đúng như thế đó, Sài Gòn của tôi ngày ấy. Cho tới khi xe tăng và dép râu, nón cối của bộ đội Cộng Sản vào Sài Gòn thì cuộc đời bỗng dưng lật sang một chương đoạn khác. Người với người chia tay, mưa dầm nắng quái, trẻ con xa lớp xa trường, những đôi mắt đêm đêm hướng về cửa biển... Và năm nào khi gót chân hãnh tiến của bọn thanh niên Trung Quốc trong cuộc rước đuốc ma quỷ giẫm xuống vỉa hè đường phố Sài Gòn thì mọi suy nghĩ bỗng trở thành thứ dụ ngôn của cơn mê sảng. Ôi, nhà thơ tiên tri khải thị, nói gì đi chứ khi đá cũng biết đau biết buồn trước cảnh ngang trái của một thời. Lời nguyện thủa nào còn không hay đã bay theo gió lãng quên:

*Khi ta đi và mùa xuân đang lại
Máu ta ghi trên đá đợi ta về?...*

TN

Celine Dion

giọng hát tình ca

Kể từ sau Lễ khai mạc Thế Vận Hội mùa Hè 2024 tại Paris đêm qua, hầu như truyền thông và mạng xã hội thế giới đều đăng tin ảnh về Celine Dion, người ca sĩ kết thúc chương trình Lễ khai mạc Olympic với ca khúc tiếng Pháp "L'Hymne A l'Amour" (Hymn to Love), tức "Tụng Ca Tình Yêu" trên tháp Eiffel rực rỡ và tỏa sáng cả màn đêm Paris.

ĐINH YÊN THẢO
GARLAND, TX

Đạo diễn nghệ thuật cho chương trình khai mạc Olympic là Thomas Jolly trả lời với Reuters rằng, "Trong lễ khai mạc chúng tôi có một quốc ca tình yêu, và đó là "Tụng Ca Tình Yêu". Ý tưởng ban đầu của chúng tôi rất đơn giản và rõ ràng, tất cả chúng tôi đều muốn kết thúc chương trình Lễ khai mạc này bằng bài hát này. Chúng tôi muốn mời ca sĩ hát về tình yêu hay nhất, và người đó chính là Celine Dion."

Nhận xét này quả chính xác và xứng đáng dành cho

Thomas Jolly, đạo diễn nghệ thuật cho chương trình khai mạc Olympic

Celine Dion, một trong những giọng hát tình ca hàng đầu thế giới từng được đánh giá là "giọng ca cả một thế hệ" (once-in-a-generation voice). Mấy ai chưa từng nghe qua một "The Power of Love" đầy quyền năng hay "My Heart Will Go On" tuyệt tác, ca khúc giành giải Oscar nhạc phim cho bộ phim kinh điển Titanic?

Celine Dion, 56 tuổi là ca sĩ người Canada hát cả tiếng Pháp và tiếng Anh. Là con út trong một gia đình đông con, đến 14 anh chị em và đam mê âm nhạc, Dion bắt đầu ca hát từ rất sớm. Năm 12 tuổi, sau khi anh trai Dion gửi đĩa hát của em gái mình đến cho Rene Angelil, một ca sĩ nổi tiếng và nhà sản xuất âm nhạc Canada, người về sau trở thành chồng của Dion, cô bắt đầu chính thức bước vào con đường âm nhạc khi Rene phát hiện ra tài năng trong giọng hát thiên khiếu của cô.

Celine Dion nhanh chóng trở thành một ca sĩ thiếu niên nổi tiếng của Canada và bắt đầu đi vào âm nhạc thế giới sau khi chiến thắng giải Eurovision vào năm 1988. Cô bước vào thị trường âm nhạc Mỹ với bản nhạc phim trong phim hoạt họa Disney là "Beauty and the Beast" vào đầu thập niên 90s. Câu chuyện còn lại là những thành công rực

rõ với những giải thưởng âm nhạc, số đĩa nhạc được xếp hạng và bán ra cùng người hâm mộ khắp thế giới cho đến nay.

Thành công về sự nghiệp âm nhạc nhưng cuộc đời của Celine Dion không tránh được những mất mát, khổ đau. Cuộc hôn

nhân với người chồng yêu dấu và cũng là nhà quản lý của Dion từng bị mẹ cô ngăn cấm vì ông lớn hơn cô đến 26 tuổi và đã trải qua vài cuộc hôn nhân gãy vỡ. Bất chấp điều này, như Dion viết trong hồi ký của mình, cô vẫn đến với Rene khi yêu ông

Celine Dion và Rene Angelil - NGUỒN US WEEKLY

Celine Dion chiến thắng giải Eurovision vào năm 1988.
NGUỒN FACEBOOK

từ tuổi thiếu niên và là tình yêu của cuộc đời cô. Celine Dion từng hoãn lại việc trình diễn thường trực tại Las Vegas khi Rene tái phát ung thư để chăm sóc cho ông. Rồi ông cũng không qua khỏi. Cú sốc chưa kịp nguôi thì chỉ 2 ngày sau khi chồng mất, anh trai của Dion cũng mất theo. Vài năm qua, Celine Dion phải hủy các dự định lưu diễn khi thông báo đến người hâm mộ là cô bị hội chứng tê cứng cơ, một chứng bệnh y khoa hiếm hoi do rối loạn hệ thần kinh.

Đây là lần thứ nhì, Celine Dion hát trong chương trình khai mạc Olympic, kể từ lần trình diễn tại Olympic 1996, gần 30 năm trước, được tổ chức tại Atlanta.

Vài tin đồn được lan truyền khởi đầu từ tờ TMZ là ban tổ chức (BTC) Olympic đã trả cho Celine Dion 2 triệu đô để đến Paris hát bản tình ca này. Điều này chỉ là tin đồn và không chính xác. Người của BTC xác nhận với tờ Page Six của Mỹ rằng, họ không trả tiền cho Celine Dion hay Lady Gaga, ngoài các chi phí dàn dựng các màn trình diễn này và không liên quan đến các ca sĩ.

Đó cũng là điều thông thường với các ca sĩ Mỹ

thượng thặng trình diễn trong giờ giải lao của trận chung kết Super Bowl, ngày hội thể thao lớn nhất nước Mỹ. Nó là hình ảnh, danh tiếng và niềm tự hào của các ca sĩ được mời. Với Olympic, những điều này càng to lớn và ý nghĩa hơn khi được trực tiếp phát hình đến hàng tỉ khán giả trên toàn thế giới. Con số một vài hay thậm chí hàng chục triệu đô la chẳng xứng đáng với danh giá cùng việc góp mặt vào những sự kiện mang tính lịch sử như Olympic. Nhất là với một nữ ca sĩ, không phải ca sĩ Mỹ, có số đĩa nhạc phát hành nhiều nhất thế giới và có gia sản gần cả tỉ đô la như Celine Dion.

Trên mạng X (Twitter cũ), Celine Dion viết rằng, "Tôi rất vinh hạnh được trình diễn cho lễ khai mạc đêm nay và tràn đầy niềm vui được quay lại một trong

Celine Dion hát trong Lễ khai mạc Olympic Atlanta 1996. NGUỒN NBC

những thành phố yêu thích của tôi. Trên hết, tôi rất vui khi được chào mừng những lực sĩ tuyệt vời này, cùng với tất cả những câu chuyện về sự hy sinh và quyết tâm, nỗi đau và sự kiên trì của họ. Tất cả các bạn đều đã tập trung cho giấc mơ của mình và dù có mang về huy chương nào hay không, tôi hy vọng rằng

việc các bạn có mặt nơi đây đồng nghĩa với việc giấc mơ đó đã trở thành hiện thực với các bạn. Tất cả các bạn nên rất tự hào, chúng tôi biết các bạn đã nỗ lực như thế nào để trở thành người tài ba nhất trong số những người tài ba. Hãy tập trung, thẳng bước, con tim tôi luôn ở bên các bạn!"

Những điều này có lẽ được Celine Dion viết bằng con tim và lòng chân thành của cô. Vì đó cũng chính là câu chuyện về "sự hy sinh và quyết tâm, nỗi đau và sự kiên trì" của chính Celine Dion khi vượt qua những mất mát, những khổ đau, cùng nỗi đớn đau bệnh tật của chính mình để đến hát cho Olympic 2024 này, sau gần 4 năm vắng bóng.

Quả còn ca sĩ nào thích hợp và xứng đáng hơn Celine Dion để khai mạc Olympic bằng một giọng hát tình ca vút cao giữa màn đêm Paris lấp lánh, thành phố được mệnh danh là "Thành phố Tình Yêu" và "Kinh Thành Ánh Sáng" thế giới cho Olympic năm nay?

ĐYT

... và trong Lễ khai mạc Olympic Paris 2024.
NGUỒN THE SUN

TRIỆU MINH

Theo Hiệp hội Ung thư Hoa Kỳ (American Cancer Society - ACS), thì ở Mỹ, ung thư phổi là loại ung thư phổ biến thứ hai ở nam giới (sau ung thư tuyến tiền liệt) và phụ nữ (sau ung thư vú).

Tổ chức này ước tính khoảng một phần tư triệu người sẽ được chẩn đoán mắc bệnh ung thư phổi vào năm 2024 và khoảng 125,000 người sẽ chết vì bệnh đó. Hầu hết những người được chẩn đoán bị bệnh đều trên 65 tuổi - rất ít người được chẩn đoán dưới 45 tuổi.

Các chuyên gia y tế cho biết tuy số liệu thống kê về bệnh này đang giảm -- có thể là do sự kết hợp giữa việc giảm hút thuốc và những tiến bộ về y tế cho phép phát hiện và điều trị sớm hơn -- nhưng con số đó vẫn còn cao, và họ cho rằng có thể làm nhiều hơn nữa để giảm thiểu rủi ro.

Dưới đây là những gì các chuyên gia y tế muốn bạn biết về nguyên nhân và triệu chứng của bệnh này.

Ung thư phổi

NGUYÊN NHÂN GÂY UNG THƯ PHỔI

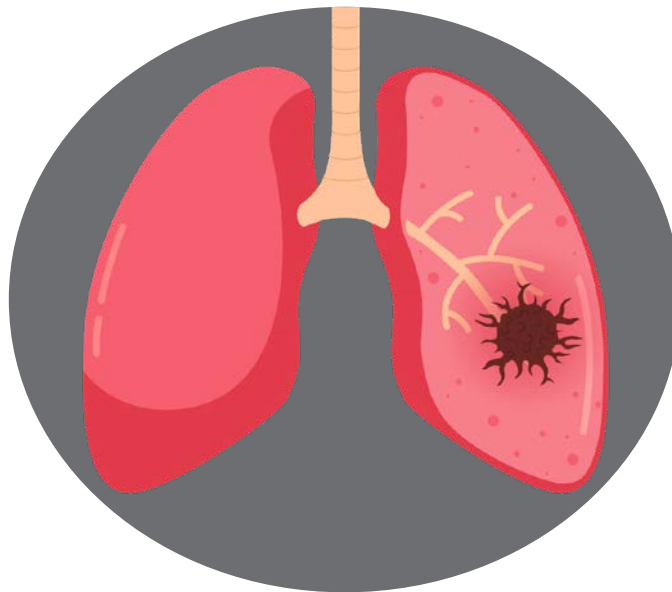
Theo ACS, khoảng 80% số ca tử vong vì ung thư phổi là do hút thuốc. Tuy nhiên, không phải tất cả những người hút thuốc đều bị ung thư phổi, có nghĩa là di truyền và việc tiếp xúc với các yếu tố nguy cơ khác cũng đóng một vai trò nào đó.

Khoảng 10% đến 20% số người hút thuốc lá sẽ mắc bệnh ung thư phổi, và người hút thuốc nhiều có nguy cơ cao hơn người hút ít.

NGUYÊN NHÂN GÂY UNG THƯ PHỔI NƠI NGƯỜI KHÔNG HÚT THUỐC

Các chuyên gia lưu ý rằng không nhất thiết phải hút thuốc lá mới có nguy cơ mắc bệnh này.

Theo ACS, việc tiếp xúc với khói thuốc, ô nhiễm không khí, asbestos (ngay trước từng được dùng làm vật liệu xây dựng), khí thải diesel, và radon (một loại khí phóng xạ không có mùi hoặc màu thường thấy trong đá, đất, đốt than và nhiên liệu hóa thạch), cũng có thể gây ung thư phổi.

NHỮNG DẤU HIỆU PHỔ BIẾN ĐẦU TIÊN CỦA BỆNH UNG THƯ PHỔI

Các triệu chứng ban đầu, theo ACS, có thể bao gồm:

- Ho liên tục hoặc trầm trọng hơn
- Ho ra máu hoặc đờm có màu rỉ sắt
- Nhiễm trùng đang diễn ra hoặc tái phát như mắc bệnh viêm phế quản và viêm phổi
- Đau ngực trầm trọng hơn khi thở sâu, cười hoặc ho
- Giảm cân không rõ nguyên nhân và/hoặc không muốn ăn
- Cảm thấy mệt mỏi, yếu hoặc khó thở
- Khò khè hoặc khàn giọng

Nếu thấy các triệu chứng nói trên hãy đi khám bác sĩ ngay. Có thể là do nguyên nhân khác, nhưng nếu đó thực sự là ung thư phổi, nên bắt đầu điều trị càng sớm càng tốt. Những người hút thuốc nên kiểm tra xem có đủ điều kiện làm *lung cancer screening* không, ngay cả khi không có triệu chứng nào.

Yếu tố ung thư phổi giảm đáng kể nếu bỏ thuốc. Nếu đã hút thuốc lá trong một thời gian dài, hoặc không hút nữa, hãy hỏi bác sĩ về *lung cancer screening*. Được phát hiện ung thư phổi sớm nhờ screening, bạn có thể trở thành công nhân hơn nhiều.

ENROLLED
AGENT

Mục Thuế Vụ

NGUYỄN ĐÀI THI

Cô Nguyễn Đài Thi là cựu Thanh Tra của Sở Thuế Hoa Kỳ (IRS) và cũng là cựu Thanh Tra của Bộ Ngân Khố (U.S. Treasury Inspector General). Cô có bằng IRS Enrolled Agent do Sở Thuế cấp. Với hơn 30 năm kinh nghiệm làm việc cho Sở Thuế và Bộ Ngân Khố, cô Đài Thi đã từng kiểm toán (audit) thuế doanh nghiệp và cá nhân. Khi làm việc cho Bộ Tổng Thanh Tra Ngân Khố, cô cũng đã từng audit-Sở Thuế. Với kinh nghiệm đặc biệt này, chẳng những cô Đài Thi rất rành rẽ về luật thuế, mà còn hiểu tường tận về cơ cấu và nội bộ của cơ quan IRS. Cô thường xuyên chia sẻ các đề tài thuế vụ qua các đài radio và TV tại Dallas. Trẻ hân hạnh được cùng cô Đài Thi cộng tác để hướng dẫn đồng hương về luật thuế liên bang và giải đáp các vấn đề rắc rối với Sở Thuế. Độc giả ở khắp nơi có thể gửi thư bưu điện hoặc email cho tòa soạn Trẻ, ghi chú "Mục Thuế Vụ".

Email: bientap@trenews.net

Nhắn tin (text only) câu hỏi đến

469-328-3453

hoặc gửi thư về tòa soạn:

**3202 N. Shiloh Rd.,
Garland, TX 75044**

HỎI: Đọc qua bài báo Trẻ phỏng vấn chị "Hung Thần Của Sở Thuế", tôi cảm ơn chị đã có lòng chia sẻ kiến thức về thuế với đồng hương. Trong bài phỏng vấn chị có nói nếu Sở Thuế làm việc sai trái thì không bị phạt mà bị chính chủ chất vấn và có thể bị cắt giảm ngân sách. Vậy nếu nhân viên Sở Thuế làm việc sai trái thì có bị phạt không?

ĐÁP: Cảm ơn anh đã hỏi một câu hỏi rất hay về bài phỏng vấn Đài Thi trên báo Trẻ số 1405. Vì khuôn khổ báo có giới hạn cho nên tôi đã không đi sâu vào chi tiết trong bài phỏng vấn.

Khi thanh tra chúng tôi thấy Sở Thuế làm việc sai trái, thì chúng tôi phải xác định mức độ trầm trọng, vì sao xảy ra, ai là người có trách nhiệm v.v.

Nếu lỗi lầm do quản lý cấp cao sơ sót thì cấp cao phải chịu trách nhiệm trước Quốc Hội và phải điều chỉnh. Chẳng hạn như nếu quy luật hoặc kiểm soát lỏng lẻo thì Sở Thuế phải thắt chặt lại. Nếu nhân viên thiếu kiến thức chuyên môn thì Sở Thuế phải có chương trình huấn luyện khá hơn.

Còn như nếu chúng tôi khám phá ra cá nhân nào đó có những hành vi gian lận thì Sở Thuế sẽ áp dụng những hình phạt tương xứng với những hành vi đó. Tất cả những hình phạt đều có quy tắc

rõ ràng. Chẳng hạn như lỗi lầm nhẹ thì bị cảnh báo. Lỗi nặng hơn thì bị đuổi việc, và thậm chí bị vào tù.

Nhân viên của họ thì họ tự giải quyết chứ chúng tôi không can dự vào, tuy nhiên Bộ Tổng Thanh Tra Ngân Khố chúng tôi đều giám sát tất cả những hành vi của Sở Thuế. Họ không thể thiên vị con ông cháu cha mà nương tay.

HỎI: Chào chị Đài Thi, những người chủ tiệm, thợ, hoặc làm nghề tự do nhận tiền mặt không khai thuế hết tất cả thu nhập của họ, làm sao Sở Thuế biết được lợi tức thật của họ? Tôi thấy chị nói những người có tiền và tài sản ở Việt Nam phải khai báo số tiền đó, vậy những người làm nghề tự do ở Mỹ kiếm được nhiều tiền mà họ vẫn có thể khai ít mà không bị Sở Thuế bắt được, thì không công bằng chút nào. Mong chị giải thích giùm.

ĐÁP: Xin thưa, câu hỏi của chị có 2 phần riêng biệt không có liên quan đến nhau. Tôi xin trả lời những thắc mắc của chị theo thứ tự nhé.

Thứ nhất, Sở Thuế không biết được lợi tức thật sự, nhất là khi thu nhập của mình là tiền mặt. Theo luật thuế đã có từ xưa, thì mình phải khai tất cả lợi tức hàng năm, và luật để cho mình tự ý thức khai.

Chỉ khi nào mình bị

audit (kiểm thuế), hoặc khi có chuyện gì xảy ra thì Sở Thuế mới dòm ngó soi mói đến thu nhập của mình. Đến lúc đó Sở Thuế sẽ có cách thức khảo sát của họ. Có thể họ sẽ tìm được hết, mà cũng có thể họ chỉ tìm được một phần. Mỗi trường hợp mỗi khác nhau.

Điều quan trọng là nếu Sở Thuế tìm thấy bằng chứng là mình cố tình khai thuế gian thì không những họ phạt rất nặng mà có thể họ sẽ kết án tù tội. Tội khai thuế gian gồm có: giấu thu nhập, khấu trừ thuế giả, nhờ người khác đứng tên tài sản để trốn né Sở Thuế, và nhất là những hành vi này được lặp đi lặp lại vài năm.

Phần thắc mắc thứ nhì của chị có liên quan đến luật thuế mới của Mỹ, là phải khai báo tài khoản ở Việt Nam hoặc ở bất cứ nơi nào trên thế giới. Tài khoản có nghĩa là tiền trong ngân hàng, cổ phiếu chứng khoán (stocks).

Không cần biết tiền ở đâu ra. Tiền do mình buôn bán, đi làm, gia đình bạn bè tặng v.v. đều không thành vấn đề. Khai báo chứ không có trả thuế đồng nào. Vì vậy, khai báo ở đây không có cùng nghĩa với khai thuế lợi tức. Mình không thể so sánh tại sao người ở Mỹ giấu diếm lợi tức không khai thuế mà người có tài khoản ở Việt Nam phải khai báo hết.

HỎI: Thưa chị **Đài Thi**, em mới khám phá ra là người khai thuế cho em năm 2022 và 2023 đã khai không đúng. Vấn đề khá dài dòng em không tiện nói ra ở đây. Bây giờ em muốn khai thuế lại cho đúng vì em không muốn sau này bị rắc rối với Sở Thuế. Khai thuế lại có bị Sở Thuế lưu ý và audit không? Cám ơn chị.

ĐÁP: Chào chị, khi mình khai thuế lại thì mình phải giải thích tại sao mình cần phải khai lại. Trong trường hợp của chị thì chỉ cần nói đơn giản là chị muốn chỉnh sửa lại phần nào đó vì những con số đó không đúng.

Sở Thuế sẽ xem qua các giấy thuế khai lại. Khai thuế lại hoàn toàn không

có nghĩa là Sở Thuế sẽ lưu ý đến hồ sơ thuế của mình hơn. Họ cần phải xem qua vì có những trường hợp không hội đủ điều kiện để khai lại.

Thông thường khoảng 2-3 tuần thì họ sẽ gửi thư báo là giấy thuế khai lại đã được chấp thuận và kết quả là số tiền thuế chị phải trả thêm hoặc lấy về được thêm là bao nhiêu.

Sau khi chị khai lại và biết chắc rằng mình sẽ phải đóng thêm, thì nếu chị muốn chị có thể trả thêm phần đó ngay lập tức chứ không cần phải chờ đến khi nhận được thư của Sở Thuế. Trả sớm để giảm tiền phạt và tiền lãi suất. Nếu có trả dư thì Sở Thuế sẽ gửi trả lại cho chị.

NBT

SỨC KHỎE LÀ VÀNG!

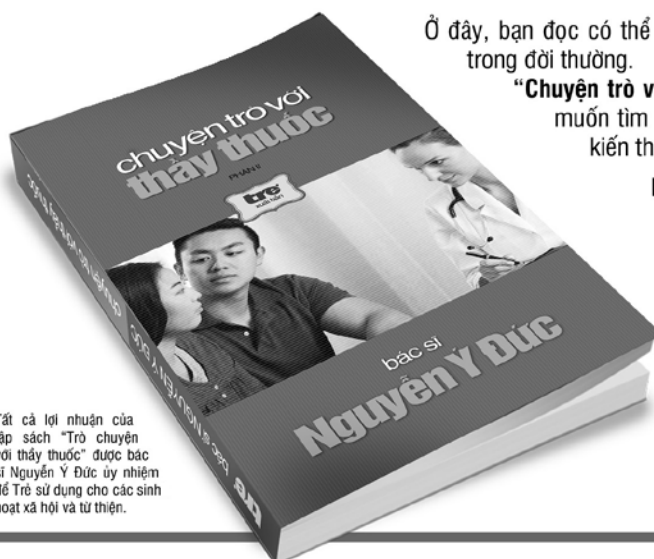
CHUYỆN TRÒ VỚI THẦY THUỐC (TẬP 1 & 2)

Trẻ xin hân hạnh giới thiệu “**Chuyện trò với thầy thuốc**” Tập 1 & 2 vừa mới phát hành.

Ở đây, bạn đọc có thể tìm thấy những kiến thức đa dạng trong đời sống, rất thiết thực trong đời thường.

“**Chuyện trò với thầy thuốc**” tập 1 & 2 sẽ là một cẩm nang quý báu cho bạn muốn tìm những câu giải đáp y khoa thiết thực trong đời sống và bổ sung kiến thức về sức khỏe.

Là món quà tặng vô giá đến những thân nhân cao tuổi.

Tất cả lợi nhuận của tập sách “Trò chuyện với thầy thuốc” được bác sĩ Nguyễn Ý Đức ủy nhiệm để Trẻ sử dụng cho các sinh hoạt xã hội và từ thiện.

MUA SÁCH XIN LIÊN LẠC

TEL: 972.675.4383 | EMAIL: INFO@TRENNEWS.NET

MUA TẠI TÒA SOẠN: 3202 N. SHILOH RD., GARLAND, TX 75044

GỬI VỀ NHÀ: GIÁ \$ 15 (CỘNG CƯỚC PHÍ)

MUA QUA AMAZON.COM VỚI GIÁ \$20/CUỐN

VÉ ĐI VIỆT NAM

TUẦN LỄ TỪ

01-08-2024 - 07-08-2024

TÊN HÃNG	STOP	TẠI	GIÁ TIỀN
KOREAN AIR	1	ICN	\$1.155
AMERICAN AIRLINES	2	LAX, HND	\$1.180
JAPAN/ AMERICAN	1	HND	\$1.244
JAPAN AIRLINES	1	HND	\$1.262
SPIRIT AIRLINES	2	LAX, TPE	\$1.390
CHINA AIRLINES	3	ATL, LAX, TPE	\$1424
VIETNAM/SPIRIT	2	LAX, TPE	\$1.427
EVA AIR	3	ATLE, LAX, TPE	\$1.436
ANA	2	SFO, NRT	\$1.453

*Giá vé thay đổi trong ngày
*Mỗi tiểu bang có giá khác nhau

TỈ GIÁ HỐI ĐOÁI

NGOẠI TỆ	VIỆT NAM
ĐÔ LA MỸ	\$25,091 VN ĐỒNG
EURO	\$26,754 VN ĐỒNG
ĐÔ LA CANADA	\$17,843 VN ĐỒNG
ĐÔ LA ÚC	\$16.132 VN ĐỒNG
YEN NHẬT	\$159.31 VN ĐỒNG
TIỀN US	NGOẠI TỆ
1USD	153,763 YEN NHẬT
	0.92092 EURO
	0.77729 BẢNG ANH
	1.38137 CANADA
	0.88085 THỤY SĨ

Ngày nay trong lịch sử

1/8/1291

Ngày 1 tháng 8 năm 1291, là ngày khai sinh quốc gia Thụy Sĩ (Switzerland). Đây là quốc gia nhỏ, chỉ khoảng 1/8 Việt Nam, có 4 ngôn ngữ chính gồm: Đức, Pháp, Ý và Romansh. Dân số chừng 10 triệu nhưng GDP khoảng 884 tỉ đô la gấp đôi Việt Nam.

1/8/1876

Ngày 1 tháng 8 năm 1876, Colorado trở thành tiểu bang thứ 38 của Hoa Kỳ. Thủ phủ là Denver. Đây là tiểu bang lớn thứ 8 nước Mỹ, diện tích 104,094 mi² hay 269,837 km².

1/8/1932

Ngày 1 tháng 8 năm 1932, là ngày sinh của Chuẩn tướng Không Quân của QLVNCH Nguyễn Đức Khánh. Quê tại Nha Trang, ông từng học ở trường Trung học Lycée Chasseloup Laubat (là trường Lê Quý Đôn sau này).

Ngày 29 tháng 4 năm 1975, gia đình ông tị nạn tại Montréal, tỉnh bang Québec, Canada. Ông qua đời ngày 14 tháng 9 năm 1996. Hưởng thọ 64 tuổi.

LỜI GIỚI THIỆU: Những phát biểu của những người lãnh đạo, đôi khi được xem là chân lý, lời vàng thược ngọc. TT Nguyễn Văn Thiệu nổi tiếng với câu “Đừng nghe những gì CS nói, mà hãy nhìn những gì CS làm”. Lãnh đạo CSVN cũng phát biểu rất nhiều, được dân mạng xem như “thước đo” về khả năng của họ. Mời bạn theo dõi chọn lọc của Bánh Bèo...

Nghe EVN “kỳ vọng” mà dân đen chảy nước mắt. Quan chức các ngành quốc doanh, ông nào ông nấy mập ú vì giàu - có lẽ lỗ lỗ cũng từ đó mà ra?

“TẬP ĐOÀN EVN THUA LỖ 13,000 TỶ ĐỒNG SAU 6 THÁNG ĐẦU NĂM 2024, KỲ VỌNG CẢ NĂM NAY LỖ 10,000 TỶ.”

Nguyễn Anh Tuấn
Tổng Giám đốc Tập đoàn điện lực CSVN - EVN

Không hiểu sao trong các cuộc họp lớn của bộ máy chính quyền CSVN toàn có những nỗi lo sợ bí hiểm như: “trên bảo dưới không nghe”, và:

“NÊN CÓ CƠ CHẾ ĐỂ DƯỚI NÓI THÌ TRÊN NGHE.”

Nguyễn Thiện Nhân
nguyên Bí thư Thành ủy TP.HCM

Vô sỉ như Người Cộng Sản: tự soi gương rồi khen mình đẹp...

“QUA VIỆC TỰ KIỂM TRA, XỬ LÝ KHẲNG ĐỊNH CHÚNG TA KHÔNG CÓ VIỆC TRANH GIÀNH, ĐẤU ĐÁ NỘI BỘ NHƯ CÁC THỂ LỰC THÙ ĐỊCH PHẢN ĐỘNG ĐÃ XUYẾN TẠC, BÔI NHỌ.”

Trần Cẩm Tú
Chủ nhiệm Ủy ban kiểm tra Trung ương CSVN

Chủ tịch huyện miền núi Minh Long (Quảng Ngãi) nói về lý do kêu gọi người dân của huyện góp kinh phí để bắn pháo hoa nhân kỷ niệm 50 năm Ngày giải phóng huyện này, mặc dầu đa số người dân ở đây rất nghèo khổ, có hơn 70% là người đồng bào dân tộc thiểu số

“ĐÂY LÀ NIỀM VUI CỦA NGƯỜI DÂN, NGOÀI VẬT CHẤT CÒN CÓ TÌNH THẦN. NGÀY TRƯỚC KỶ NIỆM 40 NĂM ĐÃ LÀM THÌ 50 NĂM MÌNH CŨNG PHẢI LÀM, NGÀY CÀNG ĐI XUỐNG THÌ HƠI KHÓ.”

Đinh Văn Điết
Chủ tịch huyện Minh Long

“Cậu bé xếp dép” và câu chuyện cổ tích giữa Sài Gòn

- NGUỒN: VTV.VN

Những bức ảnh

“Điều tuyệt vời nhất của một tấm ảnh là nó sẽ không bao giờ thay đổi, thậm chí cả khi con người trong bức hình đó đã đổi thay.” - Andy Warhol

DU UYÊN
SAIGON, VN

Công việc của nhiếp ảnh gia không chỉ dừng lại ở việc chụp ảnh, họ còn phải để ý ánh sáng, không gian, màu sắc và cảm xúc nhân vật, bố cục bức ảnh... Nhiếp ảnh gia còn phải biết hướng dẫn người mẫu, sắp xếp cảnh vật... để tạo ra những tác phẩm độc đáo. Tuy nhiên, những người bình thường thì không cần quá nhiều “nghệ thuật” như vậy. Họ chỉ cần thấy đẹp hoặc thấy ý nghĩa

hoặc thấy phù hợp với mục đích của họ, và thế là “tách”, một bức ảnh ra đời.

Dâu là người chuyên nghiệp hay nhiếp ảnh gia tay ngang, nếu may mắn, họ vẫn có thể tạo ra một bức ảnh để đời, thậm chí có thể giúp thay đổi số phận của nhân vật trong ảnh...

1. “Cậu bé xếp dép”

Đầu năm 2017, hình ảnh cậu bé 4 tuổi tên Thành

Đạt mặc cái áo nhàu nát, đôi dép to quá khổ, đầu đội chiếc mũ lưỡi trai bong trở nên nổi tiếng khắp mạng xã hội. Vì trong hình, bé đang xếp dép gọn gàng cho các bé mầm non khác đang đi dã ngoại ở công viên. Nhờ bức ảnh được chụp lên và vội vàng này, không ít trái tim của cộng đồng mạng run lên, từ khóa “cậu bé xếp dép” cũng được tìm kiếm nhiều nhất trong tuần. Không lâu sau, “cậu bé xếp dép” được ngôi trường ở Bình

Dương đồng ý nhận vào học và miễn phí toàn bộ học phí của 12 năm học cho em. Mẹ em cũng được một nhà hảo tâm giúp cho công việc đăng hoàng, đủ để cho em tiếp tục lớn lên, ngoan ngoãn và đáng yêu như bây giờ. Cuộc đời Đạt và mẹ coi như sang trang mới, tươi sáng hơn, bớt nhọc nhằn hơn...

Tấm ảnh “cậu bé xếp dép” đã chụp ra một câu chuyện cổ tích đẹp giữa lòng Sài Gòn hoa lệ.

2. “Chiến binh máy may”

Trong khi chính quyền lẫn người dân trong nước mắc độn hết chú ý về cái chết của Tổng bí thư CSVN Nguyễn Phú Trọng thì lũ lớn đang càn quét phá hoại người và của ở phía Bắc - Việt Nam. Nhân lúc này, nhiều người đăng lại bức ảnh nổi tiếng của tác giả

“Chiến binh máy may” - NGUỒN: STEVE MCCURRY

Steve McCurry – nhiếp ảnh gia danh tiếng của thế giới với một gia tài giải thưởng quốc tế vì các cống hiến với nghệ thuật Nhiếp Ảnh.

Bức ảnh chụp tại Porbandar, Gujarat, Ấn Độ (1983) ghi lại hình ảnh một người đàn ông lớn tuổi đang cố vượt qua dòng nước ngang cổ, trên vai ông là một cái máy may cũ. Điểm đặc biệt nhất là nụ cười tươi rói của ông, nó như muốn

nói: Lũ có thể lấy đi tất cả, nhưng tôi tin rằng mình có thể may lại một cuộc sống mới cho bản thân và gia đình.

Tác giả Steve McCurry kể: “Khi tôi đang lội nước ngập đến ngực qua các con phố, tôi thấy một người đàn ông bơi ra từ một cửa hàng với một chiếc máy may trên vai và điều đó có vẻ kỳ lạ và siêu thực. Ông ấy chỉ còn chiếc máy may rỉ sét này từ cửa hàng của

minh, nước lũ ngập đến cổ nhưng ông vẫn mang nó trên lưng với nụ cười này. Phần hay nhất của câu chuyện là nhà sản xuất máy may của Đức đã nhìn thấy bức ảnh này và tìm thấy ông ấy, biếu ông một chiếc máy may mới.”

Tấm ảnh sẽ không bao giờ thay đổi, nhưng nhân vật trong ảnh đã có máy may mới!

3. Có view cùng hưởng, có án cùng chia

Thời đại công nghệ, thiết quá dễ dàng để nhân loại tạo ra một bức ảnh, chỉ khó ở chỗ làm sao cho bức ảnh đó ý nghĩa và được nhiều người nhớ tới, bức ảnh sau đây đã thành công.

Phạm Đức Hải - biệt danh là “Hải idol” chuyên buôn bán quần áo. Nhân đám cưới của Nguyễn

**ĐOÀN XE DÂU DỪNG CHỤP ẢNH:
BẮT HẢI IDOL VÀ 3 BỊ CÁN**

“Đạo diễn” lẫn diễn viên đều bị bắt - NGUỒN: THANHNIEN.VN

Lý do
TikToker
Duy Muối
bị mất
chức
Giám
đốc sáng
tạo - NGUỒN:
FACEBOOK

Văn Năm (nhân viên cũ của Hải), để tăng lượng người theo dõi và tương tác, Hải idol cho Nguyễn Văn Năm mượn dàn xe sang để đi rước dâu. Với điều kiện là khi tới giữa xa lộ Bắc - Nam, chú rể phải xếp dàn xe sang rước dâu đậu giữa lòng đường cao tốc chụp ảnh, ghi hình lại theo sắp xếp của Hải idol, để Hải đăng lại hình ảnh, video lên mạng “câu view, câu like”. Chú rể đồng ý, cô dâu đồng ý.

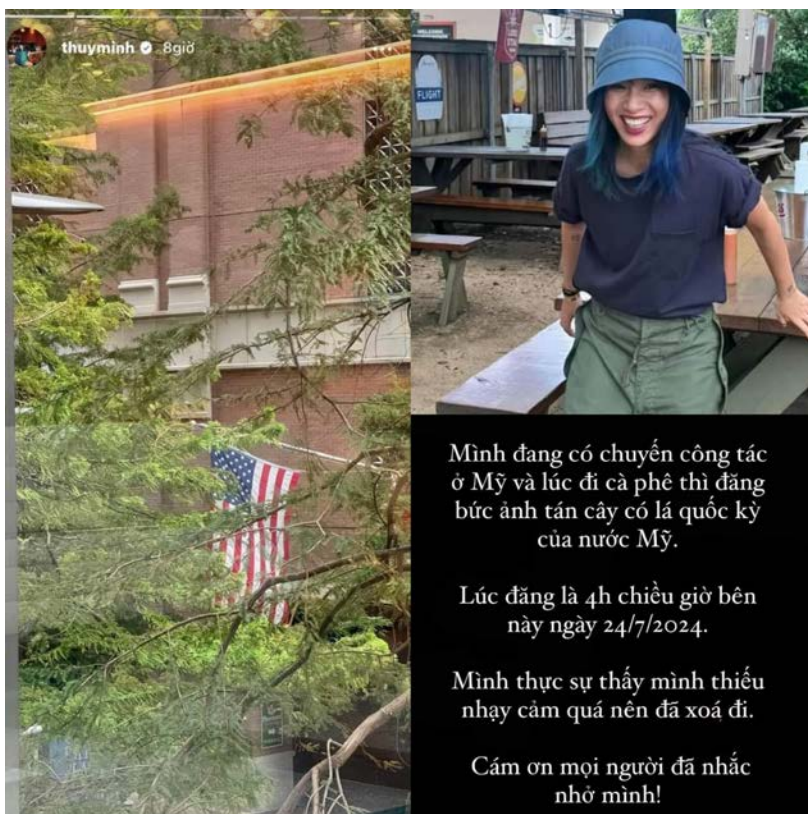
Kết quả là sau khi những tấm ảnh và video ghi lại cảnh đoàn xe rước dâu dàn hàng ngang giữa lòng đường cao tốc, chắn hết lối đi của những xe khác, gây ồn ào, mất trật tự, mém xảy ra tai nạn... được đăng lên mạng, 4 người giữ trọng trách lái những chiếc xe sang trên bị khởi tố, chờ ngày ra tòa. Cô dâu phải đi hưởng tuần trăng mật một mình vì chú rể Nguyễn Văn Năm cũng bị bắt. Tấm ảnh cũng trở thành bằng chứng gây tội.

4. Chụp... màn hình

Có lẽ, khi nhiếp ảnh hình thành, chắc không ai nghĩ tới một thể loại có tên là “chụp màn hình”. Nhờ có chức năng “chụp màn hình” mà rất nhiều bằng chứng được giữ lại, sau khi người đăng bài, viết bình luận đã xóa đi dấu vết của mình trên mạng. Cũng nhờ chức năng này, nhiều người trở thành “thịt cá nằm trên thớt” của những đầu bếp đại tài trên không gian mạng...

Nạn nhân gần nhất của ảnh chụp màn hình là Trần Mạnh Duy (sinh năm 1992, biệt danh là Duy Muối). Duy Muối

Người dẫn
chương
trình Thùy
Minh phải
đăng bài
giải thích
lý do ra
đời và
ngày đăng
hình lá cờ
Mỹ - NGUỒN:
FACEBOOK

hiện đang sở hữu kênh TikTok cá nhân thu hút hơn 1 triệu người theo dõi với những nội dung xoay quanh chủ đề kinh doanh, khởi nghiệp và cuộc sống. Duy Muối là người đồng sáng lập công ty chuyên về truyền thông đa phương tiện, quảng cáo, tiếp thị... Và Duy vừa bị bãi nhiệm chức vụ Giám Đốc Sáng Tạo của công ty này từ ngày 20-7-2024, bởi anh không biết (hoặc giả đồ không biết) năm sanh và năm mất của ông Nguyễn Phú Trọng, nên bình luận dưới một hình ảnh ông Nguyễn Phú Trọng có in kèm năm sanh, năm mất là “Sao lại có số hotline thế anh?”

Dầu Duy Muối đã giải thích bản thân không am hiểu về chính trị, không biết lãnh đạo đương thời của Việt Nam là ai, nhưng không ai quan tâm...

Thêm một nạn nhân khác của ảnh chụp màn hình trong cùng sự kiện trên là người dẫn chương trình YouTube Thùy Minh. Lý do cô này bị “bạo lực mạng” là vì cô đăng hình cờ nước Mỹ và hình ảnh vui vẻ bên Mỹ nhân lúc cô đang ở... Mỹ. Nghe vô lý phải không? Không vô lý với những kẻ cuồng tín ở Việt Nam, họ cho rằng cô “phản quốc, vô ơn”, dám đăng cờ Mỹ khi Việt Nam có... quốc

tang. Có lẽ sợ bị hậu quả nặng nề như Duy Muối, Thùy Minh vội vàng giải thích: “*Mình đang có chuyến công tác ở Mỹ và lúc đi cà phê thì đăng bức ảnh tán cây có lá quốc kỳ của nước Mỹ. Lúc đăng là 4h chiều giờ bên này ngày 24-7-2024. Mình thực sự thấy mình thiếu nhạy cảm quá nên đã xóa đi. Cảm ơn mọi người đã nhắc nhở mình! Trân trọng!*”

Vâng, cô đã xóa đi, nhưng có nhiều người còn “bằng chứng”, đó là những kẻ đi dòm ngó, xét nét khắp nơi xem người nổi tiếng nào chưa đổi hình đại diện và ghi lời đau buồn để chụp... màn hình,

biên bài lên án. Sau đó là hàng ngàn người khác quay video lên án “hành động đáng lên án, hành động vô ơn” của cô, của Duy Muối, của những người chưa kịp “đổi hình đại diện và ghi lời đau buồn, tỏ lòng biết ơn sâu sắc” khác... bằng chứng là những tấm ảnh chụp màn hình.

Có lẽ nào, với những kẻ giấu mặt này thì: Cha chết, mẹ chết, ông bà chết... không khóc trên mạng xã hội cũng không sao. Nhưng mà lãnh tụ chết, phải khóc online, càng nhiều người thấy/biết càng tốt, vậy mới sinh tồn!

DU

NGÀY 26-7-2024

Michael Dinh

Trong bài “Cầu trường 2024” có đoạn “...*Cũng may ca sĩ Shakira hát không đến nỗi dở và mùa may khá điệu nghệ nên không thấy ai chê. Có điều nhiều cử chỉ của cô hơi quá sexy, không biết có phạm luật bảo vệ trẻ em của Đức hay chẳng!?*”

Tình cờ đọc cái này tôi mới nhớ đến “thần tượng” Michael Jackson, khi trình diễn, hình như là bài “Yesterday Today and Forever” cứ lấy tay bóp “củ” của mình rồi giật nảy lên, trông rất phản cảm và tục tĩu (theo cách nhìn của tôi). Nghệ sĩ biểu diễn thường có cái “khùng” của họ, nhưng khi lên sân khấu, cả hàng bao nhiêu thể hệ chôn mắt vào, trong đó có vô số trẻ con, thì sự ảnh hưởng của một “ngôi sao” với lũ bé con không phải là ít... (Bài “Cầu trường 2024” của Ian Bùi, đã đăng tại <https://baotreonline.com/van-hoc/something-anything/cau-truong-2024.baotre>)

NGÀY 29-7-2024

Bích Liên

Đọc “Ngày xưa đồ bánh xèo” của tác giả Đào Thị Thanh Tuyền làm tôi nhớ một kỷ niệm khi mới vào Sài Gòn, cơn thèm bánh xèo nổi lên cồn cào khi có lần đi ngang một tiệm ghi chữ “Bánh Xèo” to tổ bố. Tôi dừng xe

(xe đạp), hớn hờ gọi 2 cái, người chạy bàn, chắc con bà chủ, tròn mắt nhìn tôi ngạc nhiên. Ánh mắt đó tôi không bao giờ quên:) Lát sau cô mang ra cái bánh to bằng cái mâm. Lúc này tôi mới hiểu ánh mắt của cô gái nói gì. Không thể nào ăn hết, tôi cột trong bịch ny lông mang về, hồi đó đã có mục to-go rồi đó, chắc dân Mỹ... bắt chước tôi hi hi... Ngoài quê tôi, cái bánh nhỏ xíu, có lần tôi ăn đến 4 cái. Nhưng tác giả giải thích bánh khoái là “khoái khẩu” khi ăn thì tôi thấy hơi miễn cưỡng. Có thể nó xuất phát từ một từ Hán nào đó rồi mất gốc luôn, cách giải thích khác là, bánh này khi đồ xong, còn nóng, bốc khói nghi ngút, đọc trạch viết thành “khoái”, nghe có vẻ hợp lý hơn.

Còn tại sao người Quảng gọi là “đúc” bánh xèo, trong khi người miền Nam gọi là “đồ”. Chữ “đồ” nghe nhẹ nhàng, dễ dàng, vì với người miền Nam, chuẩn bị cho một bữa bánh xèo là “chuyện nhỏ như con thỏ”, nhưng ngoài quê tôi, thuở xưa, mỗi lần nhà tôi - hay nhà khác chắc cũng vậy - mỗi lần được “đúc” bánh xèo là một sự kiện, cả nhà tất bật, nhốn nháo và phấn khích. Khi hợp đồng “sáng tác” ra cái bánh xèo, thì đã xem là thịnh soạn lắm, nên dùng từ “đúc” để chỉ sự công phu và tầm “quan trọng” của nó. Nghĩ sao viết vậy cho vui, trúng trật cũng không sao, hi hi... (bài “Ngày xưa đồ bánh xèo” đã đăng tại <https://baotreonline.com/van-hoc/tap-ghi/ngay-mua-do-banh-xeo.baotre>)

Nếu bạn muốn nhận báo Trẻ FREE hàng tuần (bản PDF),.

Xin email đến: baotrehaingoi@gmail.com

Suy Đi Ngẫm Lại

Cuộc sống rất thú vị, và thú vị nhất khi nó được sống vì người khác.

HELEN KELLER

Đừng quên rằng chìa khóa cho sự việc nằm ở ý chí chứ không phải trí tưởng tượng.

EDWARD YOUNG

Tôi không nói là phụ nữ không có cá tính; đúng hơn thì mỗi ngày họ đều có cá tính mới.

HEINRICH HEINE

MINH HẢI

Dạy dỗ con cái

Dạy dỗ trẻ là điều quan trọng, nó sẽ tạo nên nhân cách của đứa bé sau này. Hôm nay, chúng ta sẽ tiếp tục bàn về vấn đề dạy dỗ trẻ con trong gia đình.

- **Những hành động xấu của trẻ không phải luôn luôn là có chủ tâm.** Đôi khi trẻ không ý thức việc làm của mình là bất lịch sự - như ngắt lời người khác, ngoáy mũi hoặc lớn tiếng nhận xét bề ngoài của một người. Vì vậy cần dạy trẻ cư xử bằng cách dùng ngôn ngữ thích hợp với lứa tuổi của trẻ và không ngọt nhắc nhở.

- **Dạy trẻ phải chờ tới lượt mình khi phát biểu, trò chuyện, không được ngắt lời người đang nói.** Dạy trẻ hiểu rằng đó là thực hiện sự công bằng, để ai cũng được nói và được nghe. Chỉ được phép xen vào khi khẩn cấp. Có thể lúc đó bé cần đi cầu hay anh em bị té ngã. Trường hợp này bé cần nói lời xin lỗi.

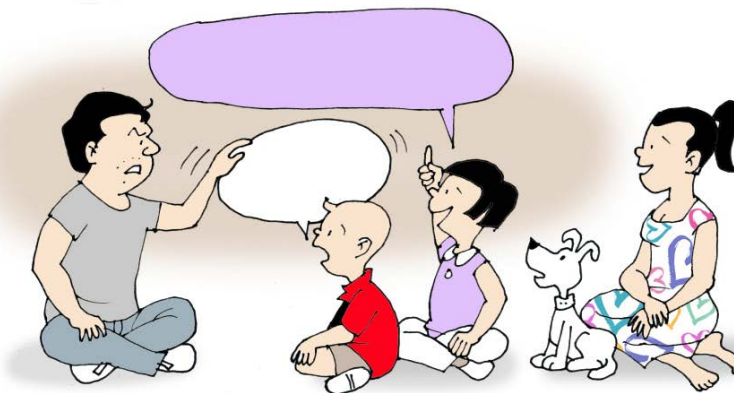
- **Dạy trẻ nói cảm ơn và đáp trả khi có ai hỏi thăm và chúc sức khỏe.**

- **Dạy trẻ bày tỏ lòng biết ơn.** Như khi tới chơi và ở lại vài ngày trong nhà bạn, lúc ra về phải nói lời cảm ơn bạn và cha mẹ bạn. Điều này sẽ để lại cảm tình lâu dài.

- **Dạy trẻ cách ứng xử thông qua khen thưởng và trừng phạt.** Hãy nhớ rằng, thứ nhất, lời khen chính là sự khuyến khích tốt nhất mà trẻ cần. Không đơn giản chỉ là những lời khen hay món quà, mà giúp trẻ nhận ra lý do được khen và kết quả nhận được là gì mới quan trọng. Thứ hai, người lớn cũng mắc lỗi lầm hướng hồ là trẻ nhỏ. Cần bảo đảm rằng bạn "có thưởng có phạt" công bằng với trẻ. Tuy nhiên, trẻ phải được khuyến bảo và cần cho con cơ hội được sửa lỗi để hiểu được đúng sai.

Còn nhiều điều nữa phải dạy dỗ trẻ. Xin hẹn một dịp khác.

MH - THEO ETIQUETTE

BẢO HUÂN

Nhẹ nhàng

Một gia vị đặc biệt trong lứa đôi khó thể thiếu cái ngọt ngào của dịu dàng, nó như chất xúc tác “trỗi dậy” bản năng bảo vệ và chăm sóc tự nhiên của cánh mày râu.

Buổi sáng nọ, Nàng thấy cái vòi nước rò rỉ trong bếp. Anh bước vào, loay hoay một hồi. Nàng đứng đó, vỗ nhẹ vai anh “Anh làm được mà, để em đi pha cà phê”. Chỉ một câu nói nhẹ nhàng phớt qua, rốt cuộc hì hục một hồi làm tung tóe khắp sàn nhà, cái vòi qua tay anh thợ amateur cũng chịu nín khe.

Anh đang ngồi bấm game trên sofa, Nàng nhẹ nhàng bước tới “Có hũ dưa cứng ngắc mở giùm em được không?” Anh gồng cơ bắp là cái hũ dưa bung nắp liền. Và cứ vậy, mấy cái nắp hũ cứng đầu thì Anh đều nói “Để anh!” Và Nàng dù là con một gym có chút bắp chuột nhưng vẫn luôn cần một người hùng mở giúp mấy cái nắp hũ.

Đầu Anh có lúc căng như dây đàn, bill bông công việc dồn đống. Sau cánh cửa nhà mọi thứ bỗng nhẹ đi. Một bữa ăn ngon miệng, cử chỉ ân cần ... hay là một lon bia giải khát mà Nàng mang tới. Đôi khi cái nhẹ nhàng mới bóc được cái vỏ xù xì của đàn ông. Cũng như Nàng buồn bã hay căng thẳng, chỉ cần tựa đầu vào vai Anh, mà chẳng cần phải rên rỉ, kể lể về một ngày “vất vả” của mình. Căng thẳng mà dịu dàng nó khác với căng thẳng mà đốp chát – để rồi Anh lại là người giúp Nàng nhẹ nhõm hơn.

Nàng lục tung ngăn hộc tìm một món đồ. Anh nhìn thấy cảnh tượng hỗn độn và hỏi “Em cần giúp gì không?” Thay vì câu kính gắt “Anh không thấy sao? Đã nói anh dọn dẹp cái hộc tủ này cả chục lần rồi!” để um sùm khẩu chiến – Nàng cười xòa “Anh phụ kiểm giùm em được không? Kiểm hoài không ra.” Cái nhẹ nhàng của Nàng làm cho “tình hình” thoải mái hơn, cái hộc tủ từ đó không còn là cái ma trận của riêng Anh nữa.

BẢO HUÂN

Gặp lại

bác sĩ Sang Từ “magic hands”

Cách đây hơn nửa năm, chúng tôi có “duyên” gặp gỡ bác sĩ Sang Từ, làm việc tại bệnh viện Parkland trong lĩnh vực trị liệu Dry Needling và đã thực hiện một bài phỏng vấn: “Bác sĩ Sang Từ: Magic Hands”, (“magic hands: đôi tay màu nhiệm”, chữ do bệnh nhân của bác sĩ Sang Từ đặt). Tình cờ, chúng tôi gặp lại cô bác sĩ luôn có nụ cười tươi tắn và thân thiện này, không bỏ lỡ cơ hội, chúng tôi làm một cuộc phỏng vấn nhanh...

THIÊN AN

THIÊN AN: Chào bác sĩ, lâu quá mới gặp lại, kể từ ngày phỏng vấn bác sĩ trên báo Trẻ hồi tháng 12 năm ngoái.

BÁC SĨ SANG TỪ: Dạ, cũng hơn 6 tháng rồi đó ạ (cười).

TA: Bác sĩ nhận được phản hồi như thế nào từ độc giả sau bài phỏng vấn trên báo Trẻ?

ST: Nhiều lắm. Sau bài phỏng vấn đăng trên báo Trẻ thì có nhiều người biết đến Sang và gọi đến.

TA: Có lẽ là những bệnh nhân sống trong tiểu bang Texas phải không bác sĩ?

ST: Có người gọi từ những tiểu bang rất xa. Trong những bệnh nhân xa nhất của vùng Texas là Austin, Houston, Waco... Thấy họ đi xa tội nghiệp, nhưng họ đã thử nhiều biện pháp trị liệu khác mà không kết quả, nên họ muốn thử nghiệm một phương pháp mới.

TA: Kết quả “thử nghiệm” của họ có khả quan không bác sĩ?

ST: Dạ có chứ. Phải có tiến triển tốt thì họ mới tiếp tục, và Sang rất vui khi giúp được nhiều người khỏi bệnh. Có những người mà những căn bệnh đã hành hạ họ nhiều năm, gần như trở thành kinh niên. Đây, cho anh xem một số phản hồi từ các bệnh nhân được Sang trị liệu...

BRIDWELL (lược dịch) Một nhà trị liệu tuyệt vời. Không chỉ chữa lành cánh tay đau của tôi mà chữa lành cả tâm hồn, tâm lý của tôi. Cô ấy đã giúp tôi lấy lại niềm tin vào con người....

T. WOLFE (lược dịch) Bác sĩ Sang thực sự là ân nhân của tôi. Tôi đã bị đau cổ và đau vai mãn tính trong một thời gian khá lâu do tai nạn xe hơi. Tôi đã được nắn khớp xương và uống nhiều thuốc giảm đau trong một thời gian rất dài, có vẻ như không giúp được gì và ngày càng trở nên tồi tệ hơn.

Tôi mới được giới thiệu với bác sĩ Sang và tôi đã rơi nước mắt vì sự đau đớn của tôi dường như tan biến nhờ những phương pháp điều trị của cô ấy.

Tôi không thể tin được! Phương pháp điều trị của cô ấy đã làm giảm cơn đau mãn tính của tôi đáng kể đến mức gần như không còn nữa. Cuối cùng tôi đã có thể hoạt động bình thường trở lại... Tôi ấn tượng với kiến thức sâu rộng và sự nhẹ nhàng của cô ấy. Tôi sẽ giới thiệu cô ấy đến với mọi người mà tôi có thể...

BẾ NGUYỄN: Trước 1975 tôi là một vận động viên nên khi về già cái đau nhức luôn xảy ra khi trái gió trở trời, tôi đã biết cách khắc phục cái đau như thoa dầu, xoa nắn bắp thịt khớp xương v. v. nhưng vẫn không tránh khỏi. Tình cờ đọc trong báo Trẻ một bài viết nói về một phương pháp trị liệu mới của BS Sang tôi gọi thử lấy hên, thì bên đầu dây điện thoại một giọng nói rất nhẹ nhàng "dễ thương". Sau khi gặp được Bs Sang khám và châm cứu cho tôi hôm đó thì cái đau giảm đi, gần như bình thường và sau vài lần được trị liệu thì tôi bây giờ gần như bình phục... (trích)

TAN NGUYỄN: Một bác sĩ trẻ luôn luôn tươi cười và chữa bệnh rất mát tay dễ tạo sự tin tưởng cho bệnh nhân, sau 3 lần châm chích bệnh đau nhức rần rần trong đùi tôi đã thấy bớt 60-70 %, hy vọng tôi sẽ khỏi bệnh này ngày rất gần đây xin giới thiệu đến Đồng hương Sang Từ...

Tôi tên **HỒNG VO**, tôi bị đau vai và cổ từ 4,5 năm nay, con tôi chở đi bs Mỹ cho uống thuốc (...) bs còn chích cho tôi 1 mũi ở vai. Sau đó bs cho tôi đi chụp MRI và kết quả tôi bị rách bắp thịt ở vai trái; bs nói tôi phải mổ để nối lại nhưng tôi không muốn mổ, bắt đầu cơn đau hành tẩu tôi không ngủ được. Một hôm có người quen giới thiệu bs Sang Từ. Tôi gọi và lấy hên, Bs Sang trị lần đầu tiên tôi bớt đau rất nhiều và tôi đến Bs mỗi Thứ Bảy cho khoảng 2 tháng. Tôi cảm ơn Bs Sang Từ rất nhiều, Bs Rất dễ thương và rất nhiệt tình. Giờ tôi ko cần phải mổ và cơn đau ko hành hạ tôi nữa.

Một số nhận xét của bệnh nhân sau khi được bác sĩ Sang Từ trị liệu...

TA: Xin chúc mừng những người may mắn được gặp bác sĩ (cười)

ST: Ha ha. Phải nói là cả hai, vì khi chữa cho bệnh nhân lành bệnh, mình còn vui hơn họ, có khi phấn khích đến nỗi quên cả... tính tiền (cười).

TA: Nếu tôi có dịp đến để bác sĩ chữa trị, tôi cũng mong bác sĩ “phấn khích” như vậy!

ST: (cười)

TA: Bác sĩ cho tôi hỏi một câu bên lề. Tại sao người ta gọi chuyên ngành này là “dry needling”

(châm kim khô trị liệu), như vậy là có “wet needling” (châm kim ướt) nữa sao bác sĩ?

ST: Đúng vậy, người ta gọi “dry needling” (châm kim khô) để phân biệt với “wet needling”, khi dùng liệu pháp “dry needling” thì bác sĩ chỉ dùng kim để chữa bệnh, không tiêm thêm bất kỳ chất lỏng nào vào cơ thể. Còn “wet needling” là chỉ những loại “điều trị” khác như bơm botox hoặc thuốc giảm đau.

TA: Cảm ơn bác sĩ. Bác sĩ có thể kể một vài trường hợp chữa trị đáng ghi nhớ trong thời gian vừa qua không?

ST: Trước khi kể, cho Sang cảm ơn báo Trẻ, nhờ báo Trẻ mà nhiều người trong cộng đồng Việt Nam biết đến Sang nhiều hơn, và khiến công việc của Sang bận rộn hơn trước. Trong những bệnh nhân được giới thiệu qua báo Trẻ, có một trường hợp cảm động như vậy...

TA: Chờ tôi lấy “napkin” đã...

ST: Chưa đến nỗi phải khóc đâu ạ (cười).

Đó là một bác lớn tuổi, bác trước kia từng là bác sĩ, con gái bác là dược sĩ, con trai cũng là bác sĩ. Bác bị chúng con rút lâu năm do bị stroke...

TA: Xin lỗi, cho ngắt lời chút, lâu năm là bao nhiêu năm?

ST: Có lẽ trên 3 năm, gia đình bác đã dùng tất cả các phương cách từ châm cứu, therapy... nhưng không suy giảm. Tình trạng của bác bị khá nặng, chân tay co quắp, không duỗi thẳng ra được. Gia đình phải mượn một người giúp việc đến chăm sóc mỗi ngày. Họ ẩm bác đi tắm hay vệ sinh. Tình cờ, cô con gái đọc báo Trẻ, gọi Sang lấy hên. Khi Sang gặp bác, bác nói “Nếu bác

sĩ mà chữa được cho tôi là bác sĩ sẽ nổi tiếng lắm đó...” (cười).

TA: Vậy bác sĩ nổi tiếng chưa?

ST: (cười) Sang chỉ muốn bệnh nhân khỏe mạnh chứ không quan tâm chuyện tiếng tăm đâu. Người bệnh bình phục đó là niềm vui lớn nhất của Sang.

TA: Rồi tiến triển ra sao, bác sĩ?

ST: Tốt lắm anh. Sau vài tháng trị liệu, tay bác dẫn ra chứ không co quắp như hồi xưa. Và chân cũng duỗi được. Phải nói bác và gia đình rất vui, người vui nhất là bác. Nhưng bác không biết là Sang còn vui hơn bác nữa. Nay thì bác có thể tự ngồi dậy mà không cần người bồng ẵm, hiện bác đang tập đi với walker, vì nằm đã quá lâu, các cơ bắp đã teo hết.

TA: Thật là nhiệm màu! Còn trường hợp nào nữa không bác sĩ?

ST: Nhiều lắm, nhưng một trường hợp khác cũng cảm động..

TA: Hu hu...

ST: (cười) Đây là một cô gái trẻ, rất trẻ. Cô bị tổn thương dây thần kinh số 7 (bell palsy) rồi làm gương mặt bị méo. Anh biết đó, các cô gái mới lớn rất quan trọng về vẻ ngoài, cô bé đi học phải đeo khẩu trang. Sang cố gắng làm sao để giúp cô lấy lại sự tự tin.

TA: Rồi sao?

ST: Với sự biến dạng của cơ mặt, việc điều trị phải rất kiên nhẫn và cẩn thận. Nhưng may mắn là sau khoảng 10 tuần trị liệu thì cô bé gần như trở lại bình thường. Đây là bức ảnh “before” và “after”, anh thấy sự khác biệt không?

TA: Hay quá! Bác sĩ cho tôi dùng

Bác sĩ Sang Từ trị liệu cho bệnh nhân tại văn phòng ở nhà riêng

hình này để đăng báo được không?

ST: Rất tiếc là không. Cô bé không muốn hình ảnh của mình “truyền bá” rộng rãi đâu (cười).

TA: Tôi rất lấy làm lạ là tại sao “dry needling” lại có thể phục hồi các chức năng về cơ bắp hả bác sĩ?

ST: Phương pháp tác động trực tiếp vô chỗ đau, gọi là “trigger points” nên khi châm sẽ có

cảm giác hơi tê tê, giật giật. Khi bệnh nhân có cảm giác đó, có nghĩa là cơ bắp được kích hoạt, và giúp giải trừ được chứng đau cũng như giải tỏa được sự co rút của gân (tendon) hay bắp thịt (muscles).

TA: Bác sĩ có thể cho ví dụ một trường hợp cụ thể không?

ST: Sang có một bệnh nhân bị đau đầu gối, khi bước lên cầu

thang, hoặc làm động tác nào mà gối gập lại theo góc vuông là đau, kèm theo chứng đau thốn vùng mông, khi đi bộ hay chạy bị ê ẩm. Ban đầu họ tự điều trị theo những hướng dẫn ở Youtube, có bớt đôi chút nhưng không dứt được. Họ e ngại bị trở thành mãn tính, nên nhờ Sang điều trị.

TA: Kết quả ra sao bác sĩ?

ST: Nghe anh ta nói bây giờ anh ta đã chạy bộ được bình thường, và đau gối thì giảm 90% sau 3 lần điều trị. Sang tin là chỉ cần 1 hay 2 lần nữa sẽ dứt hẳn.

TA: Vậy “dry needling” chuyên trị các chứng do gân, cơ bắp gây ra hả bác sĩ?

ST: Đúng ra có đôi chút liên quan giữa hệ thống thần kinh và gân cũng như bắp thịt. Sang có trị cho một chị bị chứng co giật ở mắt. Mắt chị bị... giật liên hồi, vừa gây khó chịu vừa mất thẩm mỹ. Nhưng nay chị ấy cũng bớt rất nhiều rồi.

TA: Như vậy trường hợp này có liên quan đến dây thần kinh?

ST: Có chứ anh. Như vừa nói ở trên, cơ bắp và thần kinh đều có sự liên quan mật thiết lẫn nhau. Sang có một bệnh nhân bị nhức đầu kinh niên, anh ta cho biết trên đầu thỉnh thoảng có những đường dây thần kinh nóng giật từng từng như ai đặt trên đó một sợi dây kẽm nung đỏ vậy...

TA: Rồi sao?

ST: Sang hỏi, anh bị một bên hay nguyên cả cái đầu. Nếu nguyên cả đầu thì Sang chịu thua, nó thuộc về chứng “migraine”, phải làm CT (Computed Tomography). Nhưng rất may là anh ấy chỉ bị nửa bên đầu mà thôi.

TA: Nếu châm trên não phải dùng

máy khoan hả bác sĩ?

ST: (cười) Không có đâu. Nếu vậy là bệnh nhân “đi” luôn. Trường hợp này Sang phải làm therapy xương chẩm (occipital bone), chỏm xương ở sau ót, rồi mới áp dụng “dry needling”.

TA: Bệnh nhân đó có còn... sống không?

ST: (cười) Không chỉ còn sống mà sống khỏe. Anh dứt luôn chứng đau nửa đầu sau 2, à không 3 lần điều trị.

TA: Anh có trở lại không bác sĩ?

ST: Không. Nhưng anh có giới thiệu cho người nhà của anh ở tiểu bang khác.

TA: Họ bay đến đây?

ST: Dạ. Họ đến 1 tuần, trị một lúc 2 chứng, đau sưng cổ tay và đau bả vai. Cô này bị lâu rồi, cũng chữa trị đủ cách, châm cứu, therapy và uống nhiều loại thuốc Tây, Ta nhưng không khỏi do công việc làm nails, phải vận động liên tục năm này tháng nọ cùng một tư thế, dẫn đến bị “chai” các sợi gân (tendons). Vấn đề là mình phải làm sao để những cục gân bị chai này được giải tỏa trong vòng 1 tuần....

TA: Miễn khi nào hết bệnh thôi chứ tại sao phải “giới hạn” trong 1 tuần hả bác sĩ?

ST: Bệnh nhân này ở tận Florida, và chỉ xin nghỉ được 1 tuần, nên Sang phải điều trị dày hơn.

TA: Tôi thấy bác sĩ nhìn đồng hồ, hình như bác sĩ bận việc gì thì phải?

ST: (cười) Sang sắp có hẹn với bệnh nhân. Xin lỗi anh nhé.

TA: Dạ, không có gì, bác sĩ bận rộn

tôi cũng vui lây. Như vậy nhiều người được chữa trị và có thể đã nhiều người biết đến hiệu quả của việc trị liệu bằng phương pháp “dry needling” này.

ST: Bây giờ khách hẹn của Sang nhiều gấp 3, 4 lần trước đây. Một số khách xem quảng cáo trên báo Trẻ và một số giới thiệu cho người thân, bạn bè sau khi nhận thấy việc trị liệu có hiệu quả.

TA: Nếu muốn gặp bác sĩ thì liên lạc ở đâu ạ?

ST: Sang hiện đang làm việc full-time ở bệnh viện Parkland. Bệnh nhân có thể yêu cầu bác sĩ gia đình giới thiệu (referral) đến “Outpatient Physical Therapy” của bệnh viện để lấy hẹn. Do công việc ở bệnh viện khá bận rộn nên Sang chỉ có thể làm thêm ở văn phòng tại nhà sau 6 giờ chiều mỗi ngày...

TA: Có phải chờ lâu không bác sĩ?

ST: Văn phòng ở nhà thì Sang chỉ có thời gian cho 2 bệnh nhân mỗi ngày, trừ cuối tuần thì lịch hẹn rộng rãi hơn. Tuy nhiên cần lấy hẹn trước, số điện thoại của Sang có trên trang quảng cáo ở báo Trẻ.

Số điện thoại này chỉ dùng để nhắn tin thôi (469) 988-8136.

TA: Cảm ơn bác sĩ đã dành thời gian cho cuộc phỏng vấn này. Kính chúc bác sĩ luôn vui vẻ, trẻ trung, yêu đời để đem lại niềm vui và sức khỏe cho những bệnh nhân khắp nơi.

TA

Bạn có thể đọc bài “Bác sĩ Sang Từ: Magic Hands” do Trẻ phỏng vấn trước đây tại: <https://baotreonline.com/tin-tuc/phong-su/bac-si-sang-tu-magic-hands.baotre>.

BẢO HUÂN

Bản hợp đồng hôn nhân

HỒ THUY MỸ HẠNH
LÀM ĐỒNG - VN

Ai đó đã nói “Hôn nhân là một con thuyền đã tách bến để đi vào bão tố”.

Tôi cho rằng người nói ra câu đó chắc đã gặp một tình cảnh u ám lắm trong hôn nhân nên mới đem kinh nghiệm của mình ra hù thiên hạ. Nếu nghe câu này thì ai đang chuẩn bị lên xe hoa hẳn phải khựng lại để cân nhắc xem có nên liều lĩnh giương buồm để vượt bão tố hay không! Nhưng cuộc đời lạ lắm, có những

người thích mạo hiểm trong nhiều lãnh vực, còn trong tình yêu khi nghĩ đến “Cái thuở ban đầu lưu luyến ấy” thì như phép màu khiến tâm hồn nở hoa, ai nỡ lòng nào mà từ chối khi chàng nắm tay nàng thành khẩn cầu hôn sau thời gian yêu đương thắm thiết, nên dù được nhắc “Hôn nhân là ngục tù chung thân khổ sai” còn không nhảm nhò gì, hướng chỉ ví như con thuyền trong bão, bão cấp mấy mới là quan trọng, khi đã yêu mà không muốn mất

người yêu chỉ còn cách là kết hôn, vậy thì dù bão cấp đại học còn không ngần, nói gì bão cấp 1 hoặc cấp 2!

Tôi đang tìm hiểu về hạnh phúc gia đình, à không! Phải nói rằng “Tôi đang học cách làm thế nào để bảo vệ hạnh phúc gia đình” trước khi quyết định về dinh của ai đó nếu họ có nhã ý muốn rước tôi. Đó là lý do tôi hay la cà đến nhà bạn bè của tôi để xem cách họ đối xử với nhau đáng mà rút kinh nghiệm. Người

khách không mời mà đến là tôi cứ bất thành linh đột kích vào nhà bạn bè. Hôm đó tôi tới nhà Hiền vợ của Hậu, tôi thấy gì? Một cục sừng trên vầng trán rộng mà Hiền luôn tuyên bố chứa những tư tưởng không ai có, tôi hốt hoảng hỏi:

- Sao vậy? Mày té vô đầu hả?

Hiền hất hàm về phía Hậu:

- Thằng chả đánh tao!

Hậu phân bua:

- Tại vì bà thách tui có dám đánh bà không? Đi làm về đã mệt mà còn bị bà cảm rầm gây chuyện... ghen tuông!

Tôi bèn lý sự:

- Người phụ nữ khôn ngoan không bao giờ thách chồng “Có giỏi thì đánh đi”. Hiền nên nhớ ai mà chả thích được khen giỏi! Cho nên một cánh tay vung lên không có gì lạ. Hãy trách mình hơn là trách kẻ chỉ vì muốn chứng tỏ mình giỏi nhé...

Hiền trợn mắt nhìn tôi:

- Mày biết gì mà bênh ổng như thế? Nếu không phải hện hò với ả nào sao ngày nào cũng về trễ...

Hiểu ra vấn đề, tôi bèn quay sang phê bình Hậu:

- Ra là vậy! Anh phải biết vợ yêu vợ mới ghen, nếu không có lửa thì sao có khói!? Vậy mà anh còn vũ phu đánh vợ...

Hậu xua tay ra hướng

cửa:

- Cô ba phải vừa thôi! Làm ơn đi về cho, cô xía vô một lúc thì có chiến tranh tại đây thật!

Tôi cũng biết khi hai người đang đấu với nhau, mình đứng gần không khéo bị lạc đạn nên rút lui cho ỏn, ngồi nán thêm chắc chắn tôi sẽ phơi thây giữa sa trường, không có đường lui. Tôi tiếp tục tới nhà Hạnh, vợ của Phúc, họ đang bàn tính việc xây nhà, tôi cũng được họ bảo góp ý. Nhưng cuộc bàn luận không đơn giản vì mỗi người một ý, chồng nói cửa gỗ mới sang, vợ nói cửa nhôm cho bền, còn tôi nói:

- Vợ thích cửa nhôm, chồng thích cửa gỗ thì cứ làm tầng trên cửa gỗ, tầng dưới cửa nhôm!

Khi nói về màu sơn, họ lại trái ý nhau. Chồng nói màu xanh...nhà quê, vợ nói màu trắng mau cũ, thế là cãi nhau:

-Anh đang nói chuyện với vợ của anh đó, tui nhà quê sao anh lấy tui!

Phúc bộp chát lại:

- Còn em đang nói chuyện với chồng của em đó! Mà chồng thì phải có quyền quyết định chính!

- Ới! Cái giọng gia trưởng ghê chưa kìa!

Tôi chen vô giảng hòa:

- Tầng trên màu trắng, tầng dưới màu xanh, vậy là đồng đều...

Tôi chưa nói dứt câu, Phúc bèn quay sang trút bực dọc vào tôi:

- Cô làm ơn đừng góp ý nữa, nói một lúc cái nhà tương lai của tôi chẳng ra cái giống gì!

Không thích nghe tôi góp ý nữa thì tôi về, còn thiếu chi nhà cho tôi tới mà phải ngồi lại. Tôi ngẫm nghĩ từ những việc tôi thấy thì hình như nhà ai cũng có lúc mâu thuẫn không nhiều thì ít dù họ vẫn nắm tay nhau đi trên con đường tráng nhựa, vậy mới có câu “Chén trong sóng còn khuya”.

Tuy nhiên không phải gia đình nào cũng cãi nhau rồi thôi, có một cặp vợ chồng không còn trẻ nữa, cũng không nghèo nhưng họ suốt ngày căng thẳng vì chữ “ăn”. Lúc còn trẻ ông chồng “ăn nên làm ra” nên bà vợ được “ăn không ngồi rồi”, hiện nay tình hình xã hội khó khăn chung, không còn như xưa nữa nhưng bà quen “ăn to xài lớn” không biết cân bằng cuộc sống mà vẫn “ăn xài thỏa thích” khiến tiền của vơi cạn. Ông chồng bèn thượng cẳng chân, hạ cẳng tay cho bà “ăn đòn” miệng thì quát bà là đồ “ăn hại”, bà vợ chẳng phải loại “ăn nói té nhị” nên đáp trả kiểu “ăn miếng trả miếng” hai bên cứ thế “ăn thua đủ”. Tình cảm theo thời gian nhạt nhòa, ông hết chịu nổi bà vợ «ăn đàng sống,

nói đàng gió” bèn đòi ly dị, bà vợ không “ăn năn” còn nói:

- Lạc Long Quân và Âu Cơ còn ly dị chia con, tôi với ông là cái thá gì! Muốn ly thì ly...

Sau khi họ đôi ngả chia ly thì xóm làng yên ỏn vì không còn nghe cãi nhau nữa. Tôi chợt chán chuyện hôn nhân vì thấy cảnh thiếu hạnh phúc của người ta! Mãi lâu sau tôi mới làm khách không mời mà đến nhà Hòa, vợ của Thuận, tại đây tôi như người vô hình vì họ có vẻ chỉ thấy nhau thôi. Họ chuyện trò tâm đắc vui vẻ lắm, đúng là mới cưới có khác:

- Anh biết em đã tốn rất nhiều thời gian để nấu món này nên anh thấy rất ngon, cảm ơn vợ yêu...

Vừa gấp miếng “rất ngon” cho vào miệng, có lẽ cục Adam ở cổ chặn lại nên Thuận phải rướn cổ lên nuốt. Hòa nhắc khẽ:

- Từ từ ăn đi anh, còn cả nồi dưới bếp đó!

- Ừ phải! Nhưng cứ để dành đó, hôm nay chúng ta ra tiệm ăn em nhé, anh biết có một quán mới khai trương đang đại hạ giá! (Thuận bỏ đĩa chờ đợi ý kiến của Hòa)

Đề nghị của Thuận được Hòa vỗ tay hưởng ứng:

- Chồng nói là thánh chỉ! Chúng ta ra tiệm đó ngay. Anh chờ em thay đồ...

Khi Hòa vui vẻ lui vào trong để chuẩn bị, thì Thuận nói với tôi:

- Cô ấy không biết nấu ăn, tôi không vội mà sẽ chờ cô ấy từ từ học hỏi để biết nấu cho gia đình những bữa ngon. Nếu vì một miếng ăn không vừa miệng mà nặng lời thì chả khác nào mình không thông cảm cho cô ấy đã mất thời gian làm nó. Sự bất đồng lớn thường xảy ra từ nhiều việc rất nhỏ, tôi không đại tạo ra điều không vui, bởi vì khi hai người là một chẳng phải nỗi buồn của cô ấy cũng là nỗi buồn của tôi. Hơn nữa không thể nhìn một điểm thiếu sót mà phủ nhận tất cả điểm tốt của cô ấy, Hòa là một người hồn nhiên nhưng hiểu chuyện...

Nghe xong là tôi ngạc nhiên toàn phần luôn, tôi chẳng biết thế nào là hạnh phúc thật sự, nhưng cách xử sự của Thuận có thể là nền tảng tạo nên hạnh phúc. Nếu người thật sự yêu quý ta, tự họ sẽ dành cho ta một vị trí trong lòng họ không đòi hỏi ở ta điều tuyệt đối. Tôi tin rằng đây là gia đình đáng cho tôi học hỏi, thế là tôi thay đổi cách nhìn. Mỗi nhà mỗi cảnh, Nhưng cảnh nhà của Hòa và Thuận khiến tôi nôn nao nghĩ về một mái ấm gia đình. Nhưng tôi vốn là người

cẩn thận nên tôi soạn sẵn văn bản “Hợp đồng hôn nhân” qua những việc tôi đúc kết khi chứng kiến ở các cặp vợ chồng, trong đó tôi có ghi rõ các điều khoản:

1. Tan sở phải về nhà ngay không được la cà bất cứ chỗ nào. Vợ gây sự vì ghen cũng không được đánh vợ dù bằng một cành hoa.
2. Khi bàn luận việc xây nhà, phải nhường vợ việc chọn vật liệu xây dựng.
3. Khi vợ hăm he ly dị thì phải năn nỉ không được ký giấy đồng ý. Luôn biết “Ăn năn hối cải” trước vợ.
4. Vợ nấu ăn dở không được chê mà phải rủ vợ ra quán khai trương đại hạ giá mà ăn.

Và một số điều nữa!...

Với bản hợp đồng như vậy, khi tôi trưng ra cho các chàng đọc thì kết quả là tôi “thu hoạch” được ... một rổ dếp khi họ tới nhà tìm hiểu tôi, để rồi bao nhiêu ngày tháng trôi qua tôi cứ nghe câu “...kìa nhà ai có ông rể quý ...”, còn nhà tôi chỉ có một... rổ dếp, mà không hiểu tại sao anh nào tới chưa kịp đọc hết bản hợp đồng đã xanh mặt chạy bay ra cửa, có anh rút dếp lại mà tôi chờ mãi không thấy ai quay lại để lượm!?

Tình ơi!... “...nhiều Đông lắm Hạ nổi tiếp đi qua...” tình ở phương nào?

HTMH

Mời bạn đặt câu hỏi với mục

An Sinh Xã Hội (Social Security) là những vấn đề về:

- Trợ cấp hưu trí
- Trợ cấp người già
- Trợ cấp tàn tật

Do cô Angie Hồ Quang phụ trách. Nếu quý bạn có câu hỏi xin email đến Ban Biên Tập Trẻ tại:

bientap@trenews.net

Phúc Lợi Xã Hội [Texas Health and Human Services Commission (HHSC)] là cơ quan quản trị các chương trình trợ giúp các gia đình với các dịch vụ về thực phẩm, chăm sóc sức khỏe, bao gồm các chương trình Phụ nữ, Trẻ sơ sinh và Trẻ em (WIC), Trợ cấp Y tế cho Trẻ em (Children's Medicaid, Hỗ trợ Dinh dưỡng Bổ sung (Supplemental Nutrition Assistance Program-SNAP).

Mục “Phúc Lợi Xã Hội” do cô Cindy Thu Hoàng là nhân viên của bộ Y tế Tiểu Bang, phụ trách.

Nếu quý bạn có bất kỳ thắc mắc gì, xin gửi câu hỏi về:

bientap@trenews.net

Tất cả các vỏ xe hơi đều có ký hiệu trên thành vỏ cho biết những thông tin như kích thước và trọng lượng có thể chở được. Nhưng đó chỉ là một số thông tin. Đây là ý nghĩa của tất cả các dấu hiệu trên vỏ xe.

Chữ trên thành vỏ xe

■ **Size (Kích thước):** Trên vỏ như hình ví dụ bên dưới, 225 là chiều rộng cross-section (mặt cắt ngang) tính bằng milimet, 40 là tỷ lệ giữa chiều cao thành vỏ và chiều rộng của vỏ (40 phần trăm). R biểu thị radial-ply construction (cấu tạo lớp hướng tâm) và 18 là đường kính bánh xe tính bằng inch.

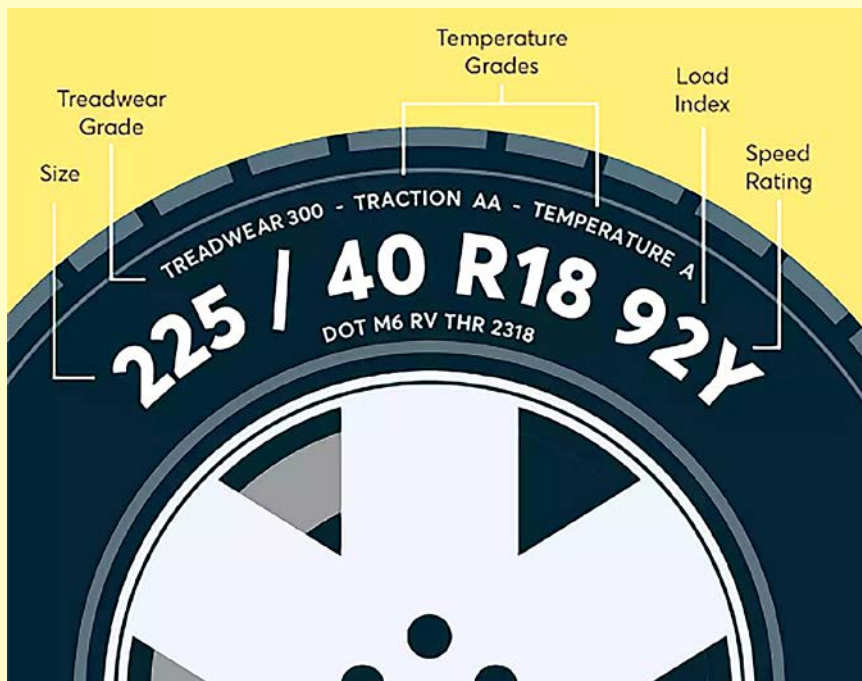
■ **Load index (Chỉ số trọng tải):** Biểu thị trọng lượng mà mỗi vỏ có thể chở một cách an toàn. Chỉ số trọng tải 92 tương đương với 1,389 pound mỗi vỏ, điển hình cho loại vỏ này. Khi thay vỏ xe, hãy bảo đảm đúng hoặc tăng chỉ số trọng tải ban đầu.

■ **Speed rating (Chỉ số tốc độ):** Một chữ cái biểu thị tốc độ bền vững tối đa của vỏ. Đối với vỏ có chỉ số tốc độ S, tốc độ là 112 mph, còn T là 118 mph. Chỉ số tốc độ cho các loại vỏ khác bao gồm: Q là 99 mph; H, 130 mph; V, 149 mph; W, 168 mph, và Y, 186 mph. Những tốc độ này có vẻ không thực tế đối với hầu hết người lái xe, nhưng vỏ có chỉ số tốc độ cao hơn thường mang lại khả năng xử trí và bám đường tốt hơn trong điều kiện lái xe bình thường.

■ **Treadwear grade (Cấp độ mòn gai vỏ):** Con số này là chỉ số để so sánh độ mòn gai vỏ giữa các loại vỏ. Cấp 300 biểu thị vỏ sẽ mòn tốt hơn gấp ba lần so với vỏ cấp 100.

■ **Traction and temperature grades (Cấp độ bám đường và nhiệt độ):** Chúng biểu thị khả năng bám đường ướt và khả năng chịu nhiệt độ của vỏ. Về lực kéo, AA là tốt nhất, C là kém nhất. Đối với nhiệt độ, các mức nằm trong khoảng từ A (tốt nhất) đến C.

■ **DOT code (Mã DOT):** Hình dưới, hai chữ số đầu tiên chỉ nhà máy sản xuất vỏ và 4 số cuối chỉ tuần và năm. Các số này dùng để nhận dạng vỏ trong trường hợp thu hồi.

Ai chế vỏ xe tốt nhất?

Để giúp bạn chọn vỏ, đây là thứ hạng các thương hiệu chế tạo vỏ hàng đầu, với điểm tổng thể trung bình các vỏ được thử nghiệm:

Michelin (72), Continental (68), Vredestein (67), General (67), Bridgestone (65), Hankook (64), Goodyear (63), Nokian (61), Yokohama (61), Nexen (61), Toyo (61), Pirelli (60), Falken (60), Firestone (59), Sumitomo (58), GT Radial (56), Nitto (53).

“Làm cách nào mua bảo hiểm xe rẻ?”

“Làm cách nào mua bảo hiểm xe rẻ?” Đây là câu hỏi được lặp đi lặp lại ngoài đời và trên mạng xã hội. Trong thời điểm kinh tế tuột dốc thảm hại, đồng tiền mất giá, lạm phát tăng, thì mua được bảo hiểm xe rẻ là nhu cầu cấp thiết của mọi người, mọi nhà.

TẠ PHONG TẦN
ORANGE COUNTY, CA

Có thể nói rằng mua bảo hiểm xe hơi là nhu cầu “sinh tử” trong đời sống ở Mỹ cũng không quá đáng. Việt Nam có cấu trúc đô thị ảnh hưởng từ Châu Âu, cụ thể là nền văn hóa Pháp: nhà vừa là nơi kinh doanh buôn bán vừa là nơi ở của gia chủ. Hầu như tất cả các căn nhà đều có vị trí sát lề đường giao thông và mở toang cửa ra hướng lề đường. Ở Việt Nam có nhiều chợ chồm hổm, chợ đường, chợ hẻm, chợ xóm, có những

gia đình “chợ” ngay trước cửa nhà ở. Vì vậy, ở Việt Nam, sáng quý vị có thể đi bộ tầng tầng vài bước chân ra quán cóc uống cà phê rồi tấp qua chợ hẻm mua chút đồ ăn là có thể về nấu được bữa cơm. Chiều quý vị đi làm về, rề xe hai bánh vô lề đường cũng mua được mớ rau, con cá về nhà nấu bữa cơm chiều.

Nhưng ở Mỹ thì ngược lại, nơi ở là nơi ở, nơi kinh doanh là nơi kinh doanh, cấm lộn xộn. Kể cả quý vị là chủ một cơ sở kinh doanh thì hết giờ làm việc quý vị phải về nhà riêng,

không được quyền ngủ lại cơ sở kinh doanh của chính mình. Trừ những trường hợp cá biệt, thông thường nơi ở và nơi kinh doanh, trường học cách nhau rất xa, khó bề đi bộ được. Xe bus thì dành cho học sinh có nhà ở gần trường, và các quý ông quý bà có quỹ thời gian thong thả. Tôi có một thẻ xe bus miễn phí (của trường tôi đang theo học cấp cho sinh viên) nhưng tôi chưa sử dụng lần nào, và tôi cũng không gia hạn, vì tôi đã tính chặng đường và thấy rằng tôi phải mất hơn 2 tiếng đồng hồ cho một lượt đi bằng xe bus tới trường và lượt về cũng mất 2 tiếng. Tôi đành phải “thắt lưng buộc bụng” đổ xăng giá cao và lái xe hơi đi học.

Thành thử bất kỳ ai đủ 18 tuổi đều phải làm chủ ít nhất một chiếc xe hơi để đi chợ, đi học, đi làm. Ở nước Mỹ này, dù kinh tế xuống dốc tới đâu chẳng nữa, người ta có nhịn ăn, nhịn mặc, nhịn vui chơi giải trí, nhưng không thể nhịn lái xe hơi và không thể không mua bảo hiểm xe. Đã vậy mà năm nào giá bảo hiểm xe cũng tăng chóng mặt.

Hồi đầu năm nay, công ty bảo hiểm xe tôi gửi thông báo, đại ý nói tôi là “Good driver 2” nhiều năm liên tục nên tôi được công ty bảo hiểm “giảm giá bán,” tức là tôi được tiếp tục mua gói bảo hiểm đó cho năm nay với giá của năm ngoái mà không bị trả tiền tăng theo giá mới. Trời, “được giảm giá” nghĩa là không tăng giá, khái niệm mới này đúng

là mối có trong thời buổi xúi quẩy này.

Kinh doanh bảo hiểm xe là kinh doanh sự may rủi, mà “phần thắng” luôn nghiêng về các công ty bảo hiểm. Nhiều khách hàng nghĩ rằng hàng năm phải nộp tiền “mô hôi nước mắt” của mình cho công ty bảo hiểm “ngồi không hưởng lợi.” Quả thật, một số ít trường hợp khách hàng nghĩ cách lừa đảo bảo hiểm để trục lợi tiền bồi thường, nhưng phần lớn khách hàng đều không mong muốn có tai nạn xảy ra. Dàn xếp một vụ đụng xe là đem tánh mạng của chính mình ra đánh cược với may rủi để lấy tiền, do đó chỉ một số rất ít người dám làm chuyện này. Nói chung, mua bảo hiểm xe là quý vị bắt buộc phải mua một loại hàng hóa mà quý vị chẳng mấy khi dùng tới nó, gần như tốn tiền vô tích sự, nhưng không mua không được, vì thế gian có ai học được chữ ngờ.

Để trả lời câu hỏi “Làm cách nào mua bảo hiểm xe rẻ?” thì câu trả lời tất nhiên rất đa dạng, người cho tên công ty này, người bảo công ty kia bán rẻ hơn. Thật ra, rẻ hơn có nghĩa là quyền lợi được chi trả giảm xuống, tính ra cũng vậy hà. Công ty không “ăn trên đầu trên cổ” mình thì thôi, làm gì có chuyện mình là khách hàng mà “trên cơ” được họ. Tôi để ý thấy nhiều người tập trung vô nội

Vụ đụng xe ở Quận Cam năm 2023

dung làm cách nào có thể bớt một thêm hai với đại lý bảo hiểm để được giảm giá, đối chiếu giá tiền mua cao thấp, mà không chú ý tới quyền lợi được chi trả tăng giảm khác nhau thế nào, không đưa ra “kế sách” khách hàng làm cho chính mình được giảm giá.

Thật sự, các công ty “ông lớn” với bề dày kinh nghiệm của họ, họ làm giàu nhờ bán bảo hiểm thì họ đã tính toán sao cho thu được lợi nhuận nhiều nhất mà phải xì tiền ra ở mức thấp nhất, không vì chuyện khách hàng “cò kè” mà chịu hạ giá. May ra, đại lý bán bảo hiểm cho quý vị vì muốn bán được giá trị lớn mà sẵn sàng chịu mất một ít tiền huê hồng của chính họ để có được hợp đồng. Như vậy, quý vị mua gói bảo hiểm nhỏ đừng hòng hy vọng được giảm xu nào.

Trong phạm vi bài viết này, tôi không “gà” cho quý vị cách giảm giá mua bảo hiểm xe, bởi tôi chẳng có tài thánh nào làm được việc đó, mà cách giảm tiền mua bảo hiểm là chọn

gói bảo hiểm phù hợp với hoàn cảnh của quý vị mà thôi, gọi là nguyên tắc “Nếu không thể né thì trong những cái tệ nên chọn cái nào đỡ tệ nhất.”

Trong hợp đồng bảo hiểm đều có ghi rõ, quý vị mua gói trị giá bao nhiêu tiền thì số tiền được bồi thường cho một vụ tai nạn là bao nhiêu Mỹ kim. Thí dụ: Mua gói \$3 được bồi thường \$30/vụ, mua gói \$6 được bồi thường \$60/vụ. Gói ít tiền thì bồi thường ít, gói nhiều tiền bồi thường nhiều, mua bảo hiểm một chiều luôn luôn rẻ hơn mua hai chiều.

Có người lên Facebook “than” sao bảo hiểm xe của tôi cao quá, làm cách nào giảm xuống, xe không mới lắm, hiệu xe cũng thường thôi, mà 2 xe phải trả 3, 4 ngàn Mỹ kim. Hỏi kỹ lại thì cô đó mua bảo hiểm 2 chiều, mức bồi thường cho mỗi vụ tai nạn cao nhất từ 150 ngàn đến 300 ngàn Mỹ kim. Bồi thường nhiều như vậy, giá mua cao là đúng rồi.

Tôi thấy có người cứ ỷ y

vô xe đã mua bảo hiểm 2 chiều “có gì bảo hiểm lo,” nên ngồi vô ghế lái là lập tức điều khiển xe lượn, lách, lạng tới lạng lui giữa các lane đường ào ào, bất chấp trái luật, không cần biết là mình đang gây nguy hiểm cho xe khác. Họ không nghĩ rằng dù có bảo hiểm 2 chiều nhưng tai nạn xảy ra do lỗi của người lái thì giá bảo hiểm cho lần sau lập tức tăng lên rất nhiều, hoặc công ty bảo hiểm từ chối không bán nữa. Trường hợp xấu hơn là thiệt hại nhiều hơn con số bảo hiểm chi trả theo hợp đồng đã ký (Thí dụ bồi thường chi phí điều trị sức khỏe cho nạn nhân 5, 7 trăm ngàn Mỹ kim) thì phải móc tiền túi ra bù thêm vô.

Nếu xe của mình quá cũ, trị giá xe không bằng tiền một năm mua bảo hiểm thì tốt nhất nên mua bảo hiểm một chiều (chiều người bị mình gây tai nạn người đó được bồi thường) cho rẻ, xe mình lỡ hư thì bỏ luôn.

Nếu chủ xe muốn tốn ít tiền hơn cho hợp đồng bảo hiểm xe thì không gì bằng hạ thấp nhu cầu “muốn được bao trọn gói” của mình xuống và lái xe thật cẩn thận. Một khi không xảy ra tai nạn thì mình không cần phải suy nghĩ tới chuyện mình được công ty bảo hiểm bồi thường nhiều hay ít. Đó chính là cách tự mình giảm giá mua bảo hiểm cho mình vậy.

TPT

Thế Vận Hội Mùa Hè, Summer Olympics 2024, đã mở màn tại Ba-Lê, kinh đô ánh sáng. Có thể nói đây là một chương trình khai mạc đầy ấn tượng và đầy biểu tượng nhất từ xưa tới nay. Mọi khía cạnh xã hội và lịch sử nước Pháp đã được ban tổ chức khai thác triệt để. Và mặc dù không phải ai cũng đồng ý với các tiêu đề chính, nhưng không thể chối cãi rằng đạo diễn Thomas Jolly đã dàn dựng một màn kịch vô cùng táo bạo. ẢNH: DAVID PHILLIP/AP

IAN BÙI
DALLAS, TX

Năm 1783, quả khinh khí cầu đầu tiên do anh em Montgolfier sáng chế bay lên từ Versailles trước sự chứng kiến của vua Louis XVI, mở ra một kỷ nguyên mới cho nhân loại. Lần đầu tiên trong lịch sử, con người đã rời khỏi được mặt đất. Thật ra chuyến bay đầu tiên ấy không chở người mà là 3 con thú: trười, vịt, và một chú gà trống. Để đánh dấu đóng góp quan trọng ấy, ngọn lửa Olympics đã được thiết kế như một chiếc khinh khí cầu khổng lồ bay trên bầu trời Paris, tạo nên một điểm nhấn không thể nào đẹp hơn cho Thế Vận Hội 2024. ẢNH: LUDVIG THUNMAN

Để tăng phần hấp dẫn, ngọn đuốc Olympic được trao cho một nhân vật kỳ bí đeo mặt nạ. Người này cầm đuốc chạy trên các nóc nhà thành phố. Khi ẩn khi hiện, có lúc anh ta làm những màn nhào lộn thật vui mắt, băng qua vô số các địa điểm nổi tiếng của thành phố như bảo tàng viện Louvre, Musée d'Orsay... Từ hôm đó đến nay thiên hạ bàn ra tán vào đây trên mạng xã hội, không biết ai là người đóng vai đó. Cuối cùng, hôm thứ Bảy Simon Nogueira đã lên tiếng nhận mình là “một trong những người” đóng vai ấy. Còn bao nhiêu người nữa thì ta vẫn chưa được biết. ẢNH: BERNAT ARMANUE/AP

Một nhân vật bí ẩn khác chưa được công bố chính là người kỵ mã cưỡi con ngựa sắt trên sông Seine. Nhiều cư dân mạng lầm tưởng đó là “thần chết”, nhưng thật ra đó là Sequana, bà chúa của dòng sông Seine thơ mộng. Trong bối cảnh câu chuyện, Sequana được dùng để đại diện cho tinh thần thể thao của Olympic và cho con sông nơi các đoàn Lực sĩ diễn hành trước công chúng. Tuy ta không biết ai là người đóng vai Sequana, nhưng ta có thể đoán chắc người ấy phải là một nữ nhân. ẢNH: LUCA BRUNO/AP

Khác những lễ khai mạc từ trước tới nay được làm bên trong vận động trường, lần này cả thành phố Paris được biến thành nơi công chúng được mục kích buổi lễ. Thay vì đi bộ, các đoàn Lực sĩ diễn hành trên những chiếc tàu trên sông Seine. Tuy làm ngoài trời nhưng khán giả vẫn phải mua vé để có được chỗ ngồi xem hai bên bờ sông. Tất nhiên không ai có thể xem được hết tất cả các tiết mục trong chương trình dài 4 tiếng đồng hồ này, nhưng đó là cái giá họ trả để được dự phần trong buổi lễ khai mạc có một không hai này. ẢNH: OSCAR J BARROSO/AFP

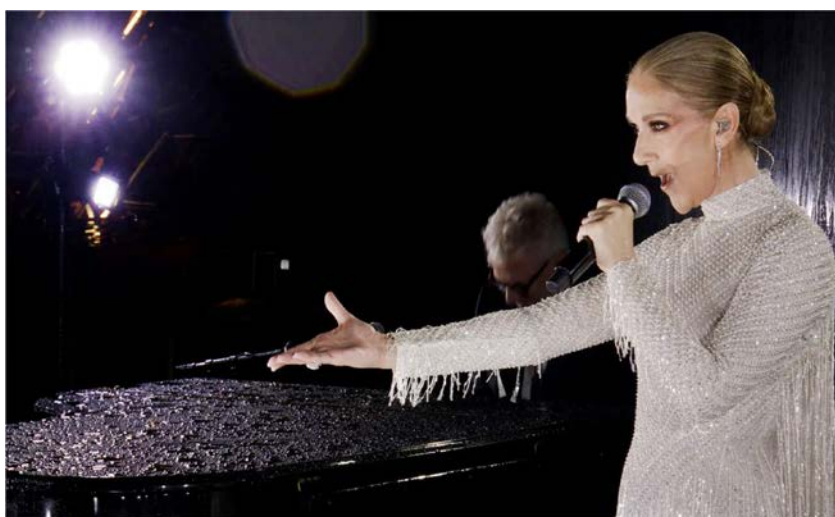

Một trong những màn ấn tượng nhất là những cô gái ăn mặc sắc sỡ trên những cây nêu cao nghệu. Họ đứng phát phơ trong gió, và rồi khi âm nhạc trỗi lên họ bắt đầu nhún nhảy, khiến các cây nêu cong oằn lên xuống qua lại như một bản đại hoà tấu vô cùng nhịp nhàng, vui mắt -- nhưng cũng khá hồi hộp. Xem họ biểu diễn ta liên tưởng đến sự kết hợp diệu kỳ giữa những màn xiếc và thể giới thời trang mà Paris xưa nay vẫn nổi tiếng hàng đầu. Quả là dân Pháp có khác! ẢNH: RICHARD CARLISS

Đã là Olympic tất nhiên nước chủ nhà phải tận dụng tất cả các Lực sĩ nổi tiếng của mình trong màn rước đuốc. Đặc biệt lần này có sự góp mặt của nhà vô địch đua xe đạp Charles Coste, năm nay đúng 100 tuổi, là người áp chót được vinh dự cầm đuốc trước khi giao nó cho hai Lực sĩ cuối cùng là Marie-José Pérec và Teddy Riner để đốt lên ngọn lửa trên khinh khí cầu. ẢNH: AL BELLO

Một khi quả cầu được thả bay lên, chương trình kết thúc bằng một tiết mục “không chỗ nào chê”. Đó là Céline Dion với bài nhạc bất hủ của Edith Piaf mang tên “L’hymne à l’Amour”. Tuy là người Gia Nã Đại, nhưng Céline Dion đã từng diễn bài này tại Paris cách đây vài năm, trước khi bà bị mắc một chứng bệnh rất hiếm khiến cơ bắp trong người bị đơ cứng, không nhúc nhích được. Sự xuất hiện của Dion và màn diễn xuất thần của bà đêm hôm ấy chắc chắn sẽ sống mãi trong lịch sử Olympics nói riêng, và âm nhạc nói chung. ẢNH: HANDOUT/GETTY

Vết dơ trên quần áo trắng

HOÀNG HƯƠNG

Vết dơ do mồ hôi trên quần áo, đặc biệt là quần áo trắng có thể được làm sạch bằng một số cách như sau:

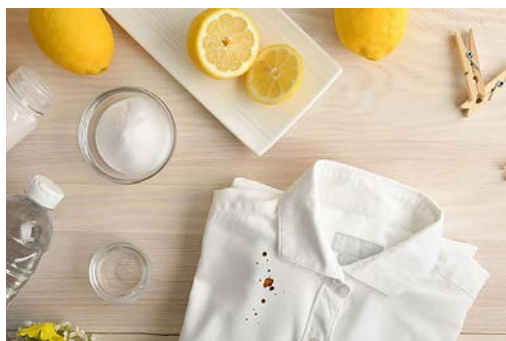
■ Dùng dung dịch baking soda, oxy già và nước.

Trộn dung dịch gồm oxy già 3%, baking soda và nước với lượng bằng nhau. Trước tiên, cần đổ nước nóng lên vết dơ để làm mềm; sau đó bôi dung dịch lên trên khi vết dơ còn nóng. Sau 5 phút, giặt bằng bột. Nếu vết dơ đã lâu ngày hoặc rách áo bị phai màu, có thể cần giặt thêm một hoặc hai lần nữa để làm sạch.

■ Dùng giấm trắng. Nếu vết ố mồ hôi còn mới, bỏ quần áo dơ vào chậu ngâm với giấm trắng trong khoảng 1 giờ. Dùng bàn chải nhỏ lông mềm để chà cho sạch. Sau cùng, giặt lại với xà bông.

■ Dùng nước chanh và nước. Nước chanh có thể làm sạch vô số vật dụng trong nhà. Trộn nước và nước cốt chanh với lượng bằng nhau rồi thoa lên vùng quần áo bị đổi màu. Sau nửa giờ đem đi giặt sạch.

■ Ngoài các vật liệu kể trên, **dùng thuốc tẩy** để làm sạch vết dơ trên quần áo trắng.

DALLAS Sự Kiện

38TH ANNUAL GRAPEFEST: A TEXAS WINE EXPERIENCE

12/9 tới 15/9. Lễ hội rượu nho Texas hàng năm lần thứ 38. Nếm các loại rượu nho và chấm điểm rượu ngon nhất. Có nhiều loại rượu nho từ khắp thế giới. Trình bày cách làm rượu nho

Địa điểm: Historic Downtown Grapevine, 530 S Main St, Grapevine TX 75061.
Giá vé: \$5-\$10.

PLANTCON INTERNATIONAL DALLAS

31/8 tới 1/9. Trưng bày và bán cây đến từ nhiều nước trên thế giới, hội thảo với các chuyên viên về cây trồng

Địa điểm: Marriot Dallas Allen Hotel & Convention Center, 777 Waters Creek Blvd, Allen TX 75013.
Giá vé: \$35.

THE MUSIC STAND ARTS FESTIVAL

14/8 tới 17/8. Chiếu phim tài liệu về âm nhạc của người Mỹ gốc Phi Châu. Trình diễn nhạc, múa và nghệ thuật của Arlington Jones và The Soul Chamber Band. Có nhiều giọng hát từng đoạt giải Oscar tham dự

Địa điểm: Arlington ISD Center for Visual and Performing Arts, 900 E Sanford St, Arlington TX 76011.
Giá vé: \$0 tới \$50.

BIỆM HỌA

Bún đầu nước

Mới nghe qua tên món “bún đầu nước”, tôi chắc bạn sẽ thấy lạ. Tuy nhiên, đây là món bún có từ rất lâu đời ở Nha Trang và Thành Diên Khánh, quê tôi ⁽¹⁾.

ĐÀO T. THANH TUYẾN
SÀI GÒN, VN

Theo quan sát của tôi thì một thời gian khá dài không ai còn nhớ đến món bún đầu nước thời xa xưa rẻ tiền, chẳng có chút dinh dưỡng nào, cốt no, làm êm cái bao tử...

Rồi chục năm đổ lại, quê tôi rộ lên những quán bún có tên là bún nước, đúng kiểu cây nhà lá vườn khi bún được chế biến tại chỗ cho khách ăn tận mắt thấy cách làm bún, như một kiểu bảo đảm về an toàn thực phẩm, cam kết với khách hàng: “Đây là bún nhà quê làm từ bột gạo, không hóa chất bảo quản hay chất làm tươi sáng

sợi bún, an tâm mà ăn”.

Câu chuyện về món bún đầu nước ngày xưa

Bạn tôi, một người khá sành ăn cho biết, ngày xưa ở Phường Củi, Nha Trang có một quán bún đầu nước chỉ bán vào lúc sáng sớm cho giới bình dân, người lao động. Khách ăn chờ đông lắm. Muốn ăn tô bún đầu nước này phải đến từ 4 giờ sáng, trễ nhất là 5 giờ. Bún nóng vừa vớt ra chan với nước luộc bún (ngon nhất là nước luộc đầu tiên).

Bạn giải thích, nước chan bún là nước luộc bún qua 2 - 3 lần thôi. Cái ngon ở chỗ

nước bún thanh, nếu nước qua luộc nhiều lần (ăn trễ) thì nước đục, vị không còn thanh nữa.

Một người bạn khác của tôi kể chuyện, thời bao cấp ⁽²⁾ bạn đi làm cho một hợp tác xã ở Diên Phước (Diên Khánh), lương thấp, nên hầu như sáng nào bạn cũng ăn tô bún đầu nước cho no bụng. Bạn diễn tả, lá é giã nhuyễn để trong một cái chén trên bàn. Khách gọi tô bún, bà hàng múc một tô nước luộc bún, nêm nếm gia vị chỉ có muối và bột ngọt mang ra cùng với đĩa bún. Khi ăn, gấp nhúm lá é giã nhuyễn bỏ vào tô nước rồi chan vào bún, ai

ăn cay thêm ớt.

Tôi hỏi có ngon không thì bạn nói: “*Hồi đó ít tiền, ăn tô bún dần bụng, còn ngon hay không làm sao nhớ!*”

Tối tô bún nước bây giờ

Và bạn rủ tôi về Thành ăn bún nước. Có mấy quán ở trung tâm thị trấn nhưng hôm ấy chúng tôi không vào vì khách ăn đông; vả lại, tôi muốn thưởng thức tô bún đúng chất “nhà quê” nên đi xa hơn một chút.

Hôm đó, chúng tôi ghé vào một quán ở Thanh Minh, Diên Lạc. Những quán bún nước kiểu này phải có mặt bằng rộng mới “bày binh bố trận” làm bún tại chỗ được. Một cái lò xi măng xây sát tường chia làm hai phần, ô trống để đun trấu vào lò và ngăn bên

kia đặt nồi nước luộc bún, cạnh đó có thau nhỏ đựng bột. Phía khác có nồi nước cá sồi liu liu, nước trong nhìn thấy những miếng cá, có thể là cá bô hay cá ngừ, chù, chám... dạng nấu ngọt ngọt mặn mặn. Gần đó có cái máy đánh bột. Do sân rộng nên bài trí khá ngênh ngang – là tôi thấy vậy. Trên một bàn tròn có cái nia đựng bún mới vớt ra.

“*Khi nào bún gần hết mới luộc tiếp*”, chị chủ quán cho biết.

Chị nói với tôi: “*Nếu cô đến vào khoảng 4, 5 giờ sáng sẽ thấy được từ khi chúng tôi bắt đầu làm. Đầu tiên là ngâm gạo xay bột, đẳng ⁽²⁾ bột thành khối, sau đó luộc bột rồi đánh bằng máy cho thật nhuyễn, dẻo. Xong nhồi sệt, rồi luộc qua vải cho thật mịn. Nói*

thì mau nhưng làm công phu lắm”.

Tất nhiên tôi chỉ chứng kiến từ lúc vắn bún rồi vớt bún. Bột mịn được cho vào một cái khuôn vắn bằng vải dày, có đặt miếng thiếc nhiều lỗ nhỏ. Cuối cùng là vắn bột vào nồi nước đang sôi. Luộc bột thế nào, bột nhuyễn mịn ra sao đều bằng kinh nghiệm. Quan trọng là nước luộc bún không được sôi bùng, bún sẽ bị nát và tay vắn bột phải xoay đều để sợi bún không dính vào nhau. Vớt bún ra, xóc qua nước lạnh nhanh và đều tay, bún mới ngon.

Chúng tôi gọi hai phần bún. Một phần gồm có: đĩa bún 350 gram (cái cân đặt bên cạnh nia bún), tô nước cá, đĩa rau ghém xà lách rau thơm được mang ra.

Thong thả gấp miếng

Bún ăn với nước có đầu cá

cá bỏ vào cái chén nhỏ, thêm ít nước mắm ớt. Gắp bún ra chén khác rồi chan nước vào, vẽ cá, gắp miếng rau, đứng chắt “nhà quê” mà là kiểu ăn gia đình. Tô đặc biệt có thêm vài miếng chả cá, giống như món bún cá thường thấy.

Tuy vậy, có người vào quán chỉ kêu tô bún nước, nghĩa là chỉ có nước, bún và rau, không có cá. Và cũng có người chỉ thích ăn đầu cá. Tô nước cá múc ra có cái đầu thôi nhưng là tô đặc biệt hấp dẫn với hành ngò, tiêu lấm chấm trên mặt... Cách ăn ung dung, thông thả, chậm rãi vẽ cá... Ăn đúng kiểu mâm bát mới thưởng thức bằng hết vị ngon ngọt của nước cá và vị béo của đầu cá cũng là cái thú ẩm thực riêng.

Chị chủ quán cho biết, gia đình chị bán bún này đã mấy chục năm, từ khi còn món bún đầu nước chỉ có lá é, hành ngò. Sau biến đổi thành bún cá như bây giờ. Trước đây chị có để tô lá é giã nhuyễn cho ai muốn ăn bún đầu nước thì chị làm đúng kiểu ngày xưa, nhưng không ai ăn nữa.

Tất nhiên, nếu có khách yêu cầu chị cũng sẵn sàng. *“É đây sau vườn ra quơ một nắm đem vô rửa, giã... có ngay tô bún đầu nước hương vị xưa.”* - chị cười.

Theo chị chủ quán, do đặc tính ở Diên Khánh, nhà vườn rộng nên nhiều nơi mở quán bún này như: Diên Lạc, Phú Lộc, Diên Phước, Diên Phú, Diên Thọ... Khách bây giờ thích ăn bún chế biến

tại chỗ, kiểu thưởng thức thực phẩm chế biến sạch, thường chỉ bán buổi sáng là hết.

Lang thang nhiều nơi khác ở quê, tôi biết thêm khá nhiều quán bún nước. Có quán không nấu bằng cá bò, ngừ mà nấu với cá liệt. Nghe kể và nhìn cách họ chế biến chả cá liệt mới thấy công phu. Cá tươi xanh mua từ biển mới đưa lên. Công việc xay, quết cá rất kỹ sao cho vẫn giữ vị ngọt, mùi thơm, bán được mùi tanh của cá liệt và không bị lẩn át bởi gia vị hành, tỏi.

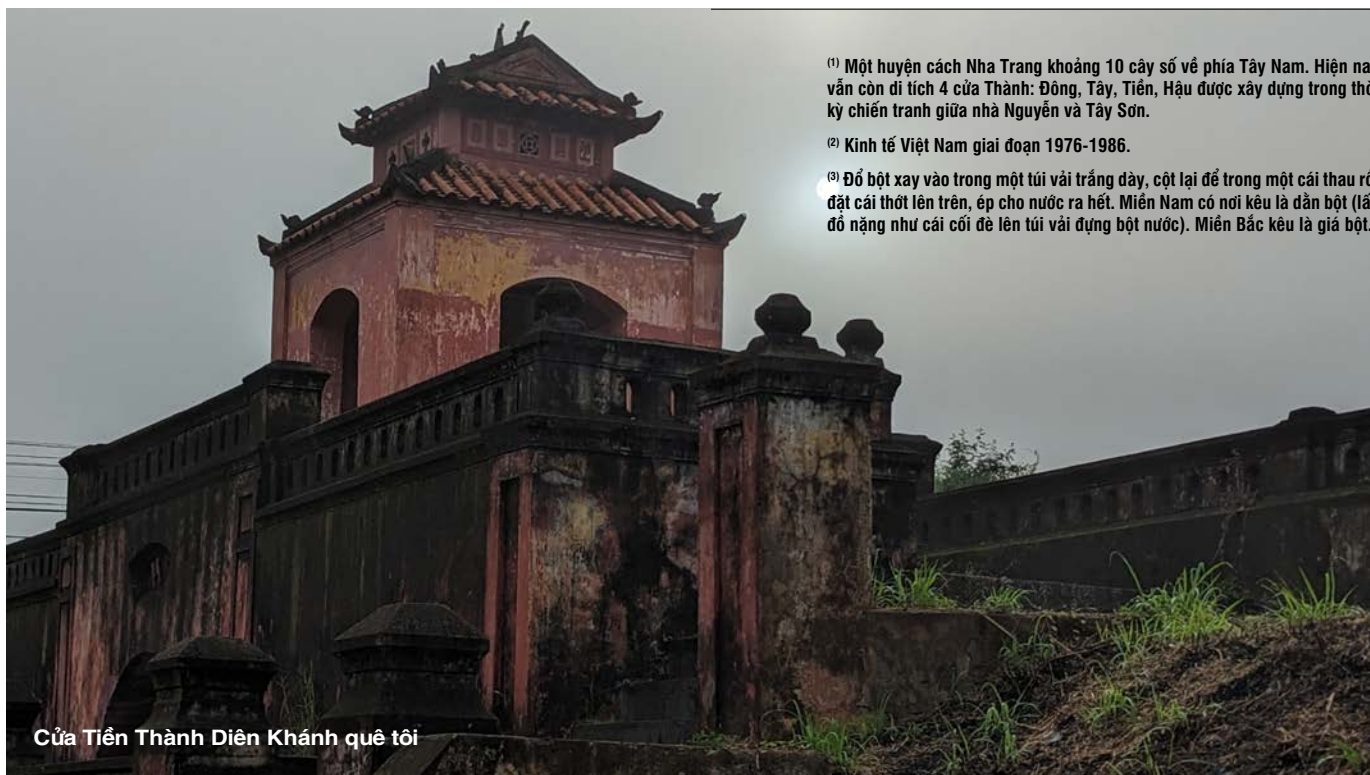
Cái ngon bởi công người chế biến, chọn lọc từng con cá, nấu sao cho nước trong, vừa ngon, còn lại là mùi thơm đặc biệt của cá liệt đã thấm gia vị.

Vợ chồng chị chủ quán kể chuyện, không phải lúc nào ở bến cũng có cá liệt, nhiều lúc đi về tay không. Thường thì phải đi từ 3, 4 giờ sáng, khi cá không nhiều, bạn hàng chia nhau mỗi người ít cá mang về. Cá ít thì làm bún giảm lại.

Có một quán bên đường từ Nha Trang đi Thành, bún cũng được chế biến tại chỗ giống như trên, quán có bán thêm một số món như bánh xèo, bánh căn, bún thịt nướng...

Vậy nên, tôi xin phép quảng cáo một chút cho quê mình, khi nào có dịp đến Thành (Nha Trang), bạn nhớ thưởng thức tô bún nước nhé, nếu thích, nhờ chủ quán làm cho tô “bún đầu nước” để biết hương vị xưa thế nào!

ĐTTT

Cửa Tiễn Thành Diên Khánh quê tôi

(1) Một huyện cách Nha Trang khoảng 10 cây số về phía Tây Nam. Hiện nay vẫn còn di tích 4 cửa Thành: Đông, Tây, Tiễn, Hậu được xây dựng trong thời kỳ chiến tranh giữa nhà Nguyễn và Tây Sơn.

(2) Kinh tế Việt Nam giai đoạn 1976-1986.

(3) Để bột xay vào trong một túi vải trắng dày, cột lại để trong một cái thau rồi đặt cái thớt lên trên, ép cho nước ra hết. Miền Nam có nơi kêu là dầm bột (lấy đồ nặng như cái cối đè lên túi vải dầm bột nước). Miền Bắc kêu là giá bột.

ĐIỀU CÔ NƯƠNG

Thêm texture cho trang phục

■ Một bộ đồ nên có texture kết cấu bề mặt khác biệt để nhìn thú vị. Khi mặc những trang phục quá trơn, mịn mà không có bất kỳ texture nào thì bộ đồ nhìn phẳng và thiếu chiều sâu. Như một bộ cotton trơn từ đầu đến chân dễ nhìn nhạt nhòa. Đôi khi chỉ cần thêm một món đồ có texture kết cấu là đủ tạo nên khác biệt, ví dụ như túi xách, thắt lưng, hay cái áo khoác có texture bên ngoài là biến bộ đồ nhàm chán trở nên thú vị.

■ Mặc có texture thể hiện việc ăn mặc “có ý đồ” thay vì tạo cảm giác khoác đại lên hay một phong cách xoàng xoàng thường ngày. Một đôi giày có kết cấu texture khác biệt, một vòng cổ chunky to bản, hay túi xách độc đáo trong chi tiết kết cấu ... cho thấy người mặc có style.

■ Texture mùa hè thường khó hơn mùa lạnh, để thêm texture vào trang phục mùa hè mà vẫn giữ được thoáng mát thì có thể chọn kiểu túi xách đan như túi mây, túi cối hay túi dệt da. Những phụ kiện này không chỉ thời trang, mà cũng nhẹ nhàng, thú vị cho bộ đồ. Chất liệu vải vóc có thể đa dạng texture kết cấu như ren, dệt kim mỏng, vải đan móc crochet, hay vải đục lỗ openworks. Một váy ren kết hợp với áo khoác mỏng hay túi xách đan mây nổi bật hơn trong mùa hè.

■ Để tránh đồ đi làm nhìn nhàm chán, thêm texture như áo vest tuyết, váy bút chì jacquard hay áo sơ mi với họa tiết nổi. Đồ mặc thường ngày, có khi chỉ cần thêm đôi giày có họa tiết nổi bật, áo sơ mi kẻ sọc hay áo thun có gân nổi mặc quần jean trơn. Các texture kết cấu từng cái riêng có khi không quá nổi bật, nhưng kết hợp lại tạo nên sự khác biệt toàn diện.

■ Lỗi mặc quá nhiều texture khác nhau cũng có thể làm bộ đồ nhìn rối mắt, thiếu hài hòa. Như mặc áo đan len chi tiết phức tạp, quần da lộn, giày boho tua rua, túi xách hoa văn dày đặc dễ gây cảm giác nặng nề, mất cân đối.

Thơ

Lê Huỳnh Lâm

Sinh năm 1967, người gốc Huế. Tốt nghiệp Đại Học Huế. Thơ đã xuất bản: Thi Ca Thời Ngái Ngủ. Xin đọc lời của tác giả nói về thơ mình:

“Thế hệ 6.x chúng tôi đã lớn lên cùng âm hưởng những lời ca dao xen lẫn tiếng đạn bom của chiến tranh như thế. Vì vậy, tiếng thơ trở thành một phần tiềm thức của chúng tôi cùng tiếng nổ dữ dội của đạn bom, mà nó vẫn rền vang chấn động đến bây giờ trên hành tinh này... Thơ, như một liều thuốc an thần thuở còn ấu thơ qua lời ru của mẹ và thơ, sau này cũng khiến tôi mất ngủ hằng đêm vì nỗi trăn trở trước những bất công, phi lý từ cuộc sống này.”

Sau đây là một vài bài thơ tiêu biểu của Lê Huỳnh Lâm. **SAO KHUÊ**

gửi những vong hồn

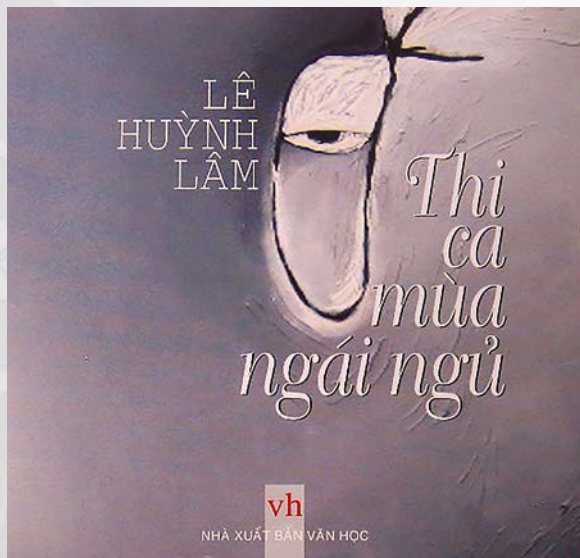
*mùa xuân gọi nhớ
một mùa xuân
đêm
hàng ngàn vết thương từ đất
nhức nhối
nở ra
loài hoa màu máu*

*những buổi chiều đầu xuân
chập chờn
hương khói
ánh lửa
tàn tro
vẽ hồn người thương tật
trên các ngã đường
tạm trú trong bức tranh
đội chờ
ngày rét mướt đầu mùa
nhiều đường gân gồ nhẵn vấy búa trên vầng trán mẹ
những người mẹ mồ côi chồng, con và cả niềm hy vọng
trong ánh mắt sâu mỗi mòn
mẹ ném từng nắm gạo, muối sống, hột nổ xanh đỏ tím vàng
lời nhẩn nhủ mẹ viết trên vàng mã
ngợi ca sự chết và niềm vô vọng
những ngày buốt căm
thành phố bạt ngàn vòng hoa trắng
những con mắt vô thần
gắn trên khuôn mặt lạnh như tiền
nhập vai phản diện trong một bi hài kịch*

*hồi kết
một bình minh nhuộm màu sắc Gauguin
màu đất đá
trên những ngã đường mùa xuân
vẫn còn gạo, muối sống và hột nổ xanh đỏ tím vàng...
mong bấy chim sẻ
không vỗ cánh
giữa những bước chân
con người.*

blues không màu

blues không nước mắt
em gọi lên trong ký ức ngàn năm
những người da đen
xa lạ trên mảnh đất tổ tiên
trời cao xanh
cây lá một màu kỳ vọng
nhịp blues sinh động trên những con đường
trên những cánh đồng
không còn người da vàng
em có biết
trên vương đất
em đi bằng nhịp blues
không còn màu xanh của mạ non
không còn màu vàng rực rỡ những ngày mùa
người da vàng đi về phía không mặt trời
không buồn vui
người da vàng ngậm ngùi
người da vàng không được nhảy điệu blues
nỗi buồn khô nước mắt
blues trên những bước chân
blues trên từng sợi lông măng
blues trong ánh mắt
blues trên quê hương em
blues phi châu
người da màu
blues héo hắt
blues thương đau
blues đang bước vào Nhà trắng...

nghĩ về những ngày mưa gió

Viết cho T.T.H.

anh nghĩ về những ngày mưa gió
em đi trên con đường đầy xác lá
mất nhạt nhòa nước
và đôi môi em tái lạnh
đôi môi đã trao anh hàng ngàn nụ cháy nồng

anh nghĩ về những ngày mưa gió
em ngang qua dòng sông trắng mờ
giấc mơ thời con gái
vỡ theo từng hạt mưa
không biết vui buồn

em biết không?
những ngày đông sắp đến
ngọn gió bắc tê lạnh ba miền
mặc kệ
anh chỉ sợ những buổi chiều em ngang qua cầu
gió đông bắc làm buốt đau từng khớp xương yếu gầy
em ơi

...
anh nghĩ về những ngày mưa gió
từng bước chân nót vỡ mặt đường
từng khúc xương chuyển động yếu ớt
gương mặt bé thơ, gương mặt cụ già,
gương mặt người thiếu phụ...
cùng một nỗi niềm ngơ ngác
kiếm từng đồng bạc lẻ

anh nghĩ về những ngày mưa gió
nhiều vẻ mặt quái ác
bước lên, bước xuống trong bộ vét tông trịnh trọng
nói và ăn
nói và uống
nói và chơi
nói và không làm
mặc kệ...
mặc kệ...

anh lại suy nghĩ chuyện bao đồng
mà không nghĩ về những ngày mưa gió
em qua sông
ngọn gió đông bắc thốc vào ruột gan da thịt
làm em buốt lạnh
anh mong những ngày mưa gió qua mau
em ngang qua con đường nắng ráo
không còn những gương mặt ngơ ngác
không còn những bộ mặt quái ác.

BẢO HUÂN

Tiền chung tiền riêng

NG. T. THANH DƯƠNG
ARLINGTON, TX

Tôi trần trở nói với chồng:

- Anh ạ, đêm qua nằm ngủ em chỉ mong mau sáng để lát nữa cho Lily con gái mình những lời khuyên trước khi cưới, bí quyết giữ gìn hạnh phúc gia đình.

Chồng thắc mắc:

- Bà muốn khuyên con gái điều gì? Sức khỏe trước hôn nhân hả? Thời đại này chúng hiểu biết rồi khỏi cần bà nhắc nhở. Không như thời ông bà cha mẹ chúng ta lấy nhau về mới biết người kia vô sinh hay mang mầm bệnh di truyền từ lịch sử sức khỏe gia đình, vô tình làm khổ nhau, làm dang dở

đời nhau.

Và chồng nửa đùa nửa thật:

- Bà muốn chỉ cho con gái bí quyết gì? Chắc không là bí quyết làm bếp cho chồng con bữa ăn ngon vì mỗi khi nấu món gì khó bà đều phải xem mấy cái youtube mới xong.

- Anh đoán mò sai bét.

Chồng ngạc nhiên:

- Ủa, vậy đêm qua bà vừa nghĩ ra chuyện gì hay bà không hài lòng thằng rể điều gì? chúng nó yêu nhau sẽ cưới nhau cả hai bên gia đình đều hoan hỉ mà.

- Là chuyện tiền bạc...

Chồng lại nhanh nhẩu hốt ngang:

- Chuyện tiền bạc trước hôn nhân hả, tôi chắc tụi nó cũng trao đổi với nhau rồi, không có vụ cưới nhau về mới phát giác ra chàng hay nàng đang mang nợ và phải gánh nợ cùng đâu. Tụi nhỏ thời nay sòng phẳng lắm, như Dalia con gái anh Hai tôi đó, nó và người yêu cùng học Được chung trường, dự định ra trường sẽ cưới nhau, Dalia được cha mẹ trả chi phí học hành không phải mượn nợ đồng nào trong khi bạn trai nó mượn nợ gần 2 trăm ngàn. Thế là Dalia chỉ chịu làm đám cưới sau khi người yêu trả hết nợ.

Tôi nghiêm mặt:

- Cũng là tiền bạc nhưng

vụ này quan trọng hơn mà em không nhớ ra cho tới tối qua em vào net đọc báo Việt Nam mới giật mình.

- Bài báo nói gì?

- Vợ chồng nên để tiền chung hay tiền riêng?. Theo em người vợ phải thu tóm toàn bộ tiền bạc trong tay để bảo đảm an toàn hạnh phúc gia đình.

Chồng hiểu ra:

- Nghĩa là chồng đi làm lãnh lương về nộp cho vợ như tôi mấy chục năm nay. Nghĩa là mai một tiền lương con rể và con Lily sẽ chuyển thẳng vào account chung của hai vợ chồng và người vợ, tức con gái mình sẽ dòm ngó tiền bạc và “quản lý” cách chi tiêu của chồng.

Tôi khen:

- Anh diễn tả chính xác đấy, thời nay em thấy bọn trẻ lấy nhau tiền ai nấy giữ, chỉ “góp gạo nấu cơm chung” giống như 2 người bạn chung nhà, tình cảm sẽ lạt lẽo và không ai có thể kiểm soát người kia dùng tiền riêng vào việc gì? Lỡ chồng... đem tiền cho gái mình cũng không hay.

Chồng gạt đi:

- Bà chỉ lo xa. Chuyện tiền bạc nghĩa lý gì nếu vợ chồng không còn yêu nhau? Vợ nắm tiền bạc trong tay chứ không thể nắm trái tim chồng trong tay nhé.

Tôi cương quyết:

- Vợ nắm giữ tiền bạc là kiểm soát được chồng, đàn ông ra đường không có tiền thì đừng hòng của gái. Em sẽ chỉ con gái mình rõ điều này.

Tôi than thở tiếp:

- Vợ chồng đã trao cả cuộc đời cho nhau sao tiền bạc... không trao nốt cho nhau nhỉ? Hồi mới đến Mỹ, em đọc mục này mục nọ thấy chồng mua tặng vợ chiếc xe hơi hay chiếc nhẫn kim cương nhân dịp nào đó, người vợ hãnh diện mừng rơn làm em ngạc nhiên, tiền của hai vợ chồng mà bày đặt tặng quà. Hóa ra là tiền riêng, chồng làm ra chồng giữ, vợ làm ra vợ giữ. Em không thích kiểu suy nghĩ này của người phương Tây, cứ như người Á Đông, người Việt Nam mình, tiền vợ chồng làm ra hay chỉ riêng chồng làm ra nhưng của chồng công vợ đều là tài sản chung mới thấm thiết tình.

Chồng cũng than thở:

- Ôi, ngày nay ở Việt Nam vợ chồng tiền chung hay tiền riêng cũng là một vấn đề lớn nói gì phương Tây. Show “Bạn muốn hẹn hò” người dẫn chương trình thường đặt câu hỏi cho các cặp là nếu kết hôn tiền bạc ai giữ.

- Em cũng đọc mục tâm sự, nhiều người chồng người vợ than thở, tiền để riêng, đối phương mang tiền về cho gia đình mình

hay tệ hại hơn nữa là bao gái trong khi vợ nhà chắt chiu từng đồng lo cho cuộc sống gia đình.

Chồng bàn luận:

- Nhưng tiền chung cũng có vấn đề, người chồng hay vợ khi cần giúp đỡ thân nhân gia đình bên mình phải e dè lựa lời thông báo với nửa kia, họ lại mặt nặng mày nhẹ. Thế là có mục “quỹ đen” xuất hiện để thoải mái ... gọi lén cho phe mình. Khi phát giác ra là cái cọ, là nghi ngờ lẫn nhau có khi dẫn tới ly dị luôn.

Rồi chồng... ba phải:

- Thôi thì tiền chung, tiền riêng cũng có mặt đúng mặt không. Nhưng bà chỉ ý kiến với Lily thôi nhé, đừng ... xúi giục nó, đừng chỉ huy nó, dù sao Lily cũng sinh ra và lớn lên ở Mỹ.

Chồng vào phòng thay quần áo và trở ra:

- Bà đưa tôi vài chục đút túi coi, tôi ra phố uống ly cà phê buổi sáng thứ Bảy.

Tôi đưa tiền cho chồng, anh ta lăm bắm:

- Tiền mình làm ra, để chung, vợ “quản lý”, cần gì cũng phải hỏi “nhà băng vợ” như thế này đây. Tự ái lắm chứ.

- Anh vừa nói gì thế?

À ... à ... tôi nói rằng bà... đáng yêu nhất khi đưa tiền tôi đi uống cà phê.

o O o

Chồng vừa đi khỏi thì

Lily cũng thức dậy, nàng hôn hờ ra phòng ngoài với mẹ:

- Nãy con nằm trong phòng nghe loáng thoáng ba mẹ nói chuyện. Hình như về tiền bạc?

- Con ngồi xuống đây. Người mẹ cần nói chuyện về tiền bạc là con.

Lily ngạc nhiên, lắng nghe tôi hỏi:

- Con với Peter sắp cưới nhau, hai đứa đã bàn bạc gì chưa? Tiền hai đứa có để chung account không?

Lily cười vô tư:

- Trời, vậy mà mẹ quan trọng. Tụi con tiền ai nấy giữ.

Tôi phản đối:

- Không được. Tiền hai vợ chồng là chung và con sẽ dễ dàng “quản lý”. Chồng cần gì hợp lý thì con đồng ý, vô lý thì nhất quyết không, dù nó năn nỉ, dù cãi nhau cũng “không”.

- Như thế sẽ không fair cho Peter mẹ ơi và cãi nhau vợ chồng sẽ mất vui.

- Con à, tiền riêng nếu chồng tiêu xài hoang phí hay... đại gái con sẽ thiệt thòi.

Lily nhún vai:

- Ngược lại con tiêu xài hoang phí hay đại trai thì người chồng cũng thiệt thòi vậy. Tóm lại chưa biết ai thiệt thòi hơn ai nha mẹ.

Tôi cố mang chuyện xưa tích cũ ra giảng giải cho

con gái:

- Ở Việt Nam từ thời ông bà cố nội cố ngoại ngày xưa ngày xưa tới giờ hầu hết người vợ tay hòm chìa khóa, “quản lý” tiền bạc cai quản gia đình đâu ra đấy. Mẹ cũng “quản lý” tiền bạc gia đình mình nè.

Nhưng Lily không đồng tình chút nào:

- Con thấy tội nghiệp ba, nãy ba muốn đi uống ly cà phê cũng phải hỏi xin tiền mẹ.

Cô nàng dứt khoát có vẻ không muốn nghe chuyện tiền bạc này nữa:

- Con và Peter sẽ cưới nhau. Chuyện của tụi con mẹ đừng để ý nha. Tụi con lớn rồi biết sẽ sống thế nào.

o O o

Tôi đành chịu thua con gái, vì biết sẽ không thể thay đổi được nó. Tháng sau thiệp cưới Lily đã được gửi đi.

Chị Huê hoan hỉ gọi phon cho tôi nói đã nhận được thiệp mời đám cưới Lily và vợ chồng chị sẽ tham dự đám cưới, vốn là bạn thân nên tôi không ngại tâm sự:

- Huê ơi, con Lily nhà mình lấy Peter vợ chồng mình ưng ý lắm nhưng mình vẫn áy náy một chút...

- Hai đứa cùng ngành nghề, xứng đôi vừa lứa quá mà.

- Thế này, đứa nào cũng kiếm tiền hơn trăm ngàn một năm, nhưng chúng nó tiền ai nấy giữ, mình thấy không yên tâm chút nào.

- Ý bạn muốn vợ chồng nó để chung tiền với nhau, bạn sợ thằng chồng Lily nắm tiền riêng và tiêu xài riêng chứ gì...

- Con Lily cũng thích thế, tiêu xài gì theo ý mình khỏi phải hỏi ý “xin phép” chồng.

Chị Huê bật cười:

- Tưởng gì, con trai mình cũng thế đấy, vợ chồng nó cưới nhau mấy năm nay vẫn vui vẻ yên lành, ngoài những đóng góp chính như mua nhà mua xe và chi phí cho cuộc sống còn lại tiền ai nấy giữ, chúng tin tưởng nhau, không muốn đồng tiền mình làm ra bị người kia “quản lý”. Mục tiêu cuối cùng sau này tiền bạc riêng ấy cũng là lo cho việc chung gia đình con cái.

- Con Lily nhà tôi và con trai bạn đều thực tế theo thời đại này. Thôi, mình chịu thua toàn tập luôn.

Chị Huê khuyên tôi:

- Bạn đẹp áy náy đi. Dù vợ chồng chúng để tiền chung hay tiền riêng, chúng mình cứ cầu chúc các con có cuộc sống gia đình ấm êm hạnh phúc là chúng mình vui rồi nhé.

NTTD

(JUNE 04, 2024)

Montreal phố lên đèn

(Cảm tác tám hình Montreal về đêm)

*Yêu Montreal phố lên đèn
Trong mơ hồ tưởng đêm Sài Gòn
Có người thích đi tìm quá khứ
Trên phố lạ thấy hình ảnh quen.*

*Yêu Montreal phố lên đèn
Những ô cửa kính sáng bừng lên
Building cao tầng khoe rực rỡ
Nghe gió ru mình kể chuyện đêm.*

*Hè phố thênh thang chờ bước ta
Montreal hay Sài Gòn xưa
Sự sống khi màn đêm buông xuống
Đêm của tìm nhau của đợi chờ.*

*Xe cộ chạy trên đại lộ dài
Ai sẽ buồn vui trong đêm này
Vào quán bar làm ly rượu nhé
Đời vẫn đẹp dù trong men cay.*

*Tiếng nhạc du dương, nhạc không lời
Dư âm quyến rũ những gọi mời
Ai sầu đơn lẻ, ai lãng tử
Mở cửa trái tim mình có đôi.*

*Yêu Montreal phố lên đèn
Những cửa hàng hào nhoáng đẹp sang
Những con người tìm vui nhân thế
Kề vai dạo bước cùng lang thang.*

*Đêm Sài Gòn. Đêm Montreal
Rượu cạn, lời buông, sầu chưa tan
Những bước chân vui giờ đã mỏi
Về đi, đường khuya đêm trắng đêm.*

NTTD (JUNE 30- 2024)

Mục Di Trú và Thăng Tiến Đời Sống do Văn Phòng tham vấn di trú Robert Mullins International đảm trách hằng tuần, nhằm cập nhật tin tức và phát huy kiến thức di trú, rất hữu ích cho quý vị quan tâm đến việc bảo lãnh thân nhân. Chủ đề trên đây cũng được thảo luận trực tiếp trên trang nhà www.rmiodp.com vào mỗi tối thứ Tư, từ 7:00-8:00 giờ, hoặc phát thanh và phát hình 24/24 trên www.facebook.com/rmiodp

Chiếu khán EB-5 có sẵn theo chính sách mới năm 2022

LÊ MINH HẢI
SAN JOSE, CA

Năm 2022 có một số luật mới cho EB-5. Một trong những thay đổi quan trọng là việc tạo ra các loại chiếu khán “dành riêng” (“set-aside”) mới. Các hạng mục dành riêng này cung cấp một số lượng nhất định trong số 10,000 chiếu khán di dân EB-5 có sẵn mỗi năm cho việc đầu tư vào một số khu vực hoặc dự án nhất định. Các chiếu khán dành riêng bao gồm:

- 20% dành riêng cho người di dân đủ điều kiện đầu tư vào khu vực nông thôn;
- 10% dành riêng cho những người di dân đủ điều kiện đầu tư vào ‘khu vực việc làm mục tiêu’ (TEA); và
- 2% dành riêng cho người di dân đủ điều kiện đầu tư vào các dự án cơ sở hạ tầng.

Ngoài ra, đối với các nhà đầu tư đã sống ở Hoa Kỳ, luật mới năm 2022 cho phép được nộp Mẫu I-526E đơn xin chiếu khán di dân của nhà đầu

tư và Mẫu I-485 đơn xin điều chỉnh tình trạng (AOS) cùng một lúc.

Hiện tại, không có tình trạng tồn đọng chiếu khán cho bất kỳ hạng mục dành riêng (set-aside) nào được thiết lập.

Tổng cộng có 140,000 chiếu khán di dân được cấp cho tài khoá mỗi năm cho tất cả các chiếu khán di dân dựa trên việc làm, bao gồm cả chiếu khán EB-5. Khoảng 10,000 chiếu khán có sẵn dành cho chương trình đầu tư EB-5. Mười ngàn chiếu khán này phải tuân theo hạn ngạch chiếu khán của mỗi quốc gia.

Tuy nhiên, luật hiện nay nói rằng “Không quốc gia nào có thể nhận được hơn 7.1% trong tổng số 140,000 di dân dựa trên việc làm hiện có”.

Ví dụ: giới hạn 7.1% cho mỗi quốc gia đối với Việt Nam sẽ chỉ áp dụng trong danh mục EB-5 nếu Việt Nam đạt đến giới hạn 7.1% cho tất cả 140,000 chiếu khán việc làm hiện có.

Trước đây, các nhà đầu tư sinh ra ở Việt Nam là những người xin chiếu khán EB-5 số lượng nhiều; với luật mới này của Bộ Ngoại giao, họ có thể sẽ không bao giờ bị giới hạn EB-5 theo từng quốc gia nữa, bởi vì Việt Nam thường không bao giờ đạt được 7.1% trong tổng số 140,000 chiếu khán di dân dựa trên việc làm.

Đối với chiếu khán EB5 dành riêng (set-aside), Bộ Ngoại giao ước tính rằng sẽ có khoảng 9,800 chiếu khán vùng nông thôn và 4,900 chiếu khán EB-5 vùng có tỷ lệ thất nghiệp cao trong tài khóa năm nay và năm tới, cùng với số lượng lớn còn lại thuộc danh mục EB-5 loại không được dành riêng.

Ngoài ra, những đương đơn sinh ra ở Việt Nam, với nhu cầu mạnh mẽ về chiếu khán diện EB-5 dành riêng (set-aside), cũng có thể lựa chọn chiếu khán EB-5 chung thông thường loại không được dành riêng (non-set aside).

LMH

ĐOÀN XUÂN THU
MELBOURNE

Nằm ở Bắc Phi (North Africa), giáp với Đại Tây Dương (Atlantic Ocean) và Địa Trung Hải (Mediterranean Sea), tiếng Anh: The Kingdom of Morocco. Tiếng Pháp: Maroc. Tiếng Việt là Ma Rốc.

Ma Rốc từng là một thuộc địa của Pháp suốt 44 năm dài, từ năm 1912 đến năm 1956. Nhưng Lục tỉnh Nam Kỳ chìm trong vòng nô lệ tới hơn cả trăm năm.

Cùng thân phận nhược tiểu, thuộc địa của thực dân Pháp, cùng thời gian; nên Lục tỉnh Nam Kỳ cũng không xa lạ gì với Ma Rốc.

Bằng cố: nói không ai hiểu là nói tiếng Ma Rốc. Ma Rốc nói lái là 'móc ra'. Cũ nhậu này tới phiên mình trả.

Nhậu chức hoài ai chơi với mình?

Người Việt, trong đó có tui, nhớ tới Ma Rốc vì Ma Rốc sản xuất hộp cá mòi Sumaco tui ăn hồi còn chút ếc.

Cá mòi, tiếng Anh 'sardine', loài cá dầu nhỏ thuộc họ cá trích. Tên Sardine được đặt theo một hòn đảo Sardina trong Địa Trung Hải (Mediterranean Sea), vùng biển có rất nhiều cá sardine, cá mòi.

Là nước xuất cảng cá mòi đóng hộp nhiều nhất thế giới, 600,000 tấn/năm, hơn 62% sản lượng đủ loại cá, Ma Rốc đánh bắt được.

Cá mòi Sumaco được sản xuất tại tỉnh Agadir, ven Địa Trung Hải. Agadir cách thủ đô Rabat của Morocco

khoảng 466 km về phía tây nam.

Trong một hộp cá mòi (sardine in tomato sauce) của Ma Rốc, có cá mòi (Sardines) loại cá nhỏ, thịt trắng và sốt cà chua (tomato sauce) làm từ cà chua tươi, bóc vỏ, bỏ hạt, nghiền nhỏ được nấu chung với tỏi, dầu ô liu, húng quế, ngò và gia vị Maroc như tiêu và ớt paprika.

Vào thế kỷ 19, Pháp xua quân chiếm nhiều nước trên thế giới làm thuộc địa để bóc lột tài nguyên, trong đó có Việt Nam và Ma Rốc. Pháp đã xây dựng các công ty sản xuất cá mòi tại Ma Rốc. Rồi cá mòi của Maroc được vận chuyển đi phát cho lính Pháp ở Việt Nam. Tuy nhiên, ăn hoài cũng ngán, lính Lê Dương Legionnaire (Légion étrangère) đem bán cho dân địa phương. Thế là, người Việt mua Sumaco một món xa xỉ mà ai cũng muốn được ăn thử một lần.

(Rồi sau tháng Tư, 1975, thuyền nhân Việt Nam tị nạn CS vượt biển đến được Đảo Galang, trong quần đảo Batam, Indonesia. Hay Pulau Bidong ở Kuala Terengganu, Malaysia.

Trong khẩu phần lương thực được Cao Ủy tị nạn Liên Hiệp Quốc phát mỗi ngày: có cả cá mòi đóng hộp. Ăn hoài tất ngán, bà con mình đem hộp cá mòi đi đổi lấy cá tươi của ngư

Bản đồ Ma Rốc

phủ địa phương.)

Lâu lâu, bữa nào siêng siêng, tui đẩy ‘trolley’ cho em yêu đi Coles supermarket Footscray. Tui hay thấy mấy bà Úc đen, ú nu như con hà mã, mua Tuna trong dầu Olive hộp 185g giá \$2.20. Còn em yêu mua về một hộp cá mòi Sumaco của Morocco nặng 125 gr giá \$1.75 với hai ổ bánh mì. Tui nịnh em: “Đi chợ giỏi ghê; biết lựa mua cá mòi của Ma Rốc vừa ngon, vừa rẻ!”

Bấy lâu nay, tui nghe mấy nhà tâm lý dạy tui là đàn bà, con gái, nhứt là người Việt mình, khoái nịnh lắm. Nghe nịnh là mấy em sướng tĩ tê, nhắm mắt để mặt rớt vào tai đến nỗi không thấy đường đi. Chính vì vậy trong kho ngữ vựng tiếng Việt mới có chữ ‘nịnh đầm’. Tui Tây có chữ ‘galant’.

Nhưng anh giáo dạy trường Việt ngữ thứ bảy chê tui ngu. Anh giảng: nịnh là khen dỏc; đầm là phụ nữ. Nịnh đầm, tiếng động từ, khen, ca ngợi, tâng bốc phụ nữ một cách quá mức, không chân thành để lấy lòng em đem về xào khóm nhậu chơi. Nịnh đầm là nói dỏc, không chân thật mà là chân giả (dối).

Còn ga lăng (galant), mượn từ tiếng Pháp, có nghĩa là lịch duyệt, là vào trong phong nhã ra ngoài hào hoa. Anh nào

Bánh mì cá sumaco

biết ga lăng tất sẽ đào hoa. Lúc đó được mấy em mê títt thò lò thì mặc tình mà đào mỗ, làm Casanova cho ấm cái tấm thân ‘ròm’.

Giacomo Casanova người Ý, sinh ra tại Venice đào hoa, từng bưng gái gú bu như ruồi nhưng em nào cũng tin như bấp nướng là ảnh yêu chỉ một mình em. Còn mấy con ngựa bà khác ảnh chỉ qua đường ghé lại mà thôi.

Tui hỏi email của Casanova để xin làm đệ tử. Anh giáo bữu môi nói: Chừa chỗ cho người ta dốt với. Trình độ lèng ềng cỡ anh thì sức mấy? Dẻo miệng cỡ tui thì may ra. Nhưng ổng chết mấy mươi đời vương rồi. (1725-1798).

Em yêu của tui dĩ nhiên rất khoái nịnh. Ngày nào không nghe nịnh là em ăn cơm nuốt không trôi. Em nói và biểu tui không được cãi: “Sumaco của mấy thằng

hải tặc Thái Lan mắc gấp đôi của người ta. Cho em, em đem đi vứt thùng rác.

Vậy là em mua một hộp cá mòi Sumaco của Ma Rốc về làm điểm tâm. Lửa vừa, em yêu đổ dầu ăn, tỏi vào chảo. Thêm hành tây, chút muối xào trong vài phút cho thơm. Thêm cá mòi với nước sốt cà chua, đường, nửa muỗng cà phê tiêu và 3 muỗng canh nước. Đun sôi và để nhỏ lửa trong 2 phút rồi tắt bếp. Em phết bơ bánh mì, trút cá mòi vào với ngò rí và một nhúm tiêu đen.

Món cá mòi bánh mì của em yêu ngon hết xẩy. Bữa điểm tâm, sáng, nhưng về hưu rồi, đâu có đi cày, cuốc gì, bệnh gì mà cũ? Tui uống beer, ăn cá mòi, hành tây ngâm giấm. Ngà ngà say, tui chui vô phòng để ngáy pho pho mơ về quê cũ.

Nước Úc với nền văn hoá đồ hộp dành cho dân “low income”, dân thu

nhập thấp, dân nghèo như tui. Trái lại, quê mình hồi xưa, dân có tiền mới được ăn đồ hộp nhập cảng từ bên Tây.

Tui thời thơ ấu, ba tui làm Bưu Điện, hôm nào phải trực về trễ ba hay mua đồ ăn về cho vợ, cho con. Bữa ba mua bánh gan, bánh da lợn của em Thuý bán trên lề đường Trưng Trắc Mỹ Tho. Bữa ba mua một hộp cá mòi Sumaco với mấy ổ bánh mì về cho con. Má vẫn chờ ba về để ba má ăn cơm chung.

Hộp cá mòi Sumaco của Ma Rốc đối với người xa xứ, già như tui, gọi lại những hồi ức sâu đậm về thời thơ ấu. Tui nhớ cá mòi Sumaco rắc tiêu ăn với củ hành xắt lát mỏng ngâm giấm và bánh mì mới nướng.

Thương thằng em, chia cho mày một miếng. Để ba mất, anh em mình đều khóc. CS vào thôi đã hết những ngày vui.

ĐXT

DU FACE

LTS: Facebook là một mạng xã hội (social networking service) phổ biến rộng và có tầm ảnh hưởng rất lớn trên thế giới ngày nay. Ngoài khía cạnh giải trí, xả stress, giao lưu, lưu giữ nhật ký... Facebook còn được sử dụng như một phương tiện hiệu quả trong những cuộc cách mạng làm thay đổi tình hình thế giới. Hiện nay Facebook là một trong những lối thoát quan trọng để những trí thức, nhà báo, văn nghệ sĩ có khuynh hướng tự do đang sống tại Việt Nam cất lên tiếng nói của họ.

“FACEBOOK CÓ GÌ NGỢ” chọn lọc và giới thiệu với quý độc giả những ý kiến (comment) dí dỏm, tếu táo của cư dân trang mạng này và giữ nguyên văn cách thể hiện của họ.

Chúng tôi xin phép các tác giả trên Facebook được trích lại và chân thành cảm ơn.

BBT Trẻ

Nguyễn Thị Hiền - một người kinh doanh mỹ phẩm trong nước vừa tự làm đám tang cho mình nhân lúc Đảng CSVN làm quốc tang cho Tổng bí thư CSVN Nguyễn Phú Trọng. Người này viết trên trang cá nhân ở mạng xã hội Facebook: “Hôm nay 23-7-2024, tôi chia sẻ về đám tang của tôi. Đó cũng là cách tôi dùng linh hồn tôi để đi gặp linh hồn của Bác Nguyễn Phú Trọng. Tôi sẽ nói với Bác rằng: Bác đi trước vui vẻ nhé, con sẽ đi sau khi trả hết nghiệp cho cõi trần. Con sẽ noi gương của Bác, con sẽ trở thành một người con Việt Nam lao động cần cù, luôn cống hiến vì gia đình và vì dân.” Có hai luồng ý kiến với sự kiện kỳ lạ này:

Thứ nhất: Người này lợi dụng cái chết của ông Nguyễn Phú Trọng để làm quảng cáo cho hãng mỹ phẩm của cô ta.

Thứ hai: Người này lợi dụng cái chết của ông Nguyễn Phú Trọng để làm quảng cáo cho bản thân mình.

Không ai tin cô ta thật sự tiếc thương một lãnh tụ của Đảng Cộng sản Việt Nam dựng lên.

TỪ FACEBOOK HIỀN NGUYỄN

“Hãy cho tôi một điểm tựa, tôi sẽ nhắc bổng trái đất lên” là câu nói nổi tiếng của Archimedes (287-212 trước Công Nguyên). Ông là một nhà toán học, nhà vật lý, nhà phát minh huyền thoại người Hy Lạp. Hình của Archimedes được in ở mặt trước của Huy chương Fields, giải thưởng danh giá được coi là “Nobel Toán học” (vì giải Nobel không bao gồm lĩnh vực toán học), được Hiệp hội Toán học quốc tế (IMU: International Mathematical Union) trao 4 năm một lần cho những nhà nghiên cứu nổi bật.

Ơ-rê-ca (Eureka, nghĩa tiếng Việt là “tìm ra rồi”) là một giai thoại nổi tiếng về cách ra đời của “lực đẩy Archimedes” và của mục.. này.

Số 0

Số 0 có lẽ là con số bị nhiều người "ghét" nhất trên thế giới, đặc biệt là đối với những ai đang xem số dư tài khoản ngân hàng hoặc những tín đồ thể thao khi họ đang xem đội yêu thích thi đấu.

Nhưng khoan ghét đã, sự thật là số 0 được coi là một trong những khám phá quan trọng nhất trong lịch sử loài người. Nếu không có số 0, các phép tính số học sẽ khó làm hơn rất nhiều, bởi vì lúc đó loài người chưa có máy tính, và chúng ta sẽ hầu như không thể giải được các phương trình toán học phức tạp, thứ mà con người có thể làm rất dễ dàng vào ngày nay. Cho đến khi phát hiện ra số 0, việc thực hiện những phép tính số học căn bản cũng rất khó. Nhiều nhà nghiên cứu đã cho rằng nhiều nền văn minh cổ đại khác nhau đã sử dụng số 0, nhưng chỉ dùng nó như một "vật giữ chỗ", tức là một biểu tượng để đại diện cho một thứ gì đó không "hiện hữu", nhưng có thể "tồn tại" sau đó. Ý tưởng về việc "đếm chỗ" có thể là điều rất tự nhiên với chúng ta ngày nay, nhưng đối với người Sumer và Babylon cổ đại thì không. Dấu hệ số 10 chúng ta đang sử dụng ra đời từ rất lâu, khoảng 5500 năm trước, nhưng ký tự số 0 lại ra đời trễ nhất.

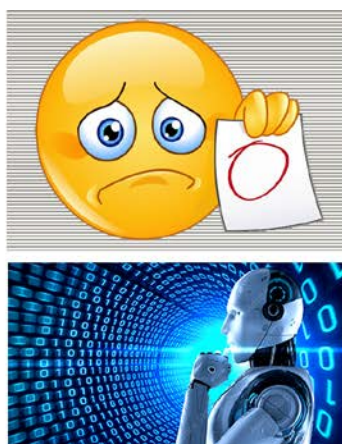
Số 0 bắt nguồn từ Ấn Độ vào khoảng thế kỷ thứ 7

(cách đây đến hơn 14 thế kỷ) nhờ vào nền tảng văn hóa và tôn giáo của Ấn Độ - Phật giáo. Trong những giáo lý sơ khai của Phật giáo, khái niệm về "tính không" có liên quan chặt chẽ với khái niệm hay học thuyết về "vô ngã" (không có ngã hay linh hồn vĩnh viễn). Ý tưởng này đóng vai trò là nền tảng cho việc phát minh ra con số 0.

Brahmagupta, một nhà toán học Ấn Độ, là người đầu tiên đưa ra các quy tắc, phép toán và định nghĩa của số 0, và nó đã xuất hiện trong cuốn sách Brahmasphutasiddhanta của ông ta. Đây là văn bản cổ nhất cho chúng ta biết rằng số 0 được xem là một "con số" thay vì một "vật giữ chỗ".

Vào thời điểm đó, biểu tượng cho số 0 là một dấu chấm lớn, từ từ người ta thấy được tầm quan trọng của số 0 nên đã cho nó một biểu tượng hoàn chỉnh như ngày nay.

Nếu không có số 0 thì toán học, vật lý, hóa học, tin học v.v. những ngành liên quan chặt chẽ đến toán học có lẽ cũng sẽ không đạt đến đỉnh cao của nó, và loài người sẽ khó có được nền văn minh như ngày nay. Và nếu không có số 0 thì rất khó để người ta tưởng tượng ra thứ gì hòng mô tả cụ thể những thành tựu của CSVN sau 50 năm chiếm miền Nam - Việt Nam

45 năm cứu thuyền nhân

đêm nhạc Trần Chí Phúc

Để tỏ lòng biết ơn của thuyền nhân Việt Nam đối với tấm lòng nhân ái của thế giới, để hâm nóng tinh thần thuyền nhân đang nhạt nhòa theo năm tháng, nhạc sĩ Trần Chí Phúc và bằng hữu đã thực hiện Đêm 30 Năm Quốc Tế Cứu Thuyền Nhân 18-7-2009 tại hí viện Le Petit Trianon, San Jose; Đêm 40 Năm Quốc Tế Cứu Thuyền Nhân 20-7-2019 tại hội trường Việt Báo Quận Cam và bây giờ là Đêm 45 Năm Quốc Tế Cứu Thuyền Nhân 20-7-2024 tại hội trường Người Việt Quận Cam.

HUỲNH PHÚ THỨ

Nhạc sĩ Trần Chí Phúc đại diện ban tổ chức đã nêu lên thông điệp cần phải giữ gìn tinh thần thuyền nhân Việt Nam. Tinh thần đó là lòng quả cảm, là sự yêu chuộng tự do dân chủ.

Trong đêm nhạc kỷ niệm 45 năm quốc tế cứu thuyền nhân có 4 ca khúc mới. Bài hát Thuyền Nhân Hành Khúc đồng ca với các giọng Đoàn Cẩn, Lâm Dung, Ngọc

Quỳnh, Ái Liên, Phong Dinh, Ngọc Diệp, Thy An, Nhân Nguyễn mở đầu dòng nhạc thuyền nhân vượt biển của Trần Chí Phúc.

Ca sĩ Như Mai với ca khúc Pulau Bidong Giã Từ tả nỗi buồn của hòn đảo tị nạn ở Mã Lai từng chứa 200 ngàn thuyền nhân trước khi họ đi định cư tại các quốc gia tự do “Đêm cuối cùng Pulau Bidong, nấu nồi chè tiễn nhau đi, đàn lên tiếng hát,

hát những bài ca, một thời yêu thương, kỷ niệm quê hương.”

Tiếng hát Erlinda Dương diễn tả ca khúc Đảo Thương Tị Nạn, nhắc tên các trại tị nạn như “*Pulau Bidong chiều nghe sóng vỗ, đây Galang quần đảo Nam Dương, Palawan người đi vẫn nhớ những tháng ngày tị nạn bơ vơ. Đây Songkhla nỗi buồn Thái Lan, đây Hồng Kông với Singapore và bao*

quần đảo chứa chan ân tình.”

Giọng ca Đào Tâm trong bản Kota Bharu Kỷ Niệm- là tên trại tị nạn ở Mã Lai mà tác giả Trần Chí Phúc từng tạm trú “*Cám ơn Kota Bharu, cám ơn Mã Lai và hàng dừa cao, tiếng gió lao xao, khúc ca lưu vong.*”

Ngọc Diệp với 2 nhạc phẩm Leamsing Chiều Tị Nạn và Vượt Biển Tình Người “*Bao la tình người thế giới. Yêu thương cuộc đời đổi mới, không quên bao tháng ngày kiếp sống lang thang.*”

Phong Dinh song ca bản Mai Em Đi với tác giả Trần Chí Phúc, có lời dễ thương “*Thôi chia tay nhưng em ơi, xin em hãy nhớ rằng nơi đó đâu là quê hương ta hằng thương mến. Đau thương xin em nén khóc, gian nan xin em hãy vững niềm tin yêu, niềm*

Như Mai hát
Pulau Bidong
Giã Từ

Philip Huy hát Xác Em Nay Ở Phương Nào

tin Việt Nam.”

Phong Dinh hát thêm ca khúc Mai Mốt Em Về Đâu, là ca khúc có nhiều chuyển cung đặc sắc tả tâm trạng của cô gái ở trại tị nạn “*Mai mốt em về đâu, chạy khắp cùng thế giới, mai mốt em về đâu lang thang khắp địa cầu, hành trang em mang theo, một tình yêu quê hương.*”

Đặc biệt ca sĩ Philip Huy trình diễn bản «Xác Em Nay Ở Phương Nào» đã từng thu hình trong cuốn Video Hành Trình Tìm Tự Do của trung tâm Asia đạo trước, lần này do chính tác giả Trần Chí Phúc đệm Tây Ban Cầm.

Bên cạnh các bài hát vượt biển, bản Sài Gòn Em Ở Đó - nhạc phẩm hay nhất về Sài Gòn của tác giả do Nam Trân diễn tả ngọt ngào bản “Sài Gòn Yêu Mãi” do Huy Hoàng trình bày.

Mạnh Quân hát bản Đưa Em Thăm Huế- một

Phong Dinh hát Mai Mốt Em Về Đâu

ca khúc viết về cố đô của Trần Chí Phúc “Anh sẽ đưa em về thăm xứ Huế. Ngắm cố đô xưa thành quách rêu phong... Mời em tô bún bò cay, bánh bèo bánh khoái giòn dầy, trà sen hương ngát trên môi, và nghe tiếng nói quê hương mà lòng vẫn vương”

Trần Chí Phúc ca bản Chiều Ohio - nơi tác giả từng cư ngụ năm 2018 “Những chiều Ohio, trời đang nắng bỗng mây kéo về, rồi mưa xuống gió mưa nồm nê, cả thành phố nhuộm chút mộng mơ. Làm anh nhớ tới những cơn mưa Sài Gòn, những khi ta hẹn hò, ời Sài Gòn một thuở yêu em.”

Bản đồng ca khép lại chương trình là Cám Ơn Tắm Lòng Thế Giới “Xin cảm ơn tắm lòng thế giới, đã cho tôi một cuộc sống

**Dân biểu
Tạ Đức Trí
trao bằng
tưởng lực
cho nhạc
sĩ Trần Chí
Phúc**

mới, xin cảm ơn những người nhân ái, đã cho tôi có một ngày mai..”

Bên cạnh phần ca nhạc là câu chuyện kể vượt biển của thuyền nhân giáo sư Đoàn Ngọc Đa, của thuyền nhân bác sĩ Michael Đào Minh Hưng và công tác tìm kiếm tên họ thuyền

nhân mất tích của Ngọc Ân – cựu phát thanh viên đài Little Saigon Radio.

Nhạc đệm do Lê Sĩ Dự dương cầm, Trúc Linh ghi-ta tạo nên không khí thính phòng âm nhạc với 17 ca khúc gồm chủ đề vượt biển và quê hương. Trong đêm 45

năm quốc tế cứu thuyền nhân này, nhạc sĩ Trần Chí Phúc giới thiệu tập nhạc gồm 12 bản vượt biển mà ông viết từ năm 1979 cho đến 2024, tựa đề là Pulau Bidong Giã Từ, bìa in rất trang nhã. Muốn có tập nhạc, quý vị có thể liên lạc tác giả: nhactranchiphuc@gmail.com.

HPT

Mặc niệm tưởng nhớ thuyền nhân bỏ mình trên biển cả

Làm sao để nhà tăng giá trị?

LÂM ĐÌNH
RICHARDSON, TX.

Củ nhà và nhà đầu tư đều muốn có một căn nhà để bán hay mua. Điều quan trọng là chúng ta cần biết những nâng cấp nào mang lại lợi nhuận cao nhất. Theo báo cáo “Remodeling 2024 Cost vs. Value Report” từ Zonda xếp hạng các dự án chỉnh trang nhà của theo lợi nhuận đầu tư (ROI: Return on Investment). Điều thú vị là hầu hết các thứ hạng cao và ưu tiên đều liên quan đến chỉnh trang bên ngoài căn nhà, cho thấy rằng tầm quan trọng của sự hấp dẫn bên ngoài. Dưới đây là những thông tin chính:

1. Thay cửa garage (194% ROI) Cửa garage tưởng rằng lu lếp nhưng thực ra nó thay đổi đáng kể diện mạo ngôi nhà của bạn. Nếu cửa hiện tại của bạn đã cũ hoặc hư hỏng, nó có thể làm giảm sức hấp dẫn của ngôi nhà, ảnh hưởng đến cái nhìn của người mua. Với chi phí sửa chữa trung bình khoảng \$4,513, có thể tăng giá trị bán lên \$8,751.

2. An toàn và phong cách với cửa thép (188% ROI) cửa thép là lựa chọn rất sáng suốt, nhất là cửa ra vào nhà bạn đã bị cũ kỹ hoặc hư hỏng. Cửa thép làm tăng sự an toàn và độ bền chống lại thời tiết khắc nghiệt so với cửa gỗ hoặc sợi thủy tinh. Với chi phí thay thế trung bình \$2,355, sẽ tăng thêm vẻ hiện đại và thẩm mỹ cho ngôi nhà của bạn.

3. Dùng lớp phủ đá nhân tạo (153% ROI) Với lớp phủ đá nhân tạo thay đổi đáng kể sức hấp dẫn với mắt nhìn. Với chi phí trung bình khoảng \$11,287, nâng cấp này có thể tăng giá trị bán lại lên \$17,291. Đá nhân tạo bền và nhẹ hơn so với đá thật, hợp cho nhiều ứng dụng ngoại thất.

4. Lối vào sang trọng (97% ROI) Đầu tư vào dự án lối vào sang trọng bằng sợi thủy tinh có thể để lại cảm tình đối với người mua. Chi phí trung bình là \$11,353, nâng cấp này bao gồm mở rộng lối vào, lắp đặt cửa sợi thủy tinh với cửa sổ bên và nâng cấp viền để tăng sức hấp dẫn cho căn nhà.

5. Hiện đại hóa nhà bếp (96% ROI) Mặc dù không mang lại “lợi nhuận” cao nhất so với các thay đổi ngoại thất, tân trang nhẹ nhà bếp là tạo được ấn tượng rất tốt cho người mua. Sửa chữa nhẹ phòng bếp có thể giúp căn nhà giá trị hơn, hấp dẫn hơn và không lo việc đầu tư này sẽ bị thua thiệt.

Bài viết được cung cấp bởi....

Lâm Đình

Broker Associate, Realty Firm Global
214-566-9372 | lamdinh.realtor@gmail.com
<https://lamdinh.com>
1651 N. Collins Blvd. Suite 260 Richardson, TX. 75080

50 năm “Ngôi nhà nhỏ trên thảo nguyên”

Ngôi nhà nhỏ trên thảo nguyên (Little House on the Prairie) là sê-ri phim truyền hình của Mỹ được phát sóng từ năm 1974 đến 1982. Bộ phim đã được đón nhận với sự yêu mến nồng nhiệt không chỉ từ người dân Mỹ, mà cả khán giả toàn cầu.

Được chuyển thể từ bộ sách cho thiếu nhi của nhà văn Laura Ingalls Wilder, *Ngôi Nhà Nhỏ Trên Thảo Nguyên* xoay quanh cuộc sống của gia đình Ingalls ở một vùng quê Mỹ cuối thế kỷ 19. Bộ phim đã giành 4 giải Emmy. Phim chuyển thể từ tác phẩm cùng tên dựa trên câu chuyện có thật của tác giả Laura Ingalls Wilder, quen thuộc nhiều thế hệ khán giả xem truyền hình Việt Nam trong năm 1995-1996. Nội dung về cuộc sống giản dị của gia đình Ingalls trong quá trình khai hoang thị trấn Walnut Grove, Minnesota, Mỹ, vào cuối thế kỷ 19, với nhân vật chính là Laura (Melissa Gilbert đóng) - con gái thứ hai trong gia đình.

Cuối tuần lễ vừa qua từ 19 đến 21 tháng 7, hơn 2,500 người đã đến thị trấn Walnut Grove - bối cảnh "Ngôi nhà nhỏ trên thảo nguyên" Little House on the prairie- để kỷ niệm 50 năm phim ra mắt.

Theo StarTribune, lễ kỷ niệm tổ chức tại công viên thành phố và Bảo tàng Walnut Grove, phía tây nam tiểu bang Minnesota (Mỹ). Chương trình gồm cuộc hội ngộ của 11 diễn viên, lễ hội, tiệc tối tại nhà thờ, cuộc thi câu cá và thi sắc đẹp dành cho các bé gái từ 8 đến 14 tuổi - nhằm tìm ra người giống

Các diễn viên phim “Ngôi nhà nhỏ trên thảo nguyên” tại phim trường. Ảnh: NBC

nhân vật chính Laura Ingalls Wilder và Nellie Oleson Dalton - con của gia đình Harriet và Nels Oleson, hay bắt nạt Laura.

Trên StarTribune, nhiều người nói đã quen với việc đông đảo du khách đến thị trấn vào cuối tuần để cắm trại ở Công viên Quận Plum Creek và tìm hiểu về thời kỳ cuối thập niên 1800, giai đoạn chính trong phim. "Họ sẽ đội mũ, đi dạo quanh thị trấn như đang ở thời của Laura", Adam Kletscher, giáo viên mẫu giáo trong thị trấn,

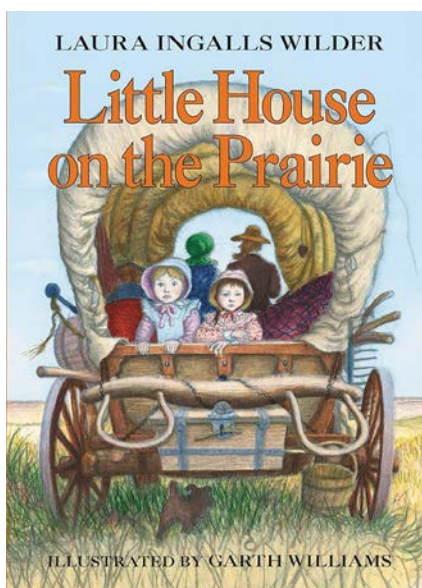
cho biết.

Hôm 19/7, các diễn viên như Dean Butler, Alison Arngrim (vai Nellie Oleson), Charlotte Stewart (Eva Beadle), David Friedman (Jason Carter) gặp gỡ và tiếp xúc khán giả. Dean Butler và Alison Arngrim cho biết đã đến Walnut Grove nhiều lần trong vài năm qua.

Theo Stewart, loạt phim gây ấn tượng với nhiều đối tượng khán giả do mang đến sự chân thật. Tính cách từng nhân vật và các mối quan hệ khắc họa rõ nét, từ đó mô tả bức tranh toàn cảnh về một gia đình bình dị miền đồng quê nước Mỹ. Dù sống trên vùng thảo nguyên trong điều kiện thiên nhiên khắc nghiệt, thiếu thốn và khó khăn, họ vẫn lạc quan, yêu đời và xây dựng một gia đình hạnh phúc.

"Tôi ước có cuộc sống đơn giản như trong phim. Nó đưa chúng ta thoát khỏi mọi hỗn loạn, những gì nhân vật muốn làm là được sống và chăm sóc lẫn nhau", Stewart nói.

DH - TIN INTERNET

Medicare và du lịch nước ngoài

BẢO SƠN

Medicare không chi trả cho các chi phí y tế ở ngoài lãnh thổ Hoa Kỳ, trừ một số trường hợp đặc biệt. Trong lãnh thổ Hoa Kỳ nghĩa là trong 50 tiểu bang, thủ đô District of Columbia, các lãnh địa của Hoa Kỳ như American Samoa, Guam, Northern Mariana Islands, Puerto Rico và US Virgin Islands. Dưới đây là một số chi tiết cần biết.

1. Medicare chi trả trong trường hợp nào?

1. Nếu người có Medicare phải đi cấp cứu trong lúc di chuyển giữa Alaska và một tiểu bang khác, tình hình bị bệnh nặng và bệnh viện ở Canada là gần nhất.

2. Nếu phải đi cấp cứu trong lúc đang ở trong lãnh thổ Hoa Kỳ, nhưng đến bệnh viện gần nhất phải băng qua biên giới (tới Mexico hay Canada).

3. Đang ở trong lãnh thổ Hoa Kỳ và cần điều trị của một bệnh viện, cho dù không phải là cấp cứu, và bệnh viện gần nhất nằm ở nước ngoài.

4. Cần điều trị bệnh nếu đang ở trên tàu cách xa hải cảng Hoa Kỳ không quá 6 tiếng.

2. Những điều trị nào sẽ được chi trả? Trong một số hoàn cảnh đặc biệt và hiếm hoi, Medicare Part A sẽ chi trả tiền điều trị nội trú ở bệnh viện và Medicare Part B sẽ chi trả tiền xe cấp cứu và tiền cho bác sĩ trước và trong lúc điều trị ở bệnh viện. Mức deductibles, copayments và coinsurance vẫn được áp dụng như trong trường

hợp điều trị trong lãnh thổ Hoa Kỳ. Nhưng việc chi trả cũng có giới hạn: Medicare sẽ không tiếp tục trả tiền xe cấp cứu và tiền bác sĩ ở nước ngoài sau thời gian điều trị ở bệnh viện đã chấm dứt. Bệnh viện có thể thông báo chi phí cho Medicare, hoặc bệnh nhân lập danh sách các chi phí và nộp cho Medicare để được chi trả.

3. Medicare supplement hay Medigap có chi trả cho trường hợp du lịch nước ngoài không? Người mua thêm Medigap có thể được chi trả cho trường hợp cấp cứu khi đang đi du lịch ở nước ngoài. Medigap plan C, D, F, G, M và N chi trả cho cấp cứu ở nước ngoài. Nhưng plan C và F không còn bán cho người mới có Medicare, chỉ có người hưởng Medicare trước năm 2020 mới có thể ghi danh plan C và F. Medigap chi trả cấp cứu ở nước ngoài xảy ra trong thời gian 60 ngày đầu của chuyến đi. Họ sẽ trả 80% chi phí cấp cứu nhưng người thụ hưởng phải trả \$250 deductible. Ngoài ra, Medigap cũng chỉ chi trả tối đa \$50,000 trong suốt thời gian được hưởng Medicare.

(còn tiếp)

DALLAS' ORIGINAL WATERMELON DAY

3/8. Sinh hoạt giải trí và thưởng thức mẫu của trên 15 loại dưa hấu đủ loại, đủ màu sắc, nhân ngày dưa hấu toàn quốc. Trình diễn nhạc

Địa điểm: Dallas Farmers Market, 920 S Harwood St, Dallas TX 75201.

Giá vé: miễn phí.

HISPANIC HERITAGE MONTH 2024 CULTURAL FASHION & ART EXHIBITION

17/8. Trưng bày thời trang, văn hóa và nghệ thuật của người Mỹ gốc Hispanic nhân dịp "tháng văn hóa Hispanic"

Địa điểm: Jefferson Market, 369 West Jefferson Boulevard, Dallas TX 75208.

Giá vé: miễn phí.

BILLINGS PRODUCTIONS PRESENTS DINOSAUR CARNIVAL

3/8. Ảo thuật gia Alan Paoletti trình diễn với chủ đề dinosaur. Sau đó là các trò chơi carnival

Địa điểm: Billings Productions, Inc., 420 Century Pkwy, Allen TX 75013.

Giá vé: \$12-\$15.

Henri rené Albert Guy de Maupassant (5-8-1850 đến 6-7-1893), Nhà Văn của Pháp vào thế kỷ 19, được ngưỡng mộ là bậc thầy của truyện ngắn, là một đại diện của Trường Phái Tự Nhiên, thường miêu tả cuộc sống con người trong những định mệnh và áp chế xã hội với đầy tan vỡ, bi quan. Các câu chuyện của ông có cá tính và hiệu quả riêng biệt, kết thúc dường như dễ dàng. Ông đã viết 300 truyện ngắn, 6 tiểu thuyết, 3 tập du lịch, 1 tập thơ. Truyện xuất bản đầu tiên của ông, “Bánh Bao” năm 1880, được coi là một tuyệt tác.

HỒ ĐẮC VŨ

Ác quỷ

HỒNG ĐĂNG lược dịch

Người nông dân đang đứng đối diện với bác sĩ, bên giường một bà già đang hấp hối, bà có vẻ cam chịu, nhưng cũng còn minh mẫn để nghe họ nói chuyện. Bà sắp chết và không cố sống vì cuộc đời mình coi như xong, đã 92 tuổi rồi.

Mặt trời tháng 7 hắt qua khung cửa sổ mở rộng, tỏa ánh nắng xuống nền nhà bằng đất lồi lõm. Gió từng cơn, mang mùi hương đồng nội bay vô căn phòng tối tăm dưới cái nóng chiều oi ả, những con châu chấu lao khào vang trong bầu trời, giống như tiếng đế đồ chơi ở hội chợ.

Ông bác sĩ cao giọng

- Honore, anh không thể để mẹ mình trong tình trạng này, bà có thể chết bất cứ lúc nào.

Người nông dân rầu rĩ quay qua bà mẹ, phân trần.

- Nhưng con phải lấy lúa mì về, nó đã nằm rạp trên đất từ bữa giờ, mà thời tiết đang thích hợp, con phải làm thôi.

Người đàn bà đang hấp

hồi vẫn còn tính tham lam của mình đã trả lời “Đúng vậy” bằng ánh mắt và xúi người con đi lấy lúa mì về, để bà chết một mình. Nhưng ông bác sĩ nổi giận, giận chân.

- Anh không hơn loài cầm thú! Anh nghe không? Tôi sẽ không cho anh làm vậy. Hiểu chưa? Và nếu anh phải thu lúa mì bữa nay, thì đi tìm vợ của Rapet, muốn bà coi chừng mẹ anh. Nếu anh không nghe lời, rồi tôi sẽ để anh chết như con chó, khi anh bệnh, anh nghe tôi nói không hả?

Người nông dân, cao, ốm, chậm chạp, đang lúng túng bởi khó quyết đoán và sợ hãi về chuyện để anh chết như con chó của ông bác sĩ, anh do dự, lắp bắp.

- La Rapet lấy bao nhiêu tiền khi coi người bệnh?

- Làm sao tôi biết được?

Ông bác sĩ cảm râm.

- Tùy theo thời gian bao lâu, hãy gặp bà ta và sắp xếp, tôi muốn bà tới đây trong vòng 1 giờ!

Vậy là anh nông dân quyết định.

- Tôi sẽ tìm bà ta, bác sĩ ơi! Đừng giận.

Bác sĩ đi ra, quay lại nói:

- Hãy cẩn thận, anh biết là tôi không đùa lúc giận!

Khi chỉ còn một mình với bà mẹ, anh nông dân nhìn bà, giọng cam chịu.

- Con sẽ đi tìm La Rapet

như bác sĩ muốn, Mẹ đừng chết khi con đi ghen.

Anh ra khỏi nhà.

La Rapet là bà già thợ giặt, chuyên trông coi người chết và người sắp chết trong làng này. Việc của bà là, sau khi phủ tấm vải sô, liệm cho người chết và may kín lại, coi như xong. Khi người ta mang xác đi, bà về nhà, làm công việc giặt ủi. Giặt rồi đi ủi các tấm vải sô khác của người sống. Da bà nhăn như trái táo năm ngoái còn sót lại, bà khó chịu, ghen ghét, và tham lam quá độ. Bà bị còm, cong người giống như các bắp thịt bị bẻ đôi, tay ủi liên tục trên các tấm vải sô. Có người nói rằng bà tính khí bất thường, quái dị vì bị ám bởi những cái chết ngặt nghèo. Bà không bao giờ nói chuyện gì khác ngoài chuyện các người chết, chết đủ kiểu mà bà đã thấy, đã dính dấp với các chi tiết nhỏ, giống nhau, như võ sĩ nói về các cú đâm của mình trên võ đài.

Khi Honore Bontemps bước vô nhà, anh thấy bà đang nhúng hồ cho những vòng cổ của phụ nữ trong làng, anh nói.

- Dạ chào buổi tối, con chúc bà khỏe, mẹ Rapet.

Bà quay lại nhìn.

- Khỏe lắm, khỏe lắm, con ra sao?

- Ô! Con cũng khỏe, nhưng mẹ con lại bệnh

nặng.

- Mẹ?

- Dạ, mẹ của con.

- Chuyện gì xảy ra cho bà?

- Dạ, mẹ con sắp chết.

Bà thợ giặt rút tay ra khỏi chậu nước, hỏi với vẻ thương hại.

- Tệ vậy sao?

- Bác sĩ nói là bà không thể sống tới sáng, bà đang hấp hối.

Honore do dự, vì muốn biết giá cả trước khi đưa ra đề nghị của mình.

- Dạ! bà lấy bao nhiêu tiền, nếu tôi coi mẹ con cho đến khi bà chết? Bà cũng biết là con không giàu và không đủ tiền để muốn cô phục dịch, nên mẹ con mới ra nông nổi này, mẹ con đã làm liên tục bao nhiêu năm cực khổ.

Bà La Rapet trả lời nghiêm túc.

- Có 2 giá. 40 xu ban ngày và 3 quan ban đêm cho người giàu, 20 xu ban ngày, 40 xu ban đêm cho các người khác. Con trả cho bà theo giá 20 và 40 xu.

Nhưng anh nông dân e ngại, vì anh biết rõ mẹ mình. Anh biết cuộc sống khó khăn và sự kham chịu khổ sở của bà. Anh cũng biết rằng, bà sẽ sống rề rề thêm cả tuần nữa, đẹp cha ý kiến của bác sĩ đi! Nên anh nói.

- Không! Cháu xin bà một giá cho tới cuối cùng,

biết đâu con may mắn, bác sĩ nói bà sẽ chết ngay. Nếu điều ấy xảy ra, sẽ tốt cho bà và xấu cho con, nhưng nếu mẹ con kéo tới mai hoặc lâu hơn, thì tốt cho con và tệ cho bà.

Bà thợ giặt già ngạc nhiên nhìn anh do dự vì bà chưa bao giờ coi người chết kiểu đó và ngại ngừng vì sự đòi hỏi của anh.

- Bà không quyết định cho đến khi gặp mẹ con.

- Vậy thì đi gặp mẹ con.

Bà thợ giặt rửa tay và đi với anh nông dân. Họ không nói chuyện dọc đường, bà bước những bước ngắn, vội vàng, trong khi anh rải bước với đôi chân dài của mình, anh băng qua con suối nhỏ. Những con bò mệt mỏi vì nắng nằm biếng nhác trên cánh đồng dài, góc đầu dậy một cách nặng nhọc, cúi xuống nhìn 2 người đi qua, như muốn xin thêm cỏ xanh.

Khi họ tới gần nhà, Honore Bontemps lẩm bẩm.

- Chắc mọi chuyện cũng xong rồi.

Cái ước muốn của anh thể hiện rõ ràng trong giọng nói.

Nhưng mẹ anh đã không chết, chưa chết! Bà đang nằm trên chiếc giường tồi tàn, tay phủ cái khăn màu hồng, các ngón tay gầy guộc, như các chiếc móng của thú vật, hoặc như càng cua, bàn tay khép lại vì thấp khớp,

một mỗi vì cả bao năm bà đã làm công việc đồng áng nặng nhọc.

Bà La Rapet bước tới, nhìn vô bà già sắp chết, đoán nhịp tim đập, chạm vào ngực bà, lắng nghe hơi thở, hỏi một câu để coi bà còn có thể nói được, rồi nhìn bà thật lâu, và ra khỏi phòng, Honore đi theo.

Anh biết là mẹ anh sẽ không qua khỏi đêm nay, nên anh nói.

- Sao bà?

Bà thợ giặt nói.

- Cũng được thôi! Bà có thể sống tới 2 hoặc 3 ngày nữa, anh phải trả tôi 6 quan cho mọi thứ.

- 6 quan! 6 quan!

Anh nông dân la lên.

- Bộ bà mất trí hả? Cháu nói là mẹ cháu chỉ sống không quá 5, 6 giờ!

Hai người cãi nhau một hồi, bà thợ giặt nói rằng bà phải về nhà, rồi thời gian qua đi, anh nông dân biết rằng mình phải đi lấy lúa mì về, cuối cùng thì anh cũng bằng lòng giá của bà thợ giặt.

Bà nói.

- Tốt lắm, vậy coi như xong, 6 quan gồm hết mọi thứ, cho đến khi mang xác đi.

Anh nông dân gật đầu.

- Xong.

Và anh đi, với những bước dài, tới đồng lúa mì, đang nằm phơi nắng dưới ruộng, đầy những chùm bông đã chín trong lúc bà

thợ giặt già quay trở vô nhà anh.

Bà đã mang theo ít việc may vá khi trông coi bà già hấp hối, nên bà làm không ngừng bên người sắp chết, người ta muốn bà làm thợ may, công việc may vá đã cho bà có tiền hơn các việc trông coi người sắp chết này.

Bỗng nhiên bà hỏi.

- Bà đã nhận bí tích cuối cùng chưa, mẹ Bontemps?

Bà nông dân già lắc đầu trả lời "Chưa" và La Rapet, người rất sùng đạo, liền đứng dậy.

- Lạy trời! có vậy sao? Tôi chạy đi mời linh mục đây.

Và bà ào tới nhà linh mục, mấy thằng nhóc trên đường nghĩ rằng chắc có tai nạn đang xảy ra khi thấy bà chạy như vậy.

Ông linh mục tới liền trong bộ áo lễ ngắn với cậu nhỏ trong ca đoàn đang rung chuông để báo rằng linh mục đang đi trong cái yên lặng của vùng quê. Mấy nông dân làm việc phía xa bỏ nón xuống, đứng im cho đến khi chiếc áo lễ màu trắng khuất sau các nông trại, những người đàn bà ngừng việc, đứng dậy, đưa tay làm dấu thánh, bầy gà mái đen hoảng sợ chạy dọc theo con mương và biến mất trong một cái hố, chú ngựa con bị cột bên ruộng, sợ hãi nhìn bộ áo lễ của linh mục, bắt đầu chạy chung quanh

sợi dây, và đá lung tung. Cậu nhỏ ca đoàn mặc áo lễ dài, màu đỏ, đi nhanh, ông linh mục với nón lễ vuông trên đầu đang đi theo cậu, lăm bắm cầu nguyện, đi cuối cùng là bà thợ giặt La Rapet, gặp người làm đôi giống người tự bò trên mặt đường, hai tay chắp lại như bà đang ở trong nhà thờ.

Honore thấy họ đi qua từ xa, hỏi.

- Ủa? Ông linh mục đi đâu vậy?

Người đàn ông gần đó, cao giọng.

- Thì tới làm lễ bí tích cho mẹ anh.

Anh nông dân không ngạc nhiên lắm.

- Ừ, được thôi.

Và tiếp tục làm việc.

Bà mẹ Bontemps xưng tội, nhận lễ xá tội và xúc dầu Thánh, ông linh mục ra đi, để lại 2 bà già trong căn nhà tranh ngột ngạt. Bà Rapet bắt đầu nhìn bà mẹ đang hấp hối, và tự hỏi không biết bà còn kéo dài tới bao lâu nữa.

Hết ngày, gió mát mẻ thổi từng luồng. Chiếc màn cửa ngắn, trước đây màu trắng nay đã ố vàng, lốm đốm những chấm đen giống đám ruồi đậu, màn cửa phần phật làm như đám ruồi dính lại đang tìm cách bay đi, giống như linh hồn bà mẹ đang hấp hối kia.

Bà Bontemps nằm ngay đơ, bất động, với đôi mắt mở, bà mẹ già như đang

đợi cái chết quá gần kề, nhưng bị trì hoãn, kéo dài. Bà thở từng hơi ngắn trong cổ. Rồi nó sẽ ngừng lẹ thôi, và trong căn phòng nghèo nàn sẽ bớt đi một người đàn bà, một người mà không có ai hồi tiếc.

Khi đêm tới, Honore trở về nhà, anh bước gần và thấy mẹ mình vẫn còn sống, anh hỏi.

- Mẹ tôi ra sao rồi?

Giống như trước đây anh hay hỏi khi mỗi lần bà bệnh. Anh cho bà La Rapet về, nói với bà.

- 5 giờ sáng mai, nhớ đừng sai.

Bà trả lời.

- Đúng 5 giờ sáng mai.

Bà La Rapet tới từ mờ sáng, thấy Honore đang ăn súp anh tự nấu lấy, trước khi đi ra ruộng làm việc.

Bà hỏi.

- Mẹ anh chết rồi à?

- Không! Ngược lại, bà còn khỏe hơn.

Anh trả lời với cái nhìn ác ý từ khóe mắt, rồi ra đi.

Bà thợ giặt lo lắng, bước tới gần bà già Bontemps đang hấp hối. Bà cũng trong tình trạng giống hôm qua, hôn mê và mặt tro tro, mắt mở, tay nắm chặt tấm mền. Cho nên bà thấy rằng cứ như vậy thì bà ta có thể kéo tới 2 ngày, 4 ngày, thậm chí 8 ngày luôn, và lòng tham của bà bỗng sợ. Bà La Rapet ghét và chống

ai lừa dối mình nên dĩ nhiên là chống lại bà mẹ Bontemps già, lừa mình không chịu chết, làm mình mất thì giờ và mất tiền thù lao.

Tuy vậy, bà ngồi xuống, bắt đầu khâu vá và chờ đợi với đôi mắt như dán chặt vô khuôn mặt nhăn quéo của bà Bontemps. Khi Honore trở về ăn trưa, anh có vẻ hài lòng, còn nói giỡn, quá tốt, tình trạng hấp hối của người mẹ đã thuận tiện cho việc anh mang lúa mì về nhà.

La Rapet thấy giận cảnh hông, mỗi phút qua đi đã quá dài và đã lấy cắp tiền công của bà.

Bà thợ giặt như nổi cơn điên muốn bóp cổ con mẹ già Bontemps này, mẹ khốn kiếp, mẹ bướng bỉnh không chịu chết này, bà muốn bóp nghẹt hơi thở ngắn và nhanh kia, hơi thở đang ăn cướp tiền và thì giờ của bà, mẹ! Chỉ cần bóp cổ bà một chút thôi là xong, nhưng bà La Rapet thấy nguy hiểm khi làm chuyện tầm bậy

đó và một âm mưu khác hiện ra ngay trong đầu bà, nên bà bước tới sát giường, nói với bà mẹ

- Bà có bao giờ thấy quỷ chưa?

Bà Bontemps thì thảo.

- Chưa!

Vậy là bà thợ giặt La Rapet bắt đầu kể chuyện ma quỷ để làm bà già đang hấp hối kinh hoàng.

- Vài phút trước khi một người chết, quỷ sẽ hiện ra, hù dọa.

Bà kể tiếp.

- Với cái chổi trong tay, một cái chảo trên đầu, rú lên những tiếng thất thanh. Khi người hấp hối thấy như vậy, có nghĩa là xong rồi, người đó chỉ còn 1 chút thời gian để sống, và bà kể hết những người đã gặp quỷ trước khi chết, như: Josephine Loisel, Eulalie Ratier, Seraphine Grospied, cùng ở trong vùng này.

Cuối cùng thì bà mẹ Bontemps bị khủng hoảng tâm trí, trở người,

vặn tay, cố quay đầu, nhìn về cuối phòng. Bỗng nhiên bà La Rapet biến mất dưới đuôi giường. Bà lấy tấm khăn trải giường từ trong tủ, trùm vô người, đặt cái nồi 3 chân lên đầu, giống như 3 cái sừng chĩa lên, tay phải cầm cây chổi, và cái hộp thiếc ở tay trái, bà ném hộp thiếc lên và nó rơi xuống, tức nhiên cái hộp thiếc rớt xuống gây những tiếng ồn chói tai. Bà thợ giặt leo lên ghế, rú lên những tiếng kinh dị trong cái nồi che mặt, và hù dọa bà nông dân già đang hấp hối với cây chổi trong tay.

Thật kinh hoàng, trong vẻ mặt điên cuồng, bà già hấp hối cố hồi dương, chồm dậy và muốn chạy thoát, bà đã kéo vai và ngực ra khỏi chiếc giường, nhưng bà bỗng té ngược vô trong, cong người thở hắt thật mạnh.

Bà chết! Xong! Mọi chuyện kết thúc.

Bà thợ giặt La Rapet, nhẹ nhàng sắp mọi thứ

vô chỗ cũ, cái chổi để vô bên góc tường, tấm khăn trải giường bỏ vô tủ, cái nồi để trên lò sưởi, thùng thiếc dưới sàn nhà và cái ghế sát tường. Với một phong thái nhà nghề, bà vuốt đôi mắt mở lớn vì quá sợ hãi của bà mẹ già đã chết, đặt cái đĩa trên giường, đổ nước thánh, nhúng cành hoàng dương nhỏ vô đó và quỳ xuống, bà cầu nguyện cho người chết bằng những lời bà đã xài trong bao nhiêu năm vì nghề nghiệp của mình.

Buổi tối, khi Honore trở về nhà, anh thấy bà La Rapet đang cầu nguyện.

Anh tính toán ngay lập tức.

Vậy là bà thợ giặt đã ở 3 ngày, một đêm tại nhà này, như vậy bà chỉ kiếm được 5 quan cho mọi thứ, thay vì 6 quan như tính toán hợp đồng lúc ban đầu mà anh đã chấp thuận.

Hên thiệt!

GUY DE MAUPASSANT
HD lược dịch

tre

✓ DỄ ĐỌC ✓ DỄ THẤY ✓ DỄ CẮT ✓ DỄ TÌM

BAO TRÉ
TRÊN BẢO TRÉ

HIỆU QUẢ NHANH CHÓNG
TIẾT KIỆM THỜI GIAN & TÀI CHÍNH

ONLINE TRONG NGÀY · [HTTPS://BAOTREONLINE.COM](https://baotreonline.com)

Cây ăn trái mùa Hè

Cây ăn trái trong vườn của bạn hẳn đang phát triển khá tốt vào thời điểm này. Do đó, cây cần được chăm sóc nhiều hơn để tránh côn trùng, sâu bệnh và các vấn đề liên quan đến thời tiết.

■ **Kiểm tra cây thường xuyên.** Cần quan sát vỏ cây (tree bark), cành lá và trái đang phát triển. Tìm kiếm các dấu hiệu của côn trùng và sâu bệnh để kịp thời ngăn chặn. Việc kiểm soát và phòng ngừa sâu bệnh thường dễ hơn khi thực hiện sớm.

NGUỒN: HOMESTEADGARDENS.COM

■ **Tưới nước.** Cây ăn trái cần được tưới đủ nước để cho trái to, ngon. Cách tưới tốt nhất là tưới đẫm nước và không thường xuyên thay vì tưới ít nước hàng ngày. Đối với cây non, đắp bờ xung quanh gốc cây để nước đọng lại ở vùng rễ, cây trưởng thành tưới theo đường nhỏ giọt.

NGUỒN: FOODGARDENING.MEQUODA

■ **Diệt cỏ dại bằng mulch.** Trải một lớp mùn hữu cơ dày từ 2 đến 3 inches lên trên vùng rễ nhưng cách xa thân cây vài inches giúp giữ ẩm gốc và ngừa cỏ dại. Việc này đặc biệt hiệu quả và cần thiết với những cây non mới trồng. NGUỒN: GROWING FRUIT.

■ **Tỉa bớt trái non.** Phần lớn, trái đậu nhiều hơn mức mà cây có thể chịu được. Mặc dù cây sẽ tự nhiên rụng một số trái, nhưng bạn có thể cần ngắt bỏ bớt. Tỉa thưa giúp loại bỏ trái sâu bệnh, ngừa gãy cành. Giữ lại những trái to, khỏe nhất nằm phía ngoài và phần trên của cây vì chúng nhận được nhiều ánh nắng và sẽ có phẩm chất tốt nhất.

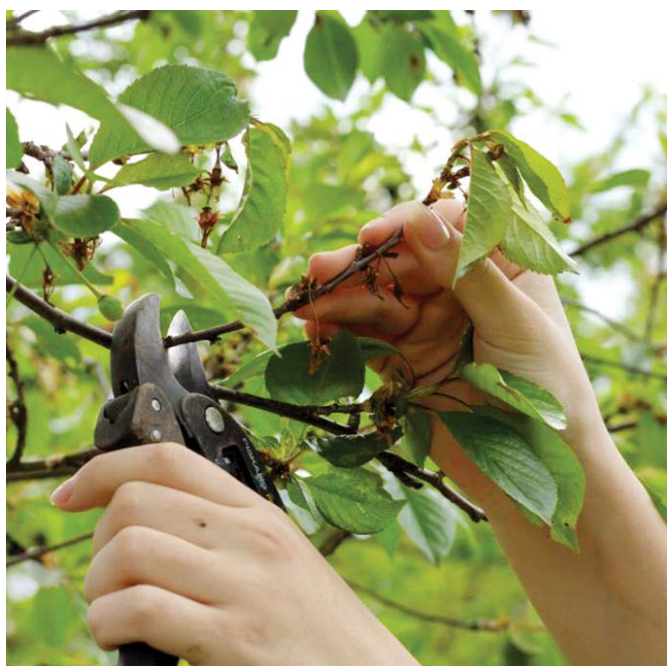
NGUỒN: RURAL SPROUT.

■ **Bón phân cho cây nếu cần thiết.** Lượng phân bón cho cây ăn trái của bạn phụ thuộc vào mức độ phát triển của cây. Bón phân xung quanh gốc cây ăn trái mới trồng (nhưng cách thân cây vài inches) và ở dòng nhỏ giọt của cây trưởng thành. Nên bón phân vào đầu mùa Hè. NGUỒN: STORABLE.

■ **Cắt tỉa cây.** Cũng giống như bón phân, việc cắt tỉa cây ăn trái vào mùa Hè cần có một số lưu ý. Chỉ nên cắt tỉa những cành sâu bệnh và những cành mọc không như ý. Thời gian tỉa cây trẻ nhất là vào đầu tháng 8. Không cắt tỉa cây vào ngày mưa, không cắt quá nhiều cành. NGUỒN: PLANTURA MAGAZIN.

Robot giao hàng

Một số công ty đang phát triển loại robot giao hàng, trong đó có Walmart, Amazon, Fed-Ex, Uber Eats...Nhưng loại robot giao hàng của công ty Vayu Robotics ở California lại đi theo một đường hướng khác.

Công ty đã sáng chế một loại camera trang bị cảm ứng giúp cho robot hoạt động mà không cần các cảm ứng tia laser thường được sử dụng. Bộ cảm ứng của Vayu kết hợp các cảm ứng hình ảnh và kỹ thuật tự học của trí tuệ nhân tạo. Nhờ vậy tạo ra một hệ thống quan sát có giá thành thấp và hiệu quả hơn nhiều so với các hệ thống trước đây. Hệ thống tự hành của robot mới này dựa trên dữ liệu thật và dữ liệu mô phỏng vì vậy không cần hệ thống quan sát và bản đồ khi di chuyển.

Robot có 4 bánh xe, tự đi theo nhân viên trong chợ để thu thập hàng hóa được mua online, sau đó tự di chuyển tới địa điểm giao hàng. Cao 1 mét, dài 1.8 mét và ngang 0.67 mét, robot di chuyển trên đường, trên lối dành cho xe đạp hay trên lối đi bộ với tốc độ tối đa 32 km/giờ. Mỗi lần sạc điện robot có thể chạy xa tới 112 km. Khi tới chỗ, robot dùng 2 cánh tay để bỏ hàng xuống.

Theo dự trù, công ty sẽ bắt đầu sử dụng 2500 robot này ở vùng San Ramon trong năm nay, California sẽ phát triển ra các thành phố khác về sau.

Đầu bơm xe đạp kiểu mới

Khi bơm xe đạp, người ta phải gắn đầu bơm (ở ống gắn vào máy bơm hay bơm tay) vào vòi bơm (ở bánh xe đạp), sau đó gạt cần khóa ở đầu bơm cho dính vào vòi rồi mới bơm. Loại đầu bơm này rất bất tiện, thao tác khó khăn và có khi còn làm trầy tay. Một loại đầu bơm mới có tên là Klik Valve do công ty Schwalbe (Đức) mới được sản xuất giúp cho việc bơm xe đạp trở nên dễ dàng hơn rất nhiều.

Với đầu bơm Klik, người ta chỉ cần ấn nhẹ đầu bơm vào vòi bơm, sau khi nghe tiếng "click" là có thể bắt đầu bơm hơi vào. Khi bơm xong, chỉ cần nhấc nhẹ là đầu bơm rời khỏi vòi, không cần phải mở khóa và mất sức lòi ra. Với một số loại vòi bơm (ở ruột xe) không thích hợp với đầu bơm Klik, hãng cũng sản xuất các adapter để gắn vào vòi bơm (loại cũ) để sử dụng cho đầu bơm mới.

Hãng cho biết với đầu bơm mới, lượng không khí bơm vào sẽ tăng hơn 50% so với loại đầu bơm cũ, nhờ vậy đỡ mất sức khi dùng bơm tay.

Loại đầu bơm mới này sẽ được bán vào cuối năm nay với giá \$44.49, gồm đầu bơm và 2 vòi bơm (để gắn vào bánh xe đạp không cần ruột xe).

Trông mặt đặt tên

Có nhiều khi người tên Mạnh mà thực tế thì rất yếu và có người tên Dũng lại nhát gan. Cái tên là để gọi, nhưng không phải là đại diện cho tính cách của "thân chủ". Hãng bán xe hơi Honest Abe Auto Sales tại Indianapolis tên là "Thành thực" (honest) nhưng vừa bị kiện vì quảng cáo sai trái. Họ đã dùng nhiều "chiêu" để mỗi chài câu dụ khách hàng đến mua xe. Khi khách hàng bị hớ, họ đưa ra tòa, hãng này bị tòa buộc phải trả lại cho khách hàng gần nửa triệu đô.

Chê lãnh tụ, vào tù lạnh

Sống ở xứ ta mà dám chê lãnh tụ là có khi vào... tù lạnh, tức nhà đá. Sau việc một "lãnh tụ" Việt Nam, TBT Nguyễn Phú Trọng vừa mới qua đời tuần trước, công an Việt Nam đã bắt giữ và xử phạt hàng chục người đã "dám" đăng lên mạng xã hội những lời xem thường "sự nghiệp cách mạng" của "lãnh tụ".

Theo dõi vợ bằng drone

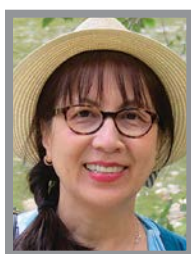
Tình nghi vợ có nhân tình vì tỏ vẻ lạnh nhạt, đi sớm về trễ, một người đàn ông bên Trung Quốc đã dùng máy bay drone thay thám tử để theo dõi vợ mình. Theo phim thu được từ drone, cô vợ đã đến một khu rừng vắng vẻ, tung tăng cùng một người đàn ông khác, sau đó "biến" vào rừng khoảng 20 phút. Người chồng cho biết sẽ dùng thước phim đó để ly dị vợ khi ra tòa.

Hạnh phúc tháng 8

Tháng 8 - August được đặt theo sau tên Augustus Caesar, vị vua đầu tiên của La Mã.

Ở Bắc bán cầu, tháng 8 được coi là tháng cuối hè (Hạ chí - Summer Solstice). Ngược lại, ở Nam bán cầu là tháng cuối đông (Đông chí - Winter Solstice).

GIÓ VIVU
VANCOUVER, CANADA

Tháng 8 - *Happy Month* - tháng hạnh phúc là lúc bắt đầu gặt hái, thu hoạch những hoa trái đã gieo trồng.

Ngày đầu tiên của tháng 8 là Lammas Day được trích từ tiếng Anh cổ *Loaf Mass Day*. Theo truyền thống, vụ lúa, bắp gặt hái đầu tiên sẽ được làm thành bánh đem đến nhà thờ dâng cúng để tạ ơn. Ổ bánh thường được khía làm 4, tượng trưng cho 4 góc của kho lương, vụ lúa, cầu xin luôn được bảo đảm an toàn.

Rằm tháng 7, ngày lễ lớn trong văn hóa tâm linh hay phong tục truyền thống của người Việt Nam là nhớ về cội nguồn, tri ân tổ tiên. Trong dịp Lễ

Vu Lan báo hiếu, Lễ cúng cô hồn hay Lễ xá tội vong nhân, có những buổi cầu siêu, thăm viếng mộ phần. Con cháu tưởng nhớ ông bà, cha mẹ

hay những người thân yêu đã khuất, bày tiệc khoản đãi linh hồn và cũng cầu xin cho những cô hồn lang thang, vất vưởng được an vui nơi

Tây phương cực lạc, thôi quấy nhiễu người trần gian.

Những người sinh vào tháng 8 có tính mạnh mẽ, tự tin, kiên trì, nhẫn nại để đạt thành quả tốt đẹp.

Viên ngọc quý dành cho những người sinh vào tháng 8 là Peridot – ngọc thạch vàng lục được rèn trong dung nham núi lửa đã khéo léo tạo ánh sắc tuyệt đẹp pha trộn màu cỏ xanh non với màu ô liu huyền ảo. Màu xanh ngọc thạch ẩn hiện này còn được cho là màu nguy trang, nên quân phục thường lấy màu rằn ri để dễ “tàng hình”.

Ngọc Peridot là biểu tượng của nguồn sinh lực mạnh mẽ giúp chữa lành, chống lại tà ma quỷ ám hay ác mộng hãi hùng, để mang đến sức khỏe, bình an và may mắn.

Xưa kia, ngọc Peridot được tìm thấy ở Ai Cập, Burma, và Sri Lanka. Hiện nay, Trung Quốc, Pakistan, Brazil và Arizona là nơi có mỏ ngọc Peridot.

Ngọc Peridot

Tháng 8 có 2 bông hoa đẹp nhưng mang 2 biểu tượng rất tương phản:

- Hoa Lay Ơn - phiên âm từ tiếng Pháp Glaieul, tiếng Anh là Gladiolus or Sword Lily, được trích từ chữ Latin - Gladius có nghĩa là Sword - vì lá của cây hoa thẳng đứng sắc nhọn như “lưỡi đao” trong giác đấu La Mã. Hoa Lay Ơn cứng cáp, nhiều màu sắc, mang biểu tượng của sự mạnh mẽ, trọng danh dự và đạo đức.

- Hoa Anh Túc còn được gọi là hoa thuốc phiện - Poppy. Ở Mỹ, Canada, Anh và Pháp, biểu tượng của hoa Anh Túc là tưởng niệm hồn chiến sĩ trận vong. Có nhiều người dùng hoa Anh Túc để hồi tưởng, thương tiếc người thân yêu đã khuất.

Theo thần thoại Hy Lạp, hoa Anh Túc là hiện thân của Morpheus (God of Dreams), vị thần ngủ mơ thường đem đến cho con người những giấc mơ, giấc ngủ miên man đầy ma mị. Thuốc Morphine được đặt theo sau tên thần Morpheus, để tạo ra cảm giác say sưa trong mơ màng, mộng mị khiến bệnh nhân quên bớt đau đớn, ưu phiền. Hạt của hoa Anh Túc được dùng chế thuốc giảm đau, thuốc ho. Tuy nhiên, nếu dùng số lượng quá nhiều có thể gây ghiền hoặc tử vong. Trái ngược với hoa Lay Ơn, hoa Anh Túc mang biểu tượng của ảo tưởng mơ màng, chìm đắm trong khoái lạc, xa hoa, phù phiếm.

Theo thiên văn, ở Bắc Mỹ vào ngày 19 tháng 8 năm 2024, mặt trăng tròn lớn hơn và sáng hơn những tháng khác. Người dân bản địa gọi là “Trăng Cá Tầm - Sturgeon Moon”, vì vào mùa trăng sáng dễ bắt được cá Tầm, một loại cá càng sống lâu càng lớn dưới đáy hồ. Ở Việt Nam, mùa trăng sáng này được gọi là “Trăng rằm tháng 7 âm lịch”.

Trăng Cá Tầm - Sturgeon Moon

Xa xưa, có một truyền thuyết...

Hằng năm vào đêm thất tịch, ngày 7 tháng 7 âm lịch, những con chim Ô (Quạ đen) và chim Thuộc (chim Khách) kết cánh xây thành cây cầu Ô Thuộc cho Ngưu Lang và Chức Nữ hay còn gọi là ông Ngâu, bà Ngâu gặp nhau. Câu chuyện tình chia xa xảy ra vào lúc thường có hiện tượng mưa Ngâu nên người Việt kiêng cử không làm đám cưới, kết hôn, xây nhà, mở cửa hàng buôn bán vào tháng 7 âm lịch.

Thơ ca Việt thường hay nhắc nhở đến mối tình ngăn cách của Ngưu Lang, Chức Nữ vào tháng Bảy mưa Ngâu...

*Đêm tháng bảy mưa ngâu về nức nở
Như khóc tình dang dở của nhân gian
Nhịp cầu Ô thắm nặng giọt tình tan
Trời đất lạnh mênh mang đòi cô lữ
Còn gió nhẹ ru hồn đơn viễn xứ
Thương ai hoài ủ rũ cuối trời xa?
Dòng tóc xanh sương tuyết lạnh lò pha
Bao giờ hồi? - Đôi ta còn gặp lại...*

(Mưa Ngâu tháng Bảy -Thơ Viễn Phương)

Tháng 8, vị tổng thống thứ 29 của nước Mỹ - Warren Harding đã qua đời vì bị đau tim. Ông chỉ đảm nhiệm trong một thời gian ngắn ngủi từ ngày 4 tháng 3 năm 1921 đến ngày 2 tháng 8 năm 1923. Phó tổng thống Calvin Coolidge lên kế vị.

Ngày 6 tháng 8 năm 1945, Mỹ đã thả bom nguyên tử xuống thành phố Hiroshima và Nagasaki khiến Nhật Bản đầu hàng khối Đồng minh vô điều kiện, chấm dứt Chiến tranh Thế giới lần thứ hai.

Ngày 26 tháng 8 năm 1920, ngày phụ nữ được bình quyền ở Mỹ. Với phê chuẩn của Tu chính án thứ 19, người phụ nữ được quyền bầu cử.

Ngày 28 tháng 8 năm 1963, Martin Luther King đã hô hào vận động cho dân quyền. Bài viết bất hủ của ông “I have a dream - Tôi có một giấc mơ” đã đi vào lịch sử, được truyền tụng để tưởng nhớ người đã hy sinh, đấu tranh cho dân quyền, đòi bình đẳng cho người da đen ở Mỹ.

GVV

Creek Island

hòn đảo tỷ phú!

Indian Creek Island là một thiên đường nhỏ bé nằm cách bờ biển Miami không xa, tập trung những cư dân giàu có bậc nhất thế giới. Sự tập trung của những người giàu có trên đảo đã mang lại cho hòn đảo biệt danh “Tỷ phú Bunker”. Trong số đó có Jeff Bezos, ông chủ tập đoàn thương mại trực tuyến Amazon, người tậu khu nhà thứ 3 trị giá 90 triệu đô la, tọa lạc trên hòn đảo này.

ĐÀO DUY HÒA
LEWISHAM, NSW

Có khác biệt chẳng giữa Julio Iglesias, ca sĩ, nhạc sĩ gốc Tây Ban Nha, có số album cao nhất bán ra trên thế giới, và Jeff Bezos, ông chủ Amazon? Và điểm chung giữa 2 tỷ phú này với Ivanka Trump, con gái của tỷ phú Donald Trump, hay với Tom Brady, ngôi sao bóng bầu dục quốc tế Mỹ hay nhiều nhà tài chính kỳ cựu của phố Wall như Carl Icahn, Eddie Lampert và nhiều nhân vật khác mà có lẽ chúng ta chưa biết ... là gì? Xin bật mí, tất cả những tỷ phú nêu trên

đều có nhà trên đảo Creek Island mà mọi người đặt cho biệt danh là “bunker của các tỷ phú”.

**86 khu nhà ở
sang trọng trên diện tích
1 kilomet vuông**

Loic Grasset viết trên tờ Paris Match: “Trên diện tích 1,190 mét vuông của hòn đảo Creek Island là những khu biệt thự xa hoa, nơi các gia chủ thư giãn bên ly cocktail Pina Colada, ngắm sắc vàng hoàng hôn, nghe tiếng sóng nhẹ nhàng vỗ bờ và suy tư triết lý sống: có tiền nhiều để làm gì?”

Sẽ rất thú vị nếu chúng ta hiểu hết sự mĩ mai chỉ trong vài dòng: Indian Creek Island là một sân golf 18 lỗ chiếm 80% diện tích hòn đảo, là khu nhà ở giàu có bậc nhất Mỹ quốc. 300 thành viên sân golf với hơn 40 khu biệt thự lộng lẫy nhìn ra mặt nước biển màu lam ngọc, những hồ bơi vô cực, những du thuyền ra vào bến tàu. Cảnh vật, cuộc sống vương giả của giới giàu sang ở đây đã bắt đầu từ những năm 1920.

10 nhân viên cảnh sát tư nhân duy trì trật tự tại cổng vào và các bến nước.

Chỉ có một cây cầu độc đạo dẫn vào đảo và chỉ những người có tên trong danh sách và phải nói đúng mật hiệu mới được vào. Mật sông cũng được tuần tra nghiêm ngặt. Năm 2022, tài sản tích lũy của 86 cư dân trên đảo tương đương với GDP của Macau hay El Salvador.

Jeff Bezos mua khu biệt thự thứ 3 trên hòn đảo này

Jeff Bezos cảm thấy nơi này tuyệt vời đến độ ông vừa mua khu biệt thự thứ 3 với số tiền “khiêm nhường” là 90 triệu đô la. Ở đây, việc mua bán không cần phải qua công ty môi giới địa ốc Stéphane Plaza hay qua dịch vụ mua bán nhà đất mà được thực hiện qua “thông tin truyền miệng”, “không dính dáng gì đến thị trường địa ốc bên ngoài”. Với cô bạn đời Lauren Sanchez, Jeff Bezos tận hưởng 929 mét vuông nhà ở xa hoa, sang trọng, dù chỉ có 6 phòng với trần nhà cao, thông thoáng. Jeff Bezos đã thực hiện nhiều vụ mua nhà để làm hài lòng người yêu và để tiêu xài bớt số tiền trên 200 tỷ đô có trong tài khoản! Đặc biệt là khi vừa bước qua tuổi 60.

Tháng 6 năm trước, cũng trên hòn đảo này, Bezos đã tậu một khu biệt thự trị giá 68 triệu đô la gồm 1.1 hecta đất, 864 mét vuông nhà ở

Đảo Indian Creek đã được tạo ra vào những năm 1900 do việc đào hệ thống thoát nước cho Vịnh Biscayne và là một khu rừng ngập mặn không có người ở và kém phát triển cho đến năm 1928, khi Câu lạc bộ Đồng Quê và các khu nhà ở được thành lập sau khi một nhóm doanh nhân Trung Tây mua lại. Ngôi làng được hợp nhất theo đạo luật của Cơ quan lập pháp Florida vào ngày 17 tháng 5 năm 1939, lúc đó hòn đảo có 17 cư dân và Câu lạc bộ Đồng Quê có 180 thành viên. Trong nhiều năm, hòn đảo này là nơi cho thuê nhà nghỉ dành cho giới thượng lưu ở khu vực Miami, cho đến những năm gần đây những cư dân thượng lưu từ bên ngoài khu vực bắt đầu chuyển đến sống ở đó toàn thời gian.

Tỷ phú Jeff Bezos và bạn đời Lauren Sanchez.

với chỉ vỏn vẹn có 3 phòng. Bốn tháng sau, tức tháng 10, Bezos tậu thêm khu biệt thự thứ hai nằm kế bên khu thứ nhất, với giá 79 triệu đô la. Giá này là hơi cao, vì cách đây chưa đầy một năm, giá của nó ước tính

chỉ khoảng 50 triệu đô la. “Nhưng cũng đáng đồng tiền bát gạo thôi vì nó bao gồm 1,771 mét vuông đất với 7 phòng trang nhã, tuyệt vời theo phong cách Châu Âu”, theo một nguồn tin từ giới truyền thông bất

Thế thao gia huyền thoại bóng bầu dục, Tom Brady

động sản. Tuy nhiên, ý định của Bezos là sẽ san bằng 2 khu biệt thự này để xây mới lại hoàn toàn theo ý thích. Đó là lý do tại sao Bezos mua khu biệt thự thứ 3 để ở trong thời gian xây dựng.

Ở Creek Island, người ta mua để đập bỏ và xây mới?

San bằng và xây mới hiện nay là mốt trên đảo Creek Island. Tom Brady, thể thao gia huyền thoại bóng bầu dục Mỹ, cũng đã phá bỏ khu biệt thự của mình và xây dựng lại “cung điện thân thiện với môi trường” với những tấm pin năng lượng mặt trời trên mái nhà và rất nhiều vật liệu bền vững, đúng như ý muốn của Gisele Bündchen, người vợ xinh đẹp. Ngoài ra còn có một hồ bơi vô cực nhìn ra vịnh Biscayne.

Còn Julio Iglesias thì sao? Chàng ca sĩ, nhạc sĩ một thời danh tiếng như cồn này cũng không thua kém. Ở đảo Creek Island, ông có 5 khu đất ước tính trị giá 150 triệu đô la. Nét mặt ông luôn vui tươi dù năm nay đã 80 tuổi. Đôi khi ông suy tư tự hỏi có tiền nhiều cuối cùng rồi để làm gì trong khi miệng hát nhỏ nhỏ câu “Hôm nay anh cười, ngày mai anh khóc”.... Đâu đó không xa, vang lên tiếng va chạm của các dụng cụ xây dựng tòa nhà gần đó của tỷ phú Bezos...

Chia tay ‘người khâu di sản’

NGUYỄN & BẠN HỮU

Hơn ai hết, Trần Hoài Thư đã sống một cuộc đời xúng đáng. Thời trẻ làm lính chiến xông pha trận mạc. Khi CS chiếm Miền Nam, anh làm người bán xe kem ẩn nhẫn qua ngày. Sang Mỹ, Trần Hoài Thư với chị Yến, cùng nhau rong ruổi, sưu tầm sách báo xưa, làm sống lại văn học Miền Nam. Gia tài anh để lại phải nói là đồ sộ.

Tưởng niệm Trần Hoài Thư vừa mới ra đi

Xin mời đọc sau đây: thơ Hoàng Xuân Sơn và văn Nguyễn Quang Chơn, Tô Thẩm Huy

■ THƠ HOÀNG XUÂN SƠN

Lúc thực hiện TQBT số 100, tôi gửi bạn Thư 2 bài thơ, trong đó có bài mang tựa *Đến (Sau Cùng)*. Trần Hoài Thư chọn đăng bài kia, có lẽ vì mọi chuyện với bạn lúc bấy giờ vẫn còn tiếp tục, chưa phải là sau cùng. Giờ đây xin ghi lại bài thơ còn trống chỗ như một nén tâm nhang tiễn đưa bạn hiền về nơi hội ngộ với chị Yến, người vợ, người tình muôn thuở!

Đến (sau cùng)

Cuối cùng cũng đến huyền trang
ngôi nhà của gió
đạo tràng của mây
ta như chiếc gậy an bài
lên non chống mỗi
xuống ngày khua mê
gậy
ta, cùng mỗi

đi
về
thênh thang chiếc bóng
não nề chiếc thân
dặm mòn thơm thảo vết chân
ừ . chim bay
bay xa gần cũng lưu
linh vang giữ một tiếng cười
giấc vui cùng bạn
giấc lười linh, đi
giấc trầm kha vô hạn kỳ
chu lưu là nợ của vi vân tình
ai . người, không yêu phương sinh
trăm năm cuộc lữ thơ hình bóng
nhau
Cuộc trắng chiều
giữa sậy. lau
rồi cũng nghèo nắng
trôi mau về ngàn
giọt lung linh giọt ứa
tàn
phương chi biết được nổi hàn mai
sau
lạnh từ đâu
lạnh ngắt. đâu
thân cũng chỉ một chiếc màu
nhuộc ban
theo nhau kỳ trận vô vàn
cảm ân vì chút lăm than ở cùng
từ diệu huyền
tối mộng lung
từ neo bến lạ đời lưng lửng còn
gậy cùn
vui bước cỏ con
về chưa tứ diệu vương tròn tử
sinh
huyền trang ngôi lại với mình
là đây. cổ lũy
lung linh diệu chào

HXS 27 THÁNG MƯỜI, NĂM HAI MƯƠI MỐT

■ VĂN NGUYỄN QUANG CHƠN

Anh TRẦN HOÀI THƯ...

Tôi viết tên anh bằng chữ hoa để tỏ lòng kính trọng anh. Kính trọng hay là tôn kính? Có lẽ tôn kính thì đúng hơn, bởi những điều bình dị anh đã làm trong cuộc đời của anh thật đáng được tôn vinh và kính trọng!...

Tên thật của anh là Trần Quý Sách, tên cha mẹ đặt vận vào người anh, nên một đại uý thám báo, một nhà văn, nhà thơ ở miền Nam trước 1975, một kỹ sư điện toán tại New Jersey từ sau 1980 luôn là một người vô cùng “Quý Sách”, và quý theo cách của anh khi giữa vận nước nổi trôi, giữa những con người muốn xoá sạch nền văn minh, tiên tiến, một văn hoá khai phóng lòng lấy của kẻ bại trận bên kia chiến tuyến khiến anh miệt mài, lục lọi, tìm tòi, sưu tập ... cặm cụi ngày đêm sắp xếp những “văn tàn” thời thế, dựng lên một “bảo tàng THƯ QUÁN BẢN THẢO” trên đất Mỹ xa xôi, lưu giữ nền văn học rực rỡ hăm hiu của miền Nam Việt Nam, một di sản văn học nước nhà ...

Anh, chứ không ai khác, cùng chị Yến hiền thê, cặm cụi lái xe trong sương tuyết, trong giá lạnh miền Đông Bắc Mỹ để đến thư viện đại học Cornell, Yale... nơi lưu giữ rất nhiều tài liệu văn học quý miền Nam VN, copy, ghi chép, lạng lẽ đêm đêm nơi tầng hầm căn nhà nhỏ với máy in “second hand”, tự

sửa chữa phục hồi, để cho ra từng ấn phẩm tặng không cho những người yêu văn nghệ, những nhà nghiên cứu văn học tại hải ngoại, để, họ biết rằng “VIỆT NAM ĐÃ CÓ MỘT NỀN NGHỆ THUẬT, VĂN CHUÔNG” như thế đó, và, chúng tôi gọi anh là “NGƯỜI KHÂU DI SẢN VĂN HỌC MIỀN NAM”...

...

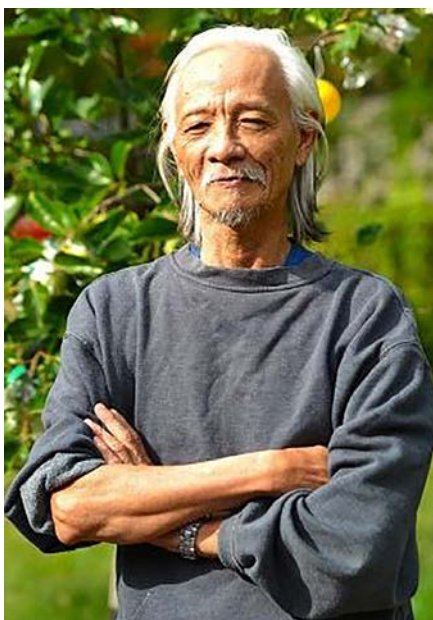
Chị bị bệnh nặng trước anh, căn nhà nhỏ vốn vắng vẻ càng thêm hiu quạnh. Ngày ngày anh lái xe mang thức ăn vào bệnh viện, đút cho chị từng thìa cơm, muống cháo dầu mưa hay nắng, dầu tuyết rơi hay gió lạnh, bên chị, anh đọc thơ, hát những bài hát cũ, để nhiều khi tiềm thức chị đang ngủ quên sự tĩnh, nhắc anh đọc lại câu thơ, để anh cười vui mà nước mắt lăn dài trên gò má nhăn nheo...

10 năm chăm vợ. Trí chị chìm sâu vào quên lãng và chị nhắm mắt bay vào hư không tháng tư 2024... Hôm nay, 27 tháng năm 2024, Trần Hoài Thư cũng buông tay bay theo chị, êm êm bình dị như những lần cùng nhau miệt mài trên chiếc xe cũ đến các trường đại học, bên nhau dưới căn hầm in ấn, bên nhau trong căn phòng nursing home ...

Bầu trời mênh mông, quê người lạnh lẽo, anh chị Thư Yến trên bầu trời cao đang toả ánh nắng hồng tươi trên văn đàn nước Việt. Những viên trân châu văn học miền Nam còn nguyên kiêu hãnh vì nhờ đã có anh, anh Trần Quý Sách, Trần Hoài Thư, râu tóc bạc phơ, cặm cụi từng ngày khâu từng gáy sách!...

Yêu anh, tôi đã một lần vẽ anh cầu mong một lần hội ngộ, mà chẳng bao giờ nữa, đã mãi mãi xa vời!...

NQC - 28.5.24

Trần Hoài Thư

■ VĂN TÔ THẨM HUY

Một cách ra đi Trần Hoài Thư

Thường thì cứ là ‘Sống Gửi Thác Về’.

Về đâu? Nào ai biết.

‘Về’ hàm cái nghĩa là đi đến cái nơi ta đã từng ở, cái chỗ ta đã quen thuộc.

Có thực là quen thuộc không? Cái chốn ấy có ai đã từng đến chưa?

Ta hỏi han hê Hiu Quạnh Lớn.

Mà Hiu Quạnh Lớn vẫn làm ngư.
(TTY)

Có chẳng thì là đoàn lũ hành trên cái sa mạc trần gian đang từ đâu đến không ai biết, òa nổi đuôi nhau tiến vào cái cõi bể dâu vạn vật chi nghịch lý, bách đại chi quá khách này, rồi lại lũ lượt theo nhau bước ra khỏi cái cõi ấy mà đi vào cái chỗ vô định không hề biết. Cuộc trăm năm phiên gác bước âm u. Từ cõi mộng mịt mù về cõi mị. ... *Life is a watch or a vision / between a sleep and a sleep (ACS).*

Lại còn hàm cái ý là chấm dứt,

là ngừng lại, quy khứ lai hê, ‘về’ thôi, không đi nữa.

Nhưng không phải thế. Với Kim Mao Trần Hoài Thư thì ‘sinh’ có thể là ký gửi, nhưng ‘tử’ không phải là trở về. Mà là đi. Là khởi đầu một cuộc lữ khác. Là ra đi.

Đi đâu?

Tôi ngờ là thám báo Trần Quý Sách đang đi tiên phong thám thính, đang cùng người bạn thiết Nguyễn Ngọc Yến rủ nhau đăng vân khắp 6 cõi trời Đâu Suất, Đao Lợi, sục sạo đi tìm các bí lục, các ‘yến sách’ đầy giòng hư tự.

Trời gọi Trần Hoài Thư đã lâu. Nhưng anh bảo Trời khoan đã. Chờ anh ít lâu. Đã nhiều năm gan phổi anh vá chằng vá đụp, lục phủ ngũ tạng đã rã rượi, khí độc không thải ra được, khiến lắm phen hôn mê bất tỉnh. Thế mà anh lại cứ sinh tồn, cứ vẫn tiếp thủ sẵn sóc cái chùm tóc đuôi gà bồ kết của anh. Gan phổi cũng phải cung kính tuân mệnh. Chờ đó, ta chưa chết được. Thật báii phục cái năng lực lạ thường. Nay chị đã đi. Hẹn nhau một tháng ở lại lo hậu sự. Xong xuôi rồi thì cái nhục thể này chẳng có lý cớ gì nấn ná thêm nữa. Thế là ra đi. Một cách ra đi. *Ra đi như một bình minh lạ. Trên kỷ nguyên chưa kịp hiện hình (TTY)*

Con người ấy có bao giờ chịu ngồi yên. Lái xe đi đến Cornell ở trên trời thì đã có Ngọc Yến đồng hành. Đã có cái nguồn năng lực phi phàm đang chờ sẵn, thì hẳn là phải hào hứng ra đi.

Anh Thư ơi, tôi đang ngồi đây nhớ đến anh, và nhớ đến chị Yến. Vừa buồn, lại vừa vui.

Chúc anh thượng lộ. Hẹn gặp nhau tuần tới. Thắp cho nhau nén hương.

TTT

Ngày về của Đích

NGUYỄN MẠNH TUÂN phóng tác

Con chó khựng lại trước tấm da gấu ngựa màu nâu đen, lông mượt như nhung, trải làm thảm dưới sàn gỗ. Nó nhe nanh, gầm gừ lùi lại đôi chút, cái đầu thon nhỏ, đen láy điểm nạm lông vàng sẫm quanh mép, hơi nghiêng một phía, chân nhón lên trong thế thủ đặc biệt của loài chó Lài khi lâm trận.

Ông Giao vỗ nhẹ lên lưng nó:

- Yên, Đích!... Yên nào!

Ông Huy vừa treo chiếc nón sắn lên mắc, thấy vậy, quay lại bạn:

- Kỳ há!... Nó sợ gấu lắm thì phải?... Mà sao anh chịu khó chăm sóc con chó quái này?... Có gì đẹp đẻ nào: một chân tập tễnh, mình lại đầy sẹo...

- Ô... Câu chuyện dài dòng lắm. Con Đích không có bộ mã mỹ miều, nhưng đối với tôi, nó là người bạn trung thành, đôi phen vào sanh ra tử với nhau rồi đó...

Ông đẩy con chó Lài sang phòng bên, khép cửa lại, rồi kéo ghế mời khách ngồi. Câu chuyện của Đích được thuật lại bên tách trà thơm, trong không khí êm ả, nhẹ

nhàng của buổi chiều sơn cước, giữa đôi bạn đường rừng lâu ngày mới gặp nhau. Giọng ông Giao ấm áp khiến câu chuyện đậm đà.

...Tôi còn nhớ như việc vừa xảy ra, anh ạ!... Sự thực thì cách đây đã trên 5 năm rồi. Bữa đó là một buổi sáng khô ráo, se sắt lạnh, vào đầu tháng

Mười... Đang tiết cuối Thu, mà anh còn lạ gì những buổi sáng hồng, có heo may, có tiếng ngỗng trời ngang trên không... Dân thợ săn chúng mình không tài nào ngồi nhà được. Tôi cũng vậy vác súng đi ngay từ sớm... Tôi không theo ven rừng như thường lệ, mà băng ngang sườn đồi qua thung lũng,

tới triền núi bản keo, khoảng rừng rậm có dòng suối bạc đỏ... Chỗ đó, về cuối Thu sắn nai lắm!

Nhưng lần này ngồi rình mãi chẳng thấy bóng hươu, hoẵng nào, tôi lần mò vào sâu hơn, mãi cánh rừng lim phía dưới.

Chợt tôi nghe văng vẳng có tiếng rên rĩ nghẹn ngào, theo gió thoảng lại... Chẳng rõ tiếng gì, nhưng tôi biết chắc thế nào cũng có người hay vật đang hấp hối trong xó rừng nào đó, sau những hàng cây chi chít, che khuất tầm mắt.

Len lỏi qua mấy bụi gai, tôi lò mò tiến lại phía tiếng rên, cách đó cũng không xa... Tôi khoảng rừng thưa, tôi giật mình, đứng sững lại: Chà!... Bây giờ nghĩ lại tôi còn giận sôi sục...

Anh biết không?... Ngay trước mắt tôi, hiện ra cảnh tượng dã man không tả nổi: bên cái cọc tre đóng chặt, căng thân một con chó như ta trải tấm thảm; miệng con vật tọng đầy giẻ, nên không sửa được, chỉ rên rĩ như tôi vừa nói...

Tôi thấy màu đất chỗ đó nâu đỏ, lại rung động liên miên; nhìn thực kỹ, thì ra đó là tổ kiến lửa!

Úi cha... Kiến lửa thì anh biết chứ gì?

Không phải thứ kiến li ti ta vẫn thấy đâu... Kiến này lớn hơn nhiều, mà cũng dữ dằn hơn cả trăm lần. Chẳng cái gì chống lại nó được... Dù hổ báo cho tới cá sấu, voi rừng

cũng phải ngán kia... Chỉ trong vài giờ dần kiến ghê gớm này đủ sức biến con mồi thành bộ xương khô, trắng bóng như vừa được cạo sạch từng đường gân, thớ thịt...

5, 6 hàng kiến bắt đầu bò lên bụng, lên lưng, lên tai con chó đáng thương hại, cả ngàn cặp nanh sắt thép đã rúc dưới lớp lông dày, cắm ngập vào da thịt nó... Thân hình con chó đã rướm máu...

Tôi chồm tới, nhanh như cắt, lia lưỡi dao sẵn, chặt lớp từng gai trói con vật... Tôi làm hết sức mau lẹ mà dăm chục kiến đã bám vào tay, vào lưng, vào cổ tôi... Chà!... Buốt như kim châm vậy... Không kịp nghĩ ngợi, tôi ôm cả con chó nhào đại xuống dòng suối cuộn cuộn chảy gần đó.

Cả tôi lẫn nó bị nước cuốn trôi băng... Nhưng cũng nhờ vậy, chẳng con kiến nào còn bám được vào người tôi và con vật.

Thật là may, giá xa không có làn nước mát mẻ ấy, tôi chẳng biết làm cách nào cứu con chó... Nhặt hết kiến, chắc nó cũng chết cứng!

Về tới nhà đã quá trưa... Tôi ôm con vật suốt dọc đường, nên mỏi rã rời. Nó còn thoi thóp, phần đau, phần đói nên nằm lịm một xó.

Tôi không hiểu tại sao có người tàn nhẫn, nỡ hành hạ nó như vậy?... Nhìn kỹ ra thì nó là giống chó rừng, có lai đôi chút,

nhưng phần giống chó sói nhiều hơn. Tôi đoán chừng con vật lén vào buôn bắt gà vịt sao đó, rồi sa bẫy...

Nhờ trời nó vạm vỡ khỏe mạnh, nên chỉ vài ba bữa sau là dậy được... Những vết thương đóng sẹo... Đó... chỗ trụi lông anh thấy đó. Riêng cái chân què lâu khỏi hơn, vì bị hàm thép của bẫy thú kẹp nát một lóng xương.

Nó ở với tôi được dăm tháng, ngoan ngoãn, trung thành như bất cứ con chó nhà tinh khôn nào. Có điều nó chẳng bao giờ chịu nằm ngủ trong nhà. Cứ đêm đến là ra nằm cuộn tròn như chó ta nuôi... Thỉnh thoảng, trong những đêm trăng sáng, nó tru từng hồi dài... Chắc nó nhớ lại những ngày sống với đàn thú trước.

Cho tới một buổi sáng, tôi không nghe tiếng móng chân gai vào cánh cửa để đánh thức tôi dậy như mọi bữa, hay tiếng rít quen thuộc của nó báo hiệu trời vừa bình minh. Tôi chạy lại chỗ bụi sim cuối vườn: con Đích biến mất, vết dấu chân nó còn rành rành trên lối mòn vào rừng.

Tôi cất tiếng gọi... Như mọi lần, dù xa tới đâu, nghe tôi gọi, nó vẫn tru lên, đáp lời, nhưng bữa nay, không... Cánh rừng buổi sáng êm ả, thưa thớt vài tiếng chim hót... Tuyệt nhiên không thấy tăm tích con Đích.

Một ngày rồi hai, ba ngày qua... tôi đành phải nhận sự thật phũ phàng đó: con Đích đã bỏ tôi, để đi hoang, trở về với nếp sống rừng rú.

Nỗi buồn của tôi nguôi ngoai dần... Tôi biết loại chó rừng đều vậy, cuộc sống nhàn nhả trong một trang trại làm nó chóng chán, rồi tới mùa nào đó, nghe tiếng gọi của đàn chó thoảng lại theo gió ngàn, nó lẳng lẳng biến mất, như con Đích vậy.

Khoảng nửa năm sau, bữa đó tôi đang cặm cũi đốn cây cắm lại - thứ gỗ thối, có vân hoa, tuyệt đẹp, chợt nghe tiếng rít khê, thật đặc biệt của con chó được tôi cứu sống ngày nào... Tôi giật mình quay phắt lại: con Đích đứng đó, ngay sau lưng tôi, vẫn lăm lăm, yên lặng như chiếc bóng... Những sẹo trên người nó còn nguyên, thêm vài hàng ngang dọc nữa là khác. Điều đó chứng tỏ những ngày xa tôi nó cũng trải nhiều gian truân... Nhưng lần này nó không cô đơn... Cách nó vài chục bước, còn con chó nữa, chó cái, 4 chân mảnh mai, tai nhọn hoắt, đang dăm dăm nhìn tôi... mắt đỏ khé, môi nhếch lên, nhe hàng nanh mũi dùi, trắng bóng.

Tôi biết đó là người bạn đường của Đích... Có thể nó là lý do quyến rũ đã bắt Đích khỏi trang trại của tôi.

- Giá hai con cùng về cả thì hay.

Tôi nghĩ vậy, nhưng con chó lạ đột nhiên xù lông cổ, gù cao lưng, sủa dữ dội rồi quay phắt đi nhón chân bước vào rừng.

Con Đích ngờ ngác một chút, ghé mõm vào chân tôi đánh hơi tỏ dấu quyến luyến... Tôi nhẹ nhàng vuốt đầu nó... thông cảm hoàn cảnh khó xử của con vật. Nó ve vẩy đuôi một cách khúm núm như mong muốn tôi thứ lỗi, rồi lẳng lẳng bước theo bạn...

Trước khi khuất trong bóng lá, nó còn ngoảnh lại nhìn tôi lần chót.

Tôi mừng lắm, biết nó còn sống, chưa bị hổ báo xé xác là tôi yên tâm rồi.

Mùa Đông tới... Xuân qua... Tôi không có dịp nào gặp lại con Đích. Cho tới một bữa, tôi mãi theo dấu đàn trâu rừng, đi lạc vào tận cánh rừng Bản He... Vùng này toàn cây lớn cao ngất trời; dưới đất cơ man là bụi dâu, thứ dâu rừng có trái bằng đầu ngón tay cái, lúc chín tím thẫm, ngọt lịm.

Chợt tôi thấy động đậy trong bụi, rồi chiếc mõm ngắn, nâu hồng, bệ bệ mặt dâu của con gấu non thò ra... Anh biết chó gì!... Đối với chúng ta, gấu là thú vật có hại, thú kẻ thù cần diệt trừ...

Đôi khi nó vỗ người, nhưng thường xuyên nó phá mùa màng, bắt gia súc, điều đó ai cũng rõ.

Lập tức tôi đưa súng lên vai, nhả đạn... Con vật ngã lăn ra, kêu xằng xằng

như con chó con... Tôi nghĩ thầm:

- Tốt... Khỏi cần phí thêm đạn, tôi cho nó một báng súng nữa là đủ.

Nhưng tôi chưa kịp thì hành ý định ấy, thì nghe tiếng gầm gừ sau lưng... Thứ tiếng hần học của loài gấu lúc tức giận nghe rợn người!... Tôi quay phắt lại, giơ súng, nẩy cò... Đạn không nổ... Trong mùa mưa, tôi quên không cất vào chỗ khô khan, một số kíp bị ẩm chắc vậy, tôi cưỡng lên.

- Thế này mới là cái chết!

Trước mặt tôi, con gấu đứng dựng người... Dể nó cao tới 2 thước. Trông... phát rét! Tôi biết giống gấu có lối tấn công như vậy, nó chỉ cần ghì chắc kẻ thù vào ngực, rồi ghé miệng, ngoạm hàng nanh nhọn vào cần cổ là rồi!... Khỏe đến đâu cũng không chống lại nổi.

Nó chồm vào tôi... Nhanh vượt chìa ra... Mất tóa lửa, dữ dằn như hung thần... Tôi chẳng có cách nào hơn là liệng khẩu súng vô ích xuống đất rồi rút nhanh con dao sẵn đeo bên mình...

Chắc là anh lấy làm lạ sao tôi không bỏ chạy rồi nạp viên đạn khác?... Vô ích, loài gấu thông thường thì nặng nề đấy, nhưng lúc tức giận, hay rượt mồi, nó nhanh nhẹn như ngựa đua kia!... Thà đứng lại dùng dao ăn thua đủ với nó lại có đôi chút hy vọng thoát thân.

Vả lại hồi ấy tôi đang sung sức, lại có con dao lưỡi thép bào mỏng, sắc như nước, nên đâm liều... Nhưng tôi chưa kịp ra đòn, con vật đã quờ lấy phải tôi, đè xuống... Thế là hết!... Nó ghì tôi vào ngực khiến tôi suýt nghẹt thở... Tôi nghe rõ trống ngực mình đập liên hồi... Rồi liếc thấy cái mõm đỏ chót há rộng, đang tính ngoạm vào tôi... Cái chết của tôi chỉ còn trong đường tơ kẽ tóc...

Chợt tôi có cảm tưởng con gấu bị xô nghiêng, rồi chân con vật gì đập vào lưng tôi... Tôi nhận ra ngay con Đích.

Con chó rừng đánh đu vào họng con gấu khiến nó không đè được tay tôi nữa... Lưỡi dao sẵn sàng lấp lánh nhắc tôi phải ra tay ngay: tôi đâm liên hồi vào cổ, vào sườn, vào bụng con gấu... Tối lúc nó ngã vật xuống, tôi vẫn còn

như say máu, cầm lút cán dao giữa ngực nó.

Con Đích cũng nằm lịm, không nhúc nhích, một tai rách bươm, còn mạng mỡ bị vuốt gấu cào sâu, máu chảy ròng ròng, thấy mà xót ruột!...

Tôi ôm vội lấy nó, cởi áo buộc tạm vết thương, rồi bồng nó về trại.

Lại một lần nữa nó nằm mê man... Phải cả tháng sau con vật mới thực lành mạnh. Từ đó, nó không bỏ trại nữa... Cho tới nay, ít khi nó rời tôi... Nói có anh, tôi chỉ mong sao nó sống trọn vẹn kiếp chó có nghĩa bên tôi thôi!

--oOo--

Huy chỉ vào tấm da gấu dưới chân:

- Tôi hiểu... Vậy ra tấm da gấu này đây?... Kẻ thù của con Đích đây?

Ông Giao gật đầu:

- Anh đoán đúng... Tính

ra đã 6, 7 năm trời, mà tôi vẫn không sao làm cho con Đích quên được chuyện cũ. Mỗi lần thấy tấm da này, là nó gầm gừ muốn cắn xé... Cũng vì vậy, nên tôi ít dám cho con chó vào phòng này.

Trong lúc ấy, ngoài vườn, dưới bụi sim, con Đích vãnh tai: xa, xa lắm, có tiếng chó rừng tru từng hồi, mơ hồ vắng lại... Chắc lại bày sới đi săn đêm... Nhưng rừng khuya lúc này bớt quyến rũ đối với nó... Con vật nhìn lại phía ánh đèn tỏa ra từ căn nhà nhỏ, ẩm cúng, ve vẩy đuôi, rồi nằm duỗi dài, lim dim ngủ.

Trở về già, nó đã thực sự vĩnh biệt nếp sống hoang để trở thành thú chó nhà trung thành.

NMT phỏng tác

Trần Vũ đánh máy lại tháng 7-2024 từ tuyển tập 15 Truyện Săn Bắn của Nxb Sóng Mới in tại Sài Gòn trước 75.

Trên xứ sở Việt Nam, trong rất nhiều bài ca “không quên”, có tính thời đại và chính trị, có tính tuyên truyền và bất hủ, có tính vĩ đại và muôn năm... dường như bài ca mang tên Rác là bài ca có tính hiện thực sâu sắc nhất, nó nhanh chóng ăn sâu vào tâm khảm, vào khứu giác và cả xúc giác, vị giác của nhiều người. Rác là một thứ gì đó tưởng chừng đã bỏ đi, nhưng nó hiện hữu như một bóng ma chủ nghĩa, nó đe dọa cả tính mạng và an ninh cá nhân. Rác, một câu chuyện thời sự không hề ngẫu nhiên.

Bài ca mang tên **rác**

UYÊN CA
QUẢNG NAM - VN

Ôm tiền rác bỏ chạy

Đó là chuyện của chị Lạc, thị xã Điện Bàn, Quảng Nam, chia sẻ:

- Vấn nạn rác thải vốn gây ức chế đời sống bấy lâu nay, nhưng chuyện ôm tiền rác bỏ chạy thì ít nghe, và hình như cũng mới lần đầu.

- Vấn nạn rác là sao hả chị?

- À, đó là tình trạng rác thải ngày càng nhiều lên, nhiều chất thành núi, các núi rác gần khu dân cư, bốc mùi hôi thối, gây ô nhiễm môi trường, ô nhiễm nguồn nước và trâu bò uống phải nước này thì chết hàng loạt, tôi từng chứng kiến chuyện như vậy tại Quảng Bình. Cách đây vài năm, tôi có đến thăm một gia đình mà có thể nói rằng họ quanh năm

phải sống chung với ruồi nhặng, hầu hết các gia đình khác chung quanh họ cũng vậy. Nhà của họ cách bãi rác chừng 500 mét đường chim bay. Với khoảng cách đó, mùi hôi thối và ruồi nhặng bay tới đầy nhà. Cả một khu xóm phải giăng mùng khi ăn cơm, và nhà nào cũng giăng một lưới vải mùng to tổ tằm ngang mặt nhà, bít các cửa ra vào để chống ruồi. Riêng

gia đình tôi tới thăm thì bị chết nguyên một đàn bò 10 con, vốn liếng ky cốp của họ bao nhiêu năm coi như mất trắng. Họ thả bò ngoài bãi, bò lang thang qua bãi rác, ăn phải thứ gì đó, về sinh bụng và chết không chữa con nào. Nhưng đây chỉ là một ví dụ nhỏ, còn biết bao nhiêu nơi khác nữa!

- Chuyện ô nhiễm rác bỏ chạy thì như thế nào, xin chị chia sẻ thêm?

- Là chuyện cán bộ ô nhiễm rác của dân bỏ chạy. Ở chỗ tôi, gần 2 tháng nay xe rác không tới các đường quê để thu rác nữa. Trong khi đó, xã lên phường, tức là đã vượt qua luôn cả nông thôn mới, lên phường thì mọi tiêu chuẩn về phường phải có, trong đó có cả vấn đề giải quyết rác thải bởi tiền thu phí gom rác thải cũng tăng lên khi lên phường. Thế mà rác chất thành núi khắp mọi

nơi. Mấy năm nay ở đây, khoảng giữa năm có ngày gọi là 'ngày hội thu thuế', người ta thu tiền thuế phi nông nghiệp và thuế rác, thuế môi trường, tiền ủng hộ các quỹ vì người nghèo, phụ nữ ... Đúng là 'hội thu' luôn, họ thì thu còn mình nói là hội mà toàn phải nộp các khoản chứ chẳng có hội chi. Đã vậy mà người ta cũng tính nhảm đủ kiểu hết, như thu lệ phí thu gom rác. Khi hỏi ra mới rõ là có vấn đề, người ta ô nhiễm rác chạy mất rồi!

- Tôi vẫn chưa được thông, xin chị chia sẻ thêm?

- Thì người ta thu có vấn đề, cứ bổ thêm một khoản nợ của người đóng vào đó, như thông báo thu tiền rác nợ năm ngoái, nhưng thực ra đã thu năm ngoái rồi, mà hầu hết người dân không biết gì nên đóng, còn những người giữ chứng

từ, giấy tờ của năm trước thì thấy vô lý, hỏi, họ mới trừ ra. Mà hỏi thì cán bộ nói giọng hách dịch lắm, nói là để giải quyết chứ không xin lỗi dân. Chỉ vậy thôi đã thấy đầy rác rưởi rồi. Thêm nữa, cái khoản tính gian đó là để bù cho nửa năm bị ô nhiễm. Coi như bù chừng nào hay chừng ấy, chứ tiền thì bị ô nhiễm mất rồi.

- Tiền dân đóng vào ngày hội thuế, vậy thì lấy đâu để ô nhiễm?

- Chị đặt câu hỏi rất chuẩn, thực ra thì tiền rác thường thu trước và đóng sau, tức thu của dân đầu năm hoặc giữa năm nhưng đóng cho công ty môi trường vào cuối năm. Ví dụ đầu năm 2023, tổ chức thu, sau đó ký quỹ ngân hàng nhằm sinh lãi hoặc cất vào tài khoản phường, đến cuối năm thì thanh toán với công ty môi trường. Cuối năm nay thanh toán đủ thì

năm sau công ty mới thu gom rác tiếp. Cuối năm vừa rồi thủ quỹ ôm tiền bỏ chạy, mất dấu luôn, về phía công ty, họ tiếp tục thu gom rác và chờ thanh toán của năm trước. Cuối cùng thanh toán không đủ, họ ngừng thu gom, thành thử, nói rác trong hệ thống nó làm thối rác môi trường cũng không sai. Nhưng chuyện này được bùng bít, chỉ có một số người trong công ty môi trường họ "bức xúc", họ nói mình mới hay thôi. Còn chuyện thu chi thì mình quá rành rồi! Nhưng buồn cười là lẽ ra họ phải đưa chuyện rác rưởi này ra ánh sáng thì họ lại bịt kín, xem như bí mật chính trị!

- Ui, đúng là chuyện rác rưởi thật chị à!

Tư duy rác...

Anh Hùng, một giáo viên về hưu ở Đà Nẵng, bức bối:

Rác từ nông thôn

- Nói cho cùng, rác ngoài môi trường càng đầy thì chứng tỏ tư duy rác trong con người càng cao!

- Xin anh nói cụ thể hơn, đây là tư duy rác của thiểu số hay của đa số, của hệ thống lãnh đạo hay của dân sinh nói chung?

- Đương nhiên đây là của số đông nói chung, nhưng phải kể đến số nhỏ, tức số cán bộ từ địa phương đến trung ương nói riêng trước đã. Nhìn chung, họ là những con người thông minh, nhưng tư duy của họ chứa đầy rác. Thứ rác đầu tiên, dễ thấy nhất là rác tư tưởng, một thứ rác luôn lấy vật dục làm kim chỉ nam và bất chấp, chính vì lấy vật dục làm kim chỉ nam nên người ta không từ bỏ bất kỳ thủ đoạn nào để tham ô, tham nhũng, ăn hối lộ, thụt két nhà nước, có cái hay, cái tốt thì vơ về mình, có miếng ngon thì ôm trọn, có cái tệ, cái dở thì ném ra xã hội. Một khi hệ thống lãnh đạo

mang thứ tư duy này thì đừng trách sao người dân họ không mang tư duy rác, họ cũng cố đấm ăn xôi, họ cũng tìm cách khoảng của ai đó nếu có cơ hội và họ cũng ném rác ra đường.

- Ném rác tư tưởng, rác văn hóa ra đường có mối liên quan nào với ném những bịch rác thải ra đường thưa anh?

- Rác thải là thứ cụ thể hóa rõ nét của tư duy rác. Bởi anh không có trách nhiệm xã hội và cũng không trăn trở làm sao cho môi trường chung quanh xanh, sạch, đẹp, ngay cả rừng nguyên sinh, nếu có cơ hội thì anh chặt phá mang về nhà. Vậy thì sau khi chế tác rừng để làm đồ nhà, anh thải rác đi đâu? Đương nhiên nói như vậy thì tối nghĩa quá, vấn đề là khi anh chỉ biết sạch cho anh, ngon cho anh, lòng ích kỷ anh đã dâng cao, thì anh chẳng bao giờ quan tâm đến môi trường xã hội. Việc anh vứt rác bậy bạ

chỉ là biểu hiện cuối cùng của tư duy rác, mà cũng là biểu hiện đầu tiên đấy, bởi đằng sau nó còn một chuỗi biểu hiện nữa!

- Những biểu hiện khác, xin anh cho biết thêm?

- Có lẽ đây là vấn đề nhạy cảm. Nhưng bây giờ thử nhìn vào bất kỳ lĩnh vực nào, người ta ném rác vào đó đầy rẫy, người ta chưa bao giờ nuôi ý thức xây dựng một sinh quyển làm việc sạch đẹp mà người ta tha hồ bôi nhọ mặc dù vẫn nói bộ bô trên miệng, thậm chí tuyên truyền về cái đẹp, sự thanh liêm. Nhiều quá, không nói hết được!

Cùng quan điểm với thầy giáo Hùng, một người tên Sinh, đang là cán bộ y tế, than thở:

- Nỗi lo của đất nước mình, có lẽ là rác chị ạ!

- Xin anh nói rõ thêm?

- Thưa, rác đã vào tận đời sống và tâm thức con người. Mỗi con người trở thành một tiểu nhà máy

sản xuất rác, ở đó, người ta sản xuất ra rác tham lam, rác kèn cựa, rác đổ kỵ, rác ganh ghét, rác ghen ăn tức ở... Có đủ các loại rác, thậm chí, ở chùa bây giờ cũng đầy rác. Như vậy thì sá gì rác ngoài các con đường. Nhưng, đó là nói theo nghĩa bóng, còn nghĩa đen, rác do tư duy kinh tế nữa ạ!

- Dạ, xin anh mở rộng vấn đề về rác do tư duy kinh tế?

- Đó là thứ tư duy mà tôi từng nhìn thấy thời dịch Covid-19 rất rõ nét. Tức là thằng bự thì lo tìm cái cục bự bằng cách lừa nhân dân vào một chỗ và tọng đầy thức ăn. Nhưng đường xá thì không có, kết quả chết chất như núi, đau thiệt. Còn hiện tại, người ta luôn nghĩ đến một nền sản xuất cho ra thật nhiều sản phẩm nhưng chưa bao giờ nghĩ đến cách tiêu thụ cái núi rác thải ra từ nền sản xuất đó. Vô hình trung, người ta biến mỗi con người thành cái máy thải rác và mỗi con người cũng tự làm nhà máy giải quyết rác. Kinh, nghĩ tới đây mà thấy kinh hồn bạt vía chị ạ!

Mấy chữ “kinh hồn bạt vía” của cán bộ y tế Sinh hoàn toàn có cơ sở thực tế của nó và anh chẳng nói quá một chút nào nếu như chịu khó quan sát thực tế, có thể còn đáng sợ hơn mấy chữ kia nữa!

UC

Rác ra thành thị

LỜI GIỚI THIỆU: Andy Nguyễn là một nhiếp ảnh gia chuyên nghiệp. Anh từng đoạt những giải thưởng nghệ thuật nhiếp ảnh quốc tế từ 2009 đến 2012. Nhiều tác phẩm của anh được đăng tải trên những tạp chí chuyên đề nổi tiếng như: National Geographic, Birder's world Magazine, BBC Wildlife Magazine, Nature's Best Photography Magazine và The Cornell Lab of Ornithology website.

Tại Thế Vận Hội chọn ống kính nào để chụp ảnh thể thao

Thế Vận Hội 2024 đã bắt đầu diễn ra và thế giới chuyển sự chú ý sang sự kiện thể thao đa dạng diễn ra tại Paris vào mùa hè này. Từ điển kinh, cỡi ngựa đến bơi lội, chúng tôi khám phá các ống kính tốt nhất và linh hoạt nhất để chụp ảnh thể thao, đồng thời đề cao sự kết hợp thân máy và ống kính tốt nhất cho công việc. [H1]

Thế Vận Hội Olympic có lịch sử lâu đời, bắt đầu từ năm 776 trước Công nguyên ở Hy Lạp cổ đại. Thường được tổ chức 4 năm một lần vào năm nhuận, sự kiện thể thao đa dạng lớn này chứng kiến những lực sĩ giỏi nhất thế giới đại diện cho quốc gia tương ứng của họ, cuối cùng dẫn đến những màn trình diễn giành huy chương vàng khiến chúng ta chỉ còn là phàm nhân phải kinh ngạc về tài năng, sức mạnh và sự chăm chỉ đi đôi với thành công của họ. Khi đưa tin về Thế Vận Hội Olympic, các nhiếp ảnh gia chụp ảnh sự kiện sẽ sử dụng thiết bị tốt nhất để ghi

lại mọi khoảnh khắc quan trọng của các hoạt động và kỷ lục. Từ cú về đích trong tích tắc của cuộc chạy nước rút 100 mét cho đến cú tiếp đất chính xác của một lực sĩ thể dục dụng cụ, việc có ống kính phù hợp có thể tạo ra sự khác biệt giữa một bức ảnh đẹp và một bức ảnh chỉ có một lần trong đời kể lại câu chuyện về Thế Vận Hội trong một khung ảnh duy nhất.

Tại một sự kiện lớn như thế này, tốc độ và phẩm chất là những yếu tố quan trọng cần cân nhắc. Chỉ có dụng cụ tốt nhất mới làm được.

Nâng cấp thiết bị của bạn có thể là một công việc tốn kém, nhưng điều quan trọng là phải có công cụ phù hợp cho công việc khi chụp ảnh thể thao để bảo đảm rằng bạn có thể tiếp cận đủ gần sự kiện và thành công trong việc ghi lại khoảnh khắc. Ống kính tele tốc độ cao không hề rẻ; tuy nhiên, có một cách giúp giữ chi phí ở mức tối thiểu. Không có gì bí mật khi nhiều nhiếp ảnh gia hiện nay mua các sản phẩm đã xài rồi thay vì mua mới để tối đa hóa bộ dụng cụ của họ trong phạm vi ngân sách và MPB cung cấp dịch vụ

thuận tiện để mua bán thiết bị chụp ảnh đã xài rồi.

Theo tinh thần của Thế vận hội, hãy coi bài viết này như một cuộc cạnh tranh lành mạnh giữa các hiệu máy ảnh và ống kính, để xem ai là người dẫn đầu.

■ Nikon Nikkor Z 70-180mm f/2.8 [H2]

Thích hợp cho nhiều bộ môn, Nikon Z 70-180mm là một lựa chọn tuyệt vời khi nói đến thể thao. Với khả năng lấy nét tự động nhanh và độ sắc nét tuyệt vời – ngay cả ở cự ly gần – ống kính chụp ảnh xa tầm trung

2

này xuất hiện trên thị trường với tư cách là đối thủ chiến thắng.

Hãy kết hợp thiết bị này với Nikon Z9 và bạn sẽ có một sự kết hợp hoàn hảo có thể giải quyết hầu hết mọi thứ trong tầm mắt với hiệu suất đẳng cấp thế giới và độ tin cậy vững chắc.

■ **Fujinon XF 200mm f/2 OIS WR với XF 1.4x WR teleconverter** [H3]

Ống kính này được ca ngợi là ống kính tối ưu dành cho các nhiếp ảnh gia thể thao và động vật hoang dã. Khi bạn kết hợp ống kính FUJINON XF 200mm f/2 R LM OIS

WR với bộ chuyển từ xa XF 1.4x TC WR, bạn có thể tiếp cận sự kiện ở khoảng cách xa hơn nữa, tăng thêm tính linh hoạt cho ống kính tuyệt vời này. Ống kính này cực kỳ sắc nét, thậm chí mở rộng ở f/2, vì vậy bạn có thể chắc chắn ghi lại mọi hoạt động từ sáng đến tối.

Gắn ống kính này vào Fujifilm X-H2 để có sự kết hợp hoàn hảo giữa phẩm chất, độ chính xác và độ sắc nét.

■ **Sigma 150-600mm f/5-6.3 DG OS HSM Sport** [H4]

Khi bạn đang theo dõi một bộ môn có hoạt động trên một không gian địa

3

lý rộng lớn, chẳng hạn như một trận bóng đá, bạn cần một ống kính zoom tele và sản phẩm Sigma này hoàn toàn phù hợp. Với phạm vi độ dài tiêu cự từ 150mm đến 600mm, bạn có thể chắc chắn ghi lại mọi khoảnh khắc từ đường đua đến sân đấu.

Ghép nối ống kính vừa vặn của Nikon này với Nikon D850 để có được bộ đôi hiệu suất ổn định.

■ **Canon EF 600mm f/4L IS III USM** [H5]

Ống kính EF 600mm f/4L IS III USM của Canon vẫn là một lựa chọn tuyệt vời để chụp ảnh thể thao. Nếu bạn

vẫn chụp ảnh bằng thân máy DSLR đáng tin cậy của mình, chẳng hạn như chiếc Canon 5D Mark IV tuyệt vời, thì bạn không thể sai khi sử dụng ống kính này vì đã mang sự kiện đến gần bạn. Nó sắc nét, nhanh chóng, chắc chắn và đáng tin cậy, khiến nó trở thành một lựa chọn chắc chắn cho thể thao. Nó rất đắt về mặt tiền bạc; tuy nhiên, ống kính này tương thích với mọi máy ảnh EOS từng được sản xuất, khi được sử dụng với bộ chuyển đổi ống kính thích hợp, vì vậy tùy chọn này sẽ tồn tại khi nâng cấp thiết bị thường xuyên.

AN

4

5

Nhiều người nghĩ rằng
hung hăng sẽ giải
quyết được mọi việc

Người Việt hung hăng?

Trong tâm lý học, thuật ngữ “hung hăng” (aggression) dùng chỉ các thái độ, hành vi của một người đã gây tổn hại cho một hay nhiều người khác cả về thể chất lẫn tinh thần nhằm để người này nhanh chóng đạt được mục đích riêng của mình.

NGUYỄN SINH
SÀI GÒN - VN

Tính hung hăng giải quyết được mọi chuyện?

H iện nay ở Việt Nam, những sự việc bắt nguồn từ thói hung hăng trở nên nhiều đến nỗi bất cứ chuyện gì cũng có thể trở thành nguyên nhân để người ta chửi bới/đánh đập/chém giết nhau. Ra đường nhìn nhau không cẩn thận bị cho là “nhìn đêu” dễ dẫn đến hiềm

khích, đánh nhau. Vào bệnh viện, bác sĩ chưa kịp phục vụ dễ bị người nhà bệnh nhân truy sát. Trong đám cưới, giỗ tiệc, tranh nhau chiếc mi-crô hát hò dễ xảy ra án mạng. Trên bàn nhậu, người không uống “tối bến” cũng dễ bị đâm dao. Thậm chí anh chị em chung huyết thống vì tranh cãi trong bữa ăn, phân chia tài sản cũng dễ dàng bị người nhà tìm cách “hạ thủ”.... Có thể thấy vô số những tin tức

kiểu này trên báo chí, mạng xã hội, các băng tần truyền thông với các vụ án, đôi khi xuất phát bởi những việc rất nhỏ nhặt, do tính hung hăng thiếu kiểm soát gây ra.

Người ta thể hiện thái độ hung hăng dưới nhiều dạng: cảm xúc, tinh thần, lời nói, hành động nhằm áp đảo tinh thần người khác hòng giành phần lợi về mình. Lợi ở đây là vật chất, vị thế đôi khi chỉ để thỏa mãn cảm giác “thắng thế”, “cao cơ” hơn người khác. Kẻ hung hăng tin rằng với thái độ này họ sẽ nhanh chóng đạt được mục đích. Song nếu nhận thấy hành

vi hung hăng có thể bị bẻ gãy, không đạt được mục tiêu, họ sẽ tự động chuyển thái độ. Một gã hung hăng chửi bới dọa đánh người khi va quẹt xe bởi gã ta muốn người kia phải xin lỗi hoặc đền tiền. Nhưng nếu người kia chống lại bằng thái độ lấn át hơn, tự nhiên phản ứng tâm lý diễn ra khiến gã chột dạ. Trái lại, nếu gã ta thấy mình không bị lấn át nhiều, sẽ tiến tới phản ứng bằng cách “thượng cẳng chân, hạ cẳng tay”, xem bên nào thắng thế sẽ tính tiếp!

Nhớ lần đi công tác ở Thiên Tân (Trung quốc),

tôi được một người quen dẫn dò khi bước vào các quán ăn dừng bao giờ nhìn thẳng vào mặt đám thanh niên, nhất là khi họ đang uống bia rượu sẽ dễ bị đánh. Anh bạn nói: “Người Trung quốc, nhất là đám thanh niên rất dễ gây chuyện đánh nhau, nhiều khi vì một cái “nhìn dử”. Lý do bởi dân số Trung quốc quá đông, ai cũng tranh nhau sống, lâu dần thành ra vậy!”. Đường như đây cũng là mẫu số chung của những xã hội đang chuyển mình cả về tinh thần lẫn đời sống vật chất như VN hiện thời. Trong xã hội ấy,

một số người càng giàu lên, lối sống vật chất lên ngôi nhưng khoảng cách giữa nhóm nhỏ giàu có và nhóm đa số người còn nghèo khó cứ ngày càng dãn rộng.

Vì sao nên nổi?

Phải chăng người Việt quá hung hăng, họ sẵn sàng đánh nhau, gây án từ những sự việc không đâu? Đây là câu hỏi nhức nhối, và nhiều người tự hỏi nguyên do nào dẫn đến điều ấy? Có người nói hiện tượng này đa phần do sử dụng rượu bia/ chất gây nghiện dẫn đến thiếu kiểm chế. Nhưng đó là bề nổi, nếu tìm hiểu sâu xa hơn theo phân tích của các nhà giáo dục, tâm lý xã hội... là do giáo dục chỉ chú trọng dạy chữ, xem nhẹ dạy làm người; phát triển kinh tế thị trường không gắn liền phát triển văn hóa; pháp luật thiếu nghiêm minh, xã hội đầy bất công, tiêu cực... Một số người có đời sống tinh thần ngày càng bức bối và khi những mâu thuẫn nội tại không được giải quyết, ứ đọng trong tâm trí, nó sẽ chờ cơ hội nhảy xổ ra trở thành thái độ hung hăng nhằm giải tỏa ẩn ức.

Ở khía cạnh khác, khi đạo đức xã hội dần xuống cấp trong khi giới trẻ vốn rất nhạy cảm, dễ bị cuốn theo số đông. Đây là lứa tuổi chưa hoàn thiện nhân cách; kinh nghiệm, cư xử trong cuộc

Va quẹt xe trên đường là nguyên nhân của nhiều vụ đánh nhau

Quang cảnh một quán
nhậu sau trận ẩu đả từ
những kẻ hung hăng

sống chưa nhiều nên dễ bị vướng vào những hành vi lệch lạc. Ngoài ra còn nhiều thứ đầy tính bạo lực xuất hiện tràn lan trên phim ảnh, internet, mạng xã hội ... càng khiến con người lệch lạc về nhân cách, dễ có hành vi bạo lực khi bị kích động. Và với trạng thái uất ức dồn nén như vậy nếu chẳng may bị ai đó khích bác hoặc bia rượu, ma túy dẫn đường, dễ hiểu vì sao họ bỗng chốc trở thành những kẻ hung hăng, bạo lực.

Ông bà xưa có câu: “Một điều nhịn, chín điều lành”. Theo đó, đứng trước một sự việc, cần suy xét thật thấu đáo. Hãy thử nhường nhịn, “lấy nhu thắng cương” để tránh những phiền phức không đáng có làm mất công sức và tiền bạc, thậm chí ảnh hưởng đến mối quan hệ trong gia đình, bạn bè, xóm giềng, xã hội ... luôn cho nhau nụ cười, sự bao dung, tha thứ thì mọi việc chắc chắn trở nên tốt đẹp hơn ...

Bài và hình NS

Vì quá hung hăng, nhiều
bạn trẻ phải ... xệ khám

Các trang mạng xã hội như Facebook và Instagram từng là nơi nhiều người chia sẻ ảnh, tin tức v.v. Nhưng trong những năm gần đây, chúng đã trở nên nguy hiểm hơn, thành địa điểm lừa đảo, quảng cáo gây phiền nhiễu và yêu cầu kết bạn của những người không quen biết.

Những vấn đề này ảnh hưởng đến hàng triệu người. Nhưng bạn có thể vượt qua những chuyện đau đầu này và lấy lại sự thích thú với các trang truyền thông xã hội. Sau đây, là trả lời của các chuyên gia truyền thông xã hội cho những câu hỏi quan trọng.

Lướt facebook an toàn

4 KỲ - KỲ 2

HỎI

Làm sao để
thấy ít quảng
cáo hơn trên
Facebook?

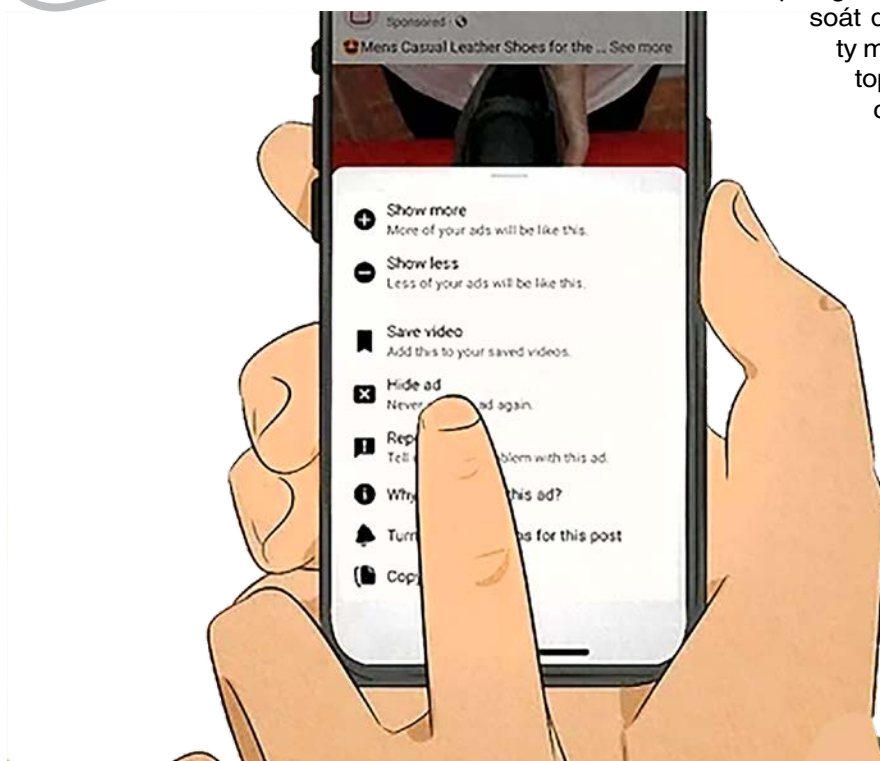
ĐÁP - Nếu bạn đã xem quá nhiều quảng cáo trên Facebook hoặc Instagram về vitamin tổng hợp hoặc giày dép chẳng hạn, hãy nhấn vào ba dấu chấm ở phía trên bên phải và chọn “Hide ad - Ẩn quảng cáo”. Hoặc nhấp vào “Why am I seeing this ad? - Tại sao tôi nhìn thấy quảng cáo này?” để đưa ra một số tùy chọn, bao gồm “Hide all ads from this advertiser - Ẩn tất cả quảng cáo của nhà quảng cáo này”.

Bạn đã xem một số phim về con mèo dễ thương và bây giờ hối hận vì your feed (nguồn cấp dữ liệu của bạn) tràn ngập chúng? Nhấn vào ba dấu chấm tương tự đó và chọn “Show less - Hiển thị ít hơn” để cắt bớt.

Để thực hiện các thay đổi rộng rãi, hãy đi tới Settings (Cài đặt) và nhấp vào “Accounts Center - Trung tâm tài khoản”, sau đó nhấp vào “Ad preferences - Tùy chọn quảng cáo” và tab “Customize ads - Tùy chỉnh quảng cáo”.

Ở đó, bạn có thể thấy tất cả các công ty đã gửi quảng cáo cho bạn và bạn có thể kiểm soát quyền truy cập của họ từng công ty một. Hoặc bạn có thể nhấp vào “Ad topics - Chủ đề quảng cáo” và yêu cầu “See less - Xem bớt” các chủ đề nào đó, chẳng hạn như quảng cáo chính trị hoặc quảng cáo về bất kỳ thứ gì từ rượu, cờ bạc đến nuôi dạy con cái. (Những hướng dẫn này dành cho bạn khi sử dụng máy tính; chúng hơi khác nếu bạn sử dụng điện thoại thông minh.)

Nếu tài khoản Facebook và Instagram của bạn được liên kết với nhau, tùy chọn của bạn sẽ được thay đổi trên cả hai nền tảng (platforms).

Vài chuyện “linh tinh” bên lề

HANNA HANH : Em nghe nói người Việt mình là người gốc Á đầu tiên làm tôm ở Louisiana hả anh Don? Hình như anh Don mua hàng của họ chắc thuận tiện hơn ha?

Don không rõ em nói về “thuận tiện” là ở điểm nào. Nhưng trước tiên cho anh Don đính chính thông tin một tí, người Hoa kiều là người gốc Á đầu tiên đánh bắt tôm ở đây, thậm chí có tin tức cho rằng họ là “ông tổ” của ngành chế biến tôm khô ở Mỹ vào năm 1870. Thời đó, họ phơi khô tràn lan mà người Mỹ không hề biết sau này nó trở thành một ngành công nghiệp lớn. Lúc đó người Hoa chủ yếu bán tôm về quê Mẹ. Người Việt mình chỉ ra nghề sau 1975. Nhưng kỹ nghệ tôm khô mạnh nhất hiện nay ở Louisiana thuộc về người Mỹ. Anh Don chưa may mắn gặp được một đồng hương nào sản xuất tôm khô có tầm cỡ ở đây. Nếu có chắc cũng “thuận tiện” được nhiều thứ, hi hi...

HỒ BẢO ANH : Có vài người bạn của em sành ăn, chuyên nấu bún riêu, món mà em thích nhất, đều xác nhận tôm của US Tôm Khô là “the best”. Em không tin lắm, nghĩ là tôm nào cũng giống nhau, hôm trước em có mua mấy lb ở một tiệm quen, em thấy tôm nhạt nhẽo và không thơm như ở “tiệm” anh Don, anh có bí quyết gì ạ?

Ông bà mình nói “trăm nghe không bằng mắt thấy” là vậy. Nhưng em không phải là người đầu tiên và duy nhất. Anh Don đã nghe câu chuyện này nhiều lần từ các khách hàng ở khắp nơi trên nước Mỹ. Mỗi người so sánh mỗi kiểu, tôm Tàu, tôm Ý, tôm Việt Nam, ... nhưng khoái nhất vẫn là câu “chốt”. Xin tiết lộ bí mật nghề nghiệp, “bí quyết” của anh Don là: không bao giờ ham rẻ để đánh đổi **phẩm chất**. Khi có uy tín sẽ có tất cả!

Tôm Khô USA! Tôm Khô sạch!!!

MADE IN LA, USA

Quý khách có thể đặt mua tại :
WWW.TOMKHOSACH.COM

Xin gọi anh Don để đặt mua, gửi về tận nhà hoặc tiệm
trên toàn tiểu bang Hoa Kỳ:

318-235-4564

CÓ 3 LOẠI: NHỎ (S), VỪA (M) VÀ LỚN (L)

XIN HỎI DON SIZE ĐẶC BIỆT: EXTRA LARGE HAY JUMPO (CHỈ CÒN SỐ LƯỢNG RẤT ÍT)

**SỨC KHỎE
LÀ VÀNG!**

TÔM KHÔ SẠCH

TÔM BIỂN LOUISIANA - USA

KHÔNG CHẤT BẢO QUẢN | KHÔNG THUỐC NHUỘM MÀU

**10 LBS
TẶNG 7**

MADE IN USA

**FREE
SHIPPING**

5 lbs trở lên

ORDER

XIN GỌI ANH : ĐƠN

235.4564

BẠN CÓ THỂ ĐẶT MUA TẠI TRANG WEBISTE

WWW.TOMKHOUS.COM

18,000

xe hơi đã bị ăn cắp tại Texas, đứng hạng 10 trong các tiểu bang bị đánh cắp xe nhiều nhất. Tình trạng xe cũ bị ăn cắp gia tăng trong vài năm qua khi giá phụ tùng xe tăng cao, các tên trộm tháo dỡ phụ tùng xe và bán lại ra thị trường.

32

năm kể từ khi tổ chức Olympic 2002, Ủy ban Thể Vận Hội IOC vừa thông báo Salt Lake City, Utah đã chính thức được tái chọn tổ chức Olympic 2034, ngay trước Olympic 2024 khai mạc tại Paris.

600

cửa tiệm, hệ thống Del Taco của Jack in the Box đứng đầu danh sách được thực khách bình chọn là yêu thích nhất, theo sau là các hệ thống như KFC, Chick-fil-A, In-N-Out Burger... Hệ thống Chick-fil-A vốn từng chiếm vị trí đầu bảng này trong nhiều năm qua đã bị tụt xuống hạng 3.

20

giờ là thời gian trung bình để may, thêu tay một bộ trang phục cho các vận động viên Mông Cổ mặc trong lễ khai mạc và bế mạc Olympic vừa bắt đầu tuần qua. Trang phục này được nhiều tạp chí thời trang, truyền thông và mạng xã hội cho là trang phục Olympic đẹp nhất năm nay.

1.9

triệu rúp, khoảng 22 ngàn đô la là mức thưởng cho những người tình nguyện nhập ngũ do chính phủ Nga vừa đưa ra. Việc xâm chiếm Ukraine đã làm quân đội Nga tổn thất nhân mạng nặng nề và thiếu hụt binh sĩ.

27.2

là độ tuổi trung bình của các cầu thủ trong đội tuyển túc cầu nữ Mỹ tại Olympic năm nay. Đội Mỹ đang muốn chứng tỏ lại khả năng và vị trí của mình kể từ sau thất bại tại cúp FIFA 2023 hồi năm trước.

20

phi đạn không-đối-không đã được phi đội tiêm kích VFA 32 của Hải Quân Hoa Kỳ bắn ra trong các phi vụ của mình. Hải Quân Hoa Kỳ vừa thông báo một nữ phi công chiến đấu cơ trong phi đội này đã trở thành nữ phi công đầu tiên đã chiến thắng trong cuộc không chiến với nhóm phiến quân Houthi tại Hồng Hải.

211

tỉ đô la là doanh thu của kỹ nghệ áo quần, hàng thời trang cũ trong năm qua, chiếm khoảng 10% trong kỹ nghệ thời trang thế giới, theo Global Data. Áo quần, hàng thời trang cũ được tiêu thụ mạnh mẽ trong các năm qua với những món hàng hiệu đắt tiền đã qua sử dụng lên đến hàng chục ngàn đô la.

26

tuổi, Lilia Khả-Tú Vũ là người gốc Việt thi đấu môn đánh gôn cho đội tuyển Mỹ tại Olympic năm nay. Lilia là một người chơi golf chuyên nghiệp, xếp hạng nhất trong giới đánh golf nữ trong năm qua, có thu nhập khoảng 5 triệu đô la từ các giải thưởng, tiền quảng cáo.

Xin Đừng Quên Tôi

“Tù Nhân Lương Tâm” (POC: Prisoner of Conscience), thuật ngữ được Peter Benenson đưa ra vào những năm 1960 để cập đến bất kỳ cá nhân nào bị giam cầm vì niềm tin chính trị, tôn giáo hoặc vì lương tâm, nguồn gốc dân tộc, giới tính, màu da, ngôn ngữ, nguồn gốc quốc gia hoặc xã hội...

Cộng sản Việt Nam đang có hàng trăm tù nhân như thế, họ có thể bị bỏ tù vì bất cứ lý do nào, thậm chí chưa kịp có tên trong định nghĩa của Peter Benenson, như dạy học sinh hát một bài nhạc thể hiện lòng yêu nước trong trường hợp thầy giáo Nguyễn Năng Tĩnh...

Trần thị Tuyết Diệu

Sinh năm 1988
tại Phú Yên

Bị xét xử: 23-4-2021

Án tù: 8 năm.

Trịnh Bá Tư

Sinh năm 1989
tại Hà Nội

Bị bắt: 24-6-2021

Án tù: 8 năm và 3 năm quản chế.

Cấn thị Thêu

Sinh năm 1962
tại Hà Nội

Bị bắt: 24-6-2021

Án tù: 8 năm và 3 năm quản chế.

"Cọp dê" công khai

Một bức ảnh chụp màn hình từ video chiếu trực tiếp lễ tang của ông Nguyễn Phú Trọng lan truyền trên mạng xã hội cho thấy ông Võ Văn Thưởng (cựu chủ tịch nước CSVN) tay trái cầm tờ giấy có "văn mẫu," tay phải "cọp dê" lại vô số tang ông Nguyễn Phú Trọng.

Trước khi mất chức chủ tịch nước CSVN, ông Thưởng từng nắm nhiều chức vụ cao trong bộ máy chính quyền CSVN như Bí thư Tỉnh ủy Quảng Ngãi, Phó Bí thư Thành ủy TP.HCM, trưởng ban Tuyên giáo Đảng CSVN... Vậy mà ông Thưởng không tự viết nổi (hay chí ít là học thuộc lòng) một dòng sổ tang mạch lạc đủ ý trước bàn dân thiên hạ, trước ống kính truyền thông quốc gia...

Ông Võ Văn Thưởng chép "phao" công khai tại đám ma ông Trọng (ẢNH: FACEBOOK)

Người đi lò tắt?

Trong Lễ Quốc tang của Tổng Bí thư CSVN Nguyễn Phú Trọng tại TPHCM, ông Lê Thanh Hải, mặc dù đã hai lần bị kỷ luật, bị cắt tất cả các chức vụ, nhưng ông vẫn được đứng trong Đoàn đại biểu Thành ủy - Hội đồng - Ủy ban nhân dân TP.HCM... Lê Thanh Hải không những được đứng hàng đầu, mà còn ở vị trí trung tâm, gần trưởng đoàn là Ủy viên Bộ Chính trị, Bí thư Thành ủy TPHCM Nguyễn Văn Nền

Việc ông Hải công khai tái xuất hiện trước công chúng cho thấy các biện pháp kỷ luật nhắm vào ông Hải chỉ mang tính hình thức, trong lúc dân oan Thủ Thiêm mong chờ kết cục là một vụ bắt giữ, khởi tố ông Hải với cáo buộc "tham nhũng."

Tại đám tang ông Trọng diễn ra ở Hà Nội, người ta thấy cả hai quan chức vừa "ngã ngựa" mấy tháng trước là ông Võ Văn Thưởng (cựu chủ tịch nước CSVN) và ông Vương Đình Huệ (cựu chủ tịch Quốc Hội CSVN) đứng cạnh các "cựu" khác gồm ông Nguyễn Tấn Dũng, Nguyễn Xuân Phúc, Nguyễn Sinh Hùng...

Nụ cười thường trực trên môi khiến Nguyễn Tấn Dũng tại đám tang ông Trọng được cử dân mạng chú ý, họ "tặng" cho ông ly bia bự (ẢNH: FACEBOOK)

Bị bắt vì không khóc tang online

Chính quyền CSVN vừa xử phạt một loạt những người dùng mạng xã hội đăng các nội dung mà chính quyền CSVN cho là "xuyên tạc, vu khống, xúc phạm danh dự, nhân phẩm" của cố Tổng bí thư Nguyễn Phú Trọng. Tuy nhiên, trong các bài báo, nội dung những người này viết không được đưa lên để biết họ có tội thật sự hay chỉ đơn giản là nói sự thật nhưng trái ý chính quyền CSVN.

Trước đây, hàng ngàn người dùng mạng xã hội ở Việt Nam đã bị xử phạt hoặc bị kết án vì những đăng tải mà chính quyền cho là "xúc phạm" hay "bôi nhọ" lãnh đạo CSVN, nhưng thật ra, đa số nội dung họ đăng là được trích từ báo chính thống trong nước.

Ba X nghĩ "làm người tử tế"?

Ngày 27-7-2024, Bộ Tư lệnh TP.HCM phối hợp Ủy ban huyện Cần Giờ tổ chức Lễ khánh thành Đền thờ Anh hùng liệt sĩ Rừng Sác - Cần Giờ trị giá 50 tỷ VND tại thị trấn Cần Thạnh, huyện Cần Giờ.

Dự lễ có sự góp mặt của ông Nguyễn Tấn Dũng (nguyên Ủy viên Bộ Chính trị, nguyên Thủ tướng Chính phủ CSVN); ông Nguyễn Trọng Nghĩa (Ủy viên Bộ Chính trị, Bí thư Trung ương Đảng, Trưởng Ban Tuyên giáo Trung ương CSVN); ông Nguyễn Văn Nên (Ủy viên Bộ Chính trị, Bí thư Thành ủy TP.HCM)....

Vị trí đứng ở xứ sở này cũng nói lên điều gì đó, và ông Nguyễn Tấn Dũng đã đứng giữa dàn người "tai to mặt lớn" đang đương chức khi cắt băng khánh thành. Điều này khiến nhiều người bàn luận và đoán già đoán non về việc "trở lại" chính trường của ông Dũng.

(ẢNH: NGUYỄN VŨ/THANHNIEN.VN)

Bí mật quốc gia?

Trong vòng chưa đầy 3 tháng, Hội An xảy ra 2 vụ cháy xe hơi điện du lịch khiến hơn 60 xe bị thiêu rụi hoàn toàn. Hôm 8-5-2024, vụ cháy thứ nhất xảy ra tại bãi gửi xe trong Trường cao đẳng Điện lực miền Trung ở Hội An cũng đã thiêu rụi 40 chiếc xe hơi điện du lịch. Vụ cháy thứ hai vừa xảy ra hôm 26-7-2024 tại bãi đậu xe điện của Công ty Xe điện Hội An ở phường Tân An, khiến 22 xe hơi điện du lịch đang đỗ trong bãi bị thiêu rụi.

Điểm chung của cả 2 vụ cháy xe điện này là đều xảy ra lúc rạng sáng và không được điều tra rõ nguyên nhân.

(ẢNH: RIN NGUYỄN/LAODONG.VN)

Mua nhà

Theo Bộ Xây dựng CSVN, tính từ năm 2015 đến hết quý III/2023 đã có hơn 3,000 người nước ngoài mua nhà tại Việt Nam, chủ yếu là mua các căn chung cư, nhà ở tại các tỉnh, thành phố lớn.

Trong đó, Hà Nội chiếm hơn phân nửa với 1,765 căn, TP.HCM 850 căn, Bắc Ninh 110 căn, Bình Dương 210 căn, Bà Rịa - Vũng Tàu 50 căn... Phần lớn người mua đến từ Trung Quốc.

Thống kê của Bộ Xây dựng CSVN khẳng định có khoảng 4 triệu người nước ngoài đang muốn mua nhà ở Việt Nam trong tương lai. Và theo thống kê từ người dân trong nước, có ít nhất 40 triệu người dân không thể mua nhà đầu dành dụm cả đời....

(ẢNH: CAFE.VN)

Làm giàu không khó

Hồi tháng 5-2024, khi sư Minh Tuệ bộ hành khất thực từ Bắc vào Nam, vì mến mộ sư Minh Tuệ nên bà H (52 tuổi - Việt kiều Úc) đã bay về Việt Nam, đi bộ 3 ngày cùng đoàn khất thực. Bà H. biết được bà Lê Thị Hồng Vui (37 tuổi, quê ở Nghệ An) dịp này. Khi quay lại Úc, bà H thường xuyên liên lạc với Vui để hỏi thăm tình hình sức khỏe của sư Minh Tuệ. Từ ngày 10-6 đến đầu tháng 7-2024, Vui nhắn tin, gọi điện cho bà H, nói cần tiền để lo cho sư Minh Tuệ như: mua y áo, đồ dùng cá nhân; đi khám, điều trị bệnh... và sửa lại nhà, mua đồ dùng cho cha mẹ ông Tuệ.

Bà H đã chuyển tiền 9 lần về cho Vui, tổng cộng 250 triệu VND. Để kiểm tra số tiền của mình về có được sử dụng đúng mục đích, ngày 12-7-2024, bà H bay từ Úc về Việt Nam lần nữa để gặp Vui để xác minh. Tuy nhiên, Vui đã chặn mọi liên lạc với bà H. Sau đó, bà H đã tìm đến gia đình sư Minh Tuệ tại tỉnh Gia Lai, thì mới biết rõ Vui đã lừa đảo.

Ngày 22-7, khi Vui đang rút tiền tại một ngân hàng ở Nghệ An, liền bị bắt...

Lê Thị Hồng Vui (ẢNH: NGỌC OANH/VNEXPRESS.NET)

Buôn người

Cục Thị Mùi (ẢNH: SOHA.VN)

Bà Cục Thị Mùi (sinh năm 1991; trú tại tỉnh Nghệ An) thường xuyên dụ dỗ, lôi kéo các cháu gái sang nước ngoài (Trung Quốc) làm việc và vẽ ra viễn cảnh giàu sang nơi xứ người, nhưng thực chất là lừa bán những bé gái này.

Đã có rất nhiều nhiều phụ nữ, bé gái có hoàn cảnh khó khăn bị Cục Thị Mùi lấy cớ đưa đi làm việc nhưng thực chất là lừa đem bán, trong đó có một bé gái 12 tuổi bị Mùi bán với giá 180 triệu VND cho một người đàn ông Trung Quốc đem về làm vợ từ năm 2014.

Ngày 23-7-2024, khi Mùi bị bắt giữ, công an cứu được 3 nạn nhân sinh năm 2002, 1998, 1986.

Vụ án vẫn đang được điều tra thêm vì Mùi còn có rất nhiều đồng phạm giấu mặt.

Có án cùng... chạy

Dính đến sai phạm xảy ra tại Công ty CP Tập đoàn Thái Dương và các đơn vị liên quan, Bộ công an CVSVN đã bắt và khởi tố ông Nguyễn Linh Ngọc (Thứ trưởng Bộ Tài nguyên và Môi trường CSVN) cùng các đồng phạm gồm: Nguyễn Văn Thuấn (Tổng cục trưởng Tổng cục Địa chất và Khoáng sản Việt Nam). Hoàng Văn Khoa (Vụ trưởng Vụ Khoáng sản, Tổng cục Địa chất và Khoáng sản Việt Nam). Hồ Đức Hợp (Giám đốc Sở Tài nguyên - Môi trường tỉnh Yên Bái). Lê Công Tiến (Phó Giám đốc Sở Tài nguyên và Môi trường tỉnh Yên Bái). Bùi Đoàn Như (trưởng phòng Khoáng sản, Sở Tài nguyên và Môi trường tỉnh Yên Bái). Lê Duy Phương (chuyên viên chính Vụ Khoáng sản, Tổng cục Địa chất và Khoáng sản)...

Nhiều người cho rằng đây là khởi đầu cho những đấu đá "đắm máu" của các phe phái trong bộ Tài nguyên môi trường CSVN và Bộ Tài chính CSVN chứ không đơn giản là phá một vụ án tham nhũng.

Nguyễn Linh Ngọc (ẢNH: LSVN.VN)

Đừng nghe...

Thiếu tướng công an Nguyễn Văn Kỳ (Phó Chánh văn phòng Thường trực về Nhân quyền Chính phủ CSVN) vừa tự hào khẳng định “Ở Việt Nam không có cái gọi là tù nhân tôn giáo, tù nhân chính trị như luận điệu của một số tổ chức, cá nhân đã nêu trong thời gian qua.”

Cơ quan báo chí của Bộ Ngoại giao CSVN đã dịch lại bài phỏng vấn ông Kỳ qua tiếng Anh để đả kích việc Ủy ban Nhân quyền Tom Lantos của Hạ viện Mỹ kêu gọi trả tự do cho 4 nhà hoạt động là Phạm Đoàn Trang, Trần Huỳnh Duy Thức, Y Yich và Y Pum Bya nhân ngày Ngày quốc tế Chống tra tấn của Liên Hiệp quốc (hồi 26-6-2024).

Theo ông Kỳ, 4 nhà hoạt động nêu trên đều được cơ quan chức năng Việt Nam xử lý "đúng người, đúng tội" như đối với hàng trăm nhà hoạt động khác trong nhiều thập niên qua. Và quan trọng là: trong từ điển của CSVN không có chữ "sai".

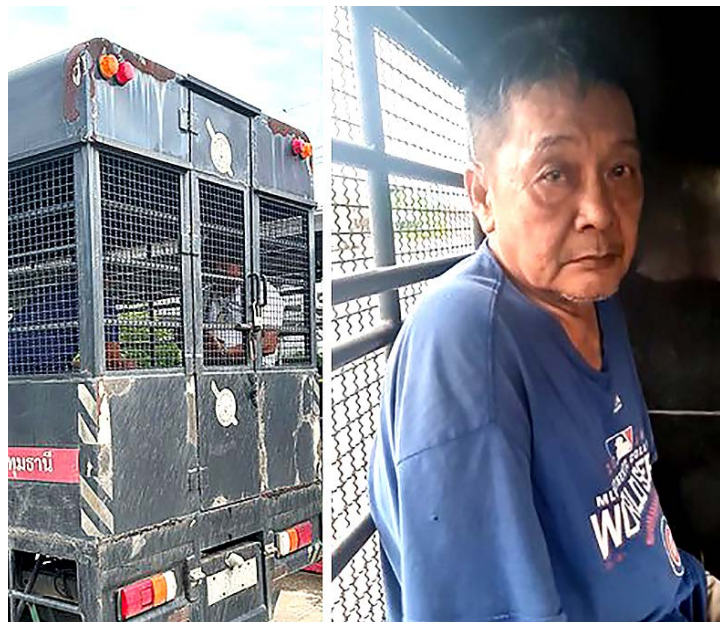

Chạy trốn CSVN

3 người tị nạn gốc Việt tại Thái Lan là ông Nguyễn Văn Long, Nguyễn Thanh Khải và Thạch Phum Rích đã bị cảnh sát Thái Lan bắt vào chiều ngày 23-7-2024, tại nơi các ông này làm việc ở huyện Khu Khot, tỉnh Pathum Thani (Thái Lan).

Bà Phương Vũ (bạn của 3 người bị bắt và cũng là một người tị nạn tại Thái) nói rằng mỗi người bị bắt đã nộp phạt 9000 bath Thái Lan (khoảng hơn 6 triệu VND), bà Phương Vũ cũng cho biết hiện cảnh sát Thái Lan ở tỉnh Pathum Thani đang có đợt truy bắt những người Việt tị nạn ở đây.

Từ khi xảy ra những vụ bắt người trên, nhất là sau khi ông Y Quynh Bdap bị bắt vào ngày 11-6-2024, rất nhiều người, bao gồm cả bà Phương rất dè dặt, lo sợ mỗi khi ra đường hoặc đi làm việc mưu sinh. Cuộc sống tị nạn vốn đã khó khăn, vất vả, nhưng bị trục xuất về Việt Nam mới là nỗi ác mộng lớn nhất

Ông Nguyễn Văn Long bị cảnh sát Thái bắt hôm 23-5 (ẢNH: FACEBOOK PHƯƠNG VU)

Lê Đình Công & Lê Đình Chức

TƯỜNG NĂNG TIẾN

Hồi đầu thế kỷ, có bữa, tôi nhận được thư của Vũ Thư Hiên. Ông hôn hờ cho hay “Anh Tấn sắp sang Pháp chơi với anh vài tuần”. Thuở ấy, hai ông còn khá trẻ trung (và còn sung lắm) nên chắc chắn là đôi bạn già sẽ đi lung tung khắp Âu Châu,

chứ dễ gì mà chịu quanh quẩn ở Paris.

Mãi cả chục năm sau, sau khi nhà văn Bùi Ngọc Tấn lâm trọng bệnh, tôi mới nghe ông nhắc đến chuyến du hành thú vị này (với ít nhiều tiếc nuối) trong một cuộc phỏng vấn dành cho BBC – vào hôm 14 tháng 11

năm 2014: “Sang Châu Âu, tôi quan sát đáng người đi, nét mặt của họ khác dân mình lắm... Đi thì mới biết mình bị mất những gì.”

Giời ạ! Tưởng gì? Chứ nếu “đi mới biết mình bị mất những gì” thì cần chi phải qua đến tận Âu Châu làm chi (cha nội?) chỉ cần xẹt qua Cambodia cũng đủ “biết” là “họ khác dân mình lắm”, và khác “toàn tập” luôn.

“Trên đường phố mù bụi đỏ, những tử đố tiên, cỡ bằng tử thuốc lá của ta, vẫn hoạt động bình thường, thông thả với hàng cọc tiền đủ từ mọi quốc gia chứa bên trong. Tiền bày ra đường, an nhiên, tự tại như vậy, ắt hẳn nạn trộm cướp ở đây không hề là nỗi ám ảnh thường xuyên của

“Nguyễn Phú Trọng là người chịu trách nhiệm trực tiếp và cao nhất trong vụ án kinh hoàng tại Đồng Tâm... Một tội ác kinh tởm giữa ban ngày ở thời đại này.” Hoàng Bùi

“Một chính quyền man rợ sẽ đưa một đất nước hiền hòa đến chỗ man rợ. Bài học này không chỉ riêng Khmer đỏ.” B.S. Lê Đình Phương (Lang Thang Như Gió - 2013)

những ngân hàng đường phố kiểu này...

Dừng chân hỏi đường với một anh xe ôm đen sạm, phong sương bên đường bằng một thứ tiếng Miên bồi, tôi đã không khỏi ngạc nhiên và cảm động khi câu trả lời chỉ được thốt ra sau khi gỡ nón. Rõ ràng, người xe ôm này thuộc về một nền văn hóa lớn, mà những con người của nó đã học cách sống lễ độ và văn minh một cách rất tự nhiên.” (Lê Đình Phương, “Về Một Nền Du Lịch Lễ Độ,” Lang Thang Như Gió. Phụ Nữ: 2013).

Cho đến nay số người Việt có cơ hội “lang thang như gió” vẫn chưa nhiều nhận gì cho lắm nên ít kẻ có cơ hội để so sánh, và nhận thức được về sự thua thiệt hay “mất mát” của mình. Phần lớn vẫn chấp nhận chuyện bị giật đồ, bị thu lệ phí thu thuế vô tội vạ, bị công an giao thông trấn lột, bị bắt đi bầu, bị công an phường mời lên làm việc (bất kể ngày giờ)... chỉ là những

chuyện xui thôi. Cũng không mấy ai phiền hà chi, khi hỏi đường thì bị đòi tiền công (“10K”) chỉ dẫn.

Cho đến khi “đụng” phải sự mập mờ, lập lờ, gian xảo, lật lọng, tráo trở (trắng trợn) của Bộ Luật Đất Đai Thuộc Sở Hữu Toàn Dân thì “toàn dân” mới thực sự biết thế nào là “mất mát”, và mới có những phản ứng thích đáng, sau khi “bùng con mắt dậy thấy mình trắng tay”. Cái giá mà dân Việt phải trả cho sự phản kháng quyết liệt của họ, tất nhiên, không rẻ. Không ít người, Kinh cũng như Thượng, vẫn đang (hoặc đã) lãnh án tù.

Sự việc gần nhất (và nổi cộm nhất) liên quan đến chuyện tranh chấp đất đai, giữa Đảng và Dân, được mệnh danh là Vụ Án Đồng Tâm. Từ California, ký giả Nguyễn Tuyền (nhật báo Người Việt) tóm lược như sau:

Vào sáng sớm 9 Tháng

Giêng, 2020, nhà cầm quyền CSVN đưa một lực lượng hùng hậu gồm một trung đoàn cảnh sát cơ động cùng các lực lượng công an khác tấn công xã Đồng Tâm. Dân làng cương quyết chống đối lại việc tịch thu khu đất thường được gọi là “cánh đồng Sênh” mà dân làng canh tác hàng chục năm. Họ có các văn kiện địa bạ chứng minh quyền sở hữu, canh tác trong khi nhà cầm quyền lấy cớ đó là đất “quốc phòng” nên đòi lại.

Các vụ tranh cãi, kiện tụng và cưỡng chế hụt cũng như chống cưỡng chế đất tại xã Đồng Tâm kéo dài suốt nhiều năm. Trước khi xảy ra vụ tấn công đầu năm ngoái, vào Tháng Tư, 2017, dư luận trong ngoài nước rúng động khi dân làng đã bắt giữ gần 40 cảnh sát cơ động, công an, viên chức huyện Mỹ Đức. Những người vừa kể chỉ được thả một tuần sau khi nhà cầm quyền cam kết giải quyết thỏa đáng, căn cứ theo đúng

luật đất đai và quyền lợi của người dân.

Nhưng sau đó, nhà cầm quyền CSVN trở mặt, vẫn lập luận là dân địa phương chiếm cứ bất hợp pháp, đòi trả đất nhưng không lấy được, dẫn tới đàn áp.

Từ phiên xử sơ thẩm đến phúc thẩm, các nhân chứng quan trọng có mặt khi xảy ra vụ việc như bà vợ ông Kinh, con dâu, cháu dâu cùng nhiều dân làng khác đã có lời yêu cầu triệu tập ra tòa làm chứng. Không những không cho triệu tập mà còn bị ngăn chặn từ xa, không cho đến gần tòa án.

Trước phiên xử phúc thẩm, các luật sư biện hộ đã gửi một đơn kiến nghị, yêu cầu thực nghiệm lại hiện trường để xem những cáo buộc qua lời khai của công an có đúng hay trái với sự thật. Tuy nhiên, họ đã bị tảng lờ. Nói chung, phiên tòa xử mang tính áp đặt, bất chấp luật lệ tố tụng hình sự của

“Vợ ông mất thâm quầng/ Mái tóc bạc xác xơ/ Thân hình dúm dó/ Người đàn bà đau khổ.../ Chống chết tang thương, hai con trai án tử hình, một cháu nội chung thân” Mạc Văn Trang

chính họ đặt ra...

Phiên tòa phúc thẩm tại Hà Nội chiều Thứ Ba, 9 Tháng Ba, với kết quả không làm mấy ai ngạc nhiên khi chủ tọa phiên xử phúc thẩm đọc bản án y án tử hình với hai anh em ông Lê Đình Công, Lê Đình Chúc. Hai ông là con ông Lê Đình Kinh, người bị công an CSVN giết chết khi xông vào nhà ông vào sáng sớm 9 Tháng Giêng, 2020. Con trai ông Công là Lê Đình Doanh bị y án chung thân...

Vào thời điểm trên tuy ông Tô Lâm đang giữ chức Bộ Trưởng Công An (lực lượng đã tấn công vào xã Đồng Tâm và hạ sát ông Lê Đình Kinh) nhưng Tổng Bí Thư kiêm Chủ Tịch Nước Nguyễn Phú Trọng mới là kẻ “chịu

trách nhiệm trực tiếp và cao nhất trong vụ án kinh hoàng” này. Ông đã qua đời vào ngày 19 tháng 07 vừa qua (hoặc trước đó vài hôm) và để lại không ít eo sèo, cùng rất nhiều điều tiếng.

Bên cạnh những mỹ từ cố hữu (anh minh, đạo đức, vĩ đại, giản dị, liêm chính, hết lòng vì dân vì nước...) của mọi cơ quan truyền thông quốc doanh – đây đó – trên những trang Thông Tấn Xã Vía Hè là vô số những lời chỉ trích, phê bình, chê bai, chửi rủa, mạt sát: lạc hậu, bảo thủ, giáo điều, hèn nhát, tham quyền cố vị ...

Giữa hai thái cực này là thái độ và ngôn từ trung dung, để được công luận tán đồng: hãy để lịch sử phán xét, nghĩa tử là nghĩa tận...

Ồ hay! Hai ông Lê Đình Công và Lê Đình Chúc đã “tử” đâu (mà “tận” được) cả hai vẫn còn đang vật vờ – sống dở/ chết dở – với hai bản án tử hình lơ lửng trong tù mà, đúng không?

Vào những giây phút cuối đời (khi vẫn còn thoi thóp thở) nếu Nguyễn Phú Trọng chợt nhận thức ra được việc làm tàn ác/bất nhân/thất đức của mình – chắc chắn – ông đã ký lệnh miễn tử cho Lê Đình Công và Lê Đình Chúc. Thế là làm giảm nhẹ được phần nào tội nghiệt của mình, và cũng xóa luôn được cái bản án “tru di”, một vết nhơ không nhỏ của loài người ở thế kỷ này.

Nguyễn Phú Trọng, tiếc thay, đã không “ngộ” ra được điều chi cho đến khi nhắm mắt/xuôi tay.

Ông xứng đáng bị thế nhân nguyên rửa mà khỏi cần chờ đến thời gian hay lịch sử gì sắt cả!

Nay thì mạng sống hai lương dân vô tội này đang trong tay của ông Tô Lâm. Nếu còn nhất điểm lương tâm – ông tân Chủ Tịch Nước – cũng nên ký lệnh “ân xá” (và phóng thích tất cả những người dân Đồng Tâm đang bị cầm tù) dù hy vọng như thế thật rất mong manh. Người còn chút nhân tính đâu ai nhẫn tâm để “đóp” một miếng thịt bò dạt vàng (trị giá “tương đương với 8 tấn lúa khô”) trong khi suy dinh dưỡng vẫn là vấn nạn lớn đối với rất nhiều trẻ thơ, ở đất nước mình.

TNT

TPB HUỲNH NGỌC TRÍ

Sinh năm 1950

Số quân 70/268.059

**Hạ Sĩ Y Tá Chủ Lực Quân Biệt
phái Địa Phương Quân.**

ĐƠN VỊ: Thám Sát thuộc TK Quảng Tín. Bị thương cụt 2 chân ngày 21/1/1970 tại Tam Kỳ, Quảng Tín.

HOÀN CẢNH: nghèo khổ, vợ bị thoái hóa cột sống nằm một chỗ, các con nghèo khó làm rừng làm nông chỉ đủ sống.

Mọi sự giúp đỡ xin liên lạc về ông Huỳnh Ngọc Trí

ĐỊA CHỈ: Tổ 3, thôn Khánh An, xã Tam Dân, Huyện Phú Ninh, tỉnh Quảng Nam.

ĐIỆN THOẠI: 0377 850 226

TPB TRẦN ĐA

Sinh năm 1946

Số quân 66/402.141. Trung Sĩ 1

ĐƠN VỊ: Trung đội Viễn Thám thuộc Liên đoàn 2 Biệt Động Quân. Bị thương cụt 2 chân ngày 15/4/1970 tại căn cứ Tân Cảnh, Kon Tum.

HOÀN CẢNH: Bị tai biến năm 2020, mất trí nhớ. Hiện sống với vợ và con trai 45 tuổi bị gai đốt sống cổ mất khả năng lao động, gia đình rất khó khăn khi phải lo tiền thuốc và tiền tã cho ông.

Mọi sự giúp đỡ xin liên lạc về ông Trần Đa

ĐỊA CHỈ: Thôn 4, xã Đa Lộc, huyện Đồng Xuân, tỉnh Phú Yên.

ĐIỆN THOẠI: vợ: 039 8644 978

Xin cảm ơn quý ân nhân

BẢN VIẾT TẮT CÁC CHỮ DÙNG TRONG QUÂN ĐỘI

Trong hồ sơ thương binh đăng trên báo Trẻ, chúng tôi thường viết tắt các danh từ thường được dùng trong Quân Đội, chúng tôi xin có bản chú thích như sau:

- TPB: Thương Phế Binh	- ND: Nhảy Dù	- CK: Chi Khu
- SQ: Số quân	- TQLC: Thủy Quân Lục Chiến	- TR.Đ: Trung Đội
- QP: Quả phụ	- PB: Pháo binh...	- ĐĐ: Đại Đội
- ĐPQ: Địa Phương Quân	- ĐĐT: Trung Đội Trưởng	- TĐ: Tiểu Đoàn
- NQ: Nghĩa Quân	Tiểu Đoàn Trưởng	- SĐ: Sư Đoàn
- CLQ: Chủ Lực quân	- ĐĐT: Đại Đội Trưởng	- SĐ23BB: Sư Đoàn 23 Bộ Binh
- BĐQ: Biệt Động Quân	- TK: Tiểu Khu	- QYV: Quân Y Viện.
		- V.I, II, III...CT: Vùng I... Chiến thuật.

Quy định về số quân

NQ: Số quân của Nghĩa Quân chỉ có 6 số, không có hai số đầu.

ĐPQ: Số quân Địa Phương Quân, lấy năm sinh làm hai số đầu.

CLQ: Số quân của Chủ lực Quân, lấy năm sinh +20= hai số đầu (Ví dụ sinh năm 1940, số quân là 60/000).

khi cần....

các loại dịch vụ

share phòng

bán nhà

sang tiệm

v.v.....

địa chỉ bạn có thể tin cậy

<https://baotreravot.com>

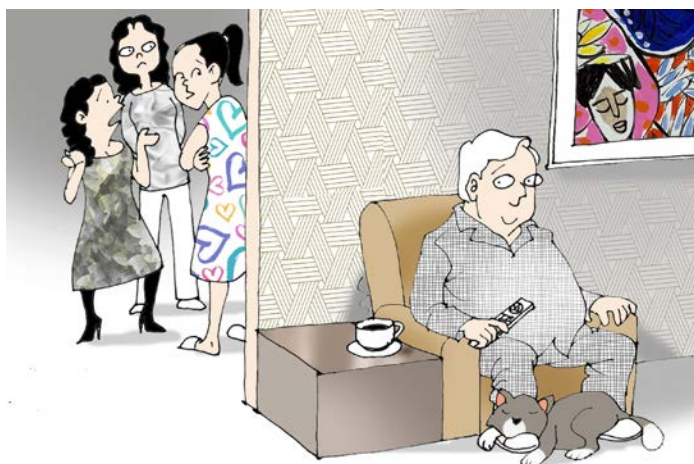
phép loại trừ

Ông cụ gặp bác sĩ sau khi được gắn máy trợ thính vào tai. Bác sĩ hỏi:

- Bây giờ bác nghe rõ chưa?
- Hết sảy! Tôi có thể nghe được tiếng muỗi bay ngoài vườn luôn kìa!
- Vậy bác báo cho con cháu vui nhé!
- Khoan đã. Tôi cũng chưa nói cho ai cả. Nhờ vậy mà tôi đổi đi chúc 3 lần rồi!

TRƯƠNG T. MY HANH (Atlanta, gởi)

BẢO HUÂN

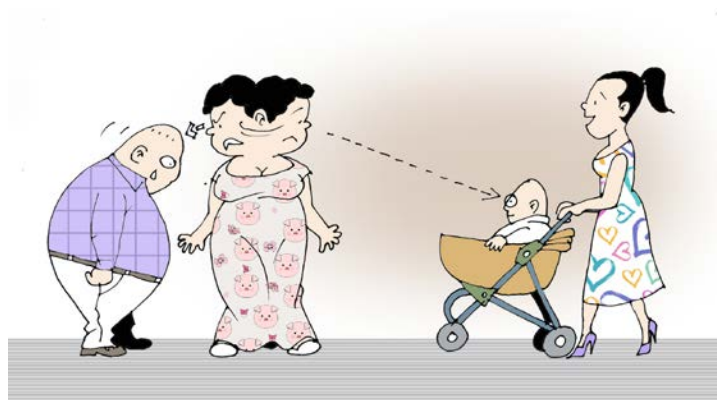

hiện tượng

Tiến sĩ Y khoa hỏi một sinh viên:

- Anh cho biết các dạng sinh nở.
- Thưa Giáo sư, có 3 dạng ạ. Thứ nhất là sinh sớm. Thứ hai là sinh trễ và thứ ba là sinh ngoài kế hoạch...
- Uhm, anh giải thích rõ hơn xem.
- Dạ sinh sớm là sinh trước khi cưới. Sinh trễ là sinh sau khi... chồng mất 3 năm. Và sinh ngoài kế hoạch là vợ mình không sinh mà cô hàng xóm sinh ạ.

THAI N. LAN (Waco, sưu tầm)

BẢO HUÂN

phép loại trừ

Một phụ nữ than thở với một đồng nghiệp:

- Đạo này trí nhớ tôi rất tệ. Đi trên đường nhưng tôi không nhớ là mình đang đi từ nhà đến hăng, hay đang từ hăng về nhà...
- Chị có mang cơm trưa theo không?
- Không. Tôi ăn trưa ở hăng.
- Vậy hôm sau đi làm chị mang theo cơm nhé.
- Nhưng việc đó thì có ích gì đâu!
- Có chứ. Chỉ cần mở hộp cơm ra. Nếu còn đầy nghĩa là chị đang đi làm. Nếu hết, có nghĩa chị đang đi về nhà.

CÔNG TIẾN (Orlando, sưu tầm)